

Съдържание

I Законодателни актове

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕС) 2016/2336 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2016 година за определяне на специални условия за риболова на дълбоководни запаси в североизточната част на Атлантическия океан и на разпоредби за риболова в международни води от североизточната част на Атлантическия океан и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2347/2002 на Съвета 1
- ★ Регламент (ЕС) 2016/2337 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2016 година за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1192/69 на Съвета относно общите правила за нормализиране на счетоводните сметки на железопътните предприятия ⁽¹⁾ 20
- ★ Регламент (ЕС) 2016/2338 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2016 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1370/2007 относно отварянето на пазара на вътрешни услуги за пътнически превози с железопътен транспорт ⁽¹⁾ 22
- ★ Регламент (ЕС) 2016/2339 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2016 година за изменение на Регламент (ЕС) № 952/2013 за създаване на Митнически кодекс на Съюза, по отношение на стоки, които са напуснали временно митническата територия на Съюза по море или по въздух 32
- ★ Регламент (ЕС) 2016/2340 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2016 година за изменение на Регламент (ЕС) № 1286/2014 относно основните информационни документи за пакети с инвестиционни продукти на дребно и основаващи се на застраховане инвестиционни продукти, по отношение на датата на прилагане на регламента ⁽¹⁾ 35

ДИРЕКТИВИ

- ★ Директива (ЕС) 2016/2341 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2016 година относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване (ИППО) ⁽¹⁾ 37

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/2336 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 14 декември 2016 година

за определяне на специални условия за риболова на дълбоководни запаси в североизточната част на Атлантическия океан и на разпоредби за риболова в международни води от североизточната част на Атлантическия океан и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2347/2002 на Съвета

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 43, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като има предвид, че:

- (1) Регламент (ЕС) № 1380/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ изисква дейностите, свързани с риболова и аквакултурите, да са екологично устойчиви в дългосрочен план и да се управляват по начин, който съответства на целите за постигане на икономически и социални ползи и ползи за заетостта, както и за осигуряване на продоволственото снабдяване. Общата политика в областта на рибарството (ОПОР) следва да прилага както подход на предпазливост, така и екосистемен подход към управлението на рибарството, за да гарантира, че отрицателното въздействие на риболовните дейности върху морската екосистема се свежда до минимум, и да се стреми да гарантира, че риболовните дейности избягват влошаването на морската среда. В този контекст от особено значение са и член 2, параграф 2 и членове 7, 20 и 22 от посочения регламент.
- (2) Съюзът се ангажира да изпълни резолюциите, приети от Общото събрание на ООН, по-специално резолюции 61/105 и 64/72, с които се призовават държавите и регионалните организации за управление на рибарството да осигурят закрилата на уязвимите дълбоководни морски екосистеми от разрушителното въздействие на дънните риболовни уреди, както и устойчивата експлоатация на дълбоководните рибни запаси.

⁽¹⁾ ОВ С 133, 9.5.2013 г., стр. 41.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 10 декември 2013 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и позиция на Съвета на първо четене от 18 октомври 2016 г. (ОВ С 433, 23.11.2016 г., стр. 1). Позиция на Европейския парламент от 13 декември 2016 г. (все още непубликувана в Официален вестник).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 1380/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. относно общата политика в областта на рибарството, за изменение на регламенти (ЕО) № 1954/2003 и (ЕО) № 1224/2009 на Съвета и за отмяна на регламенти (ЕО) № 2371/2002 и (ЕО) № 639/2004 на Съвета и Решение 2004/585/ЕО на Съвета (ОВ L 354, 28.12.2013 г., стр. 22).

- (3) Комисията направи оценка на Регламент (ЕО) № 2347/2002 на Съвета ⁽¹⁾ и заключи по-специално, че обхватът на съответния флот е твърде голям, че липсват указания за контрола в определените пристанища и за програмите за вземане на проби, както и че качеството на докладването от страна на държавите членки на равнищата на риболовното усилие е твърде променливо. Освен това в оценката на Комисията се стига до заключението, че пределните граници на капацитета, приложими от 2002 г. насам, и състоящи се от общия капацитет на всички кораби, уловили общо количество от различни дълбоководни видове, надвишаващо 10 тона, през която и да е от годините между 1998 и 2000 г., не са довели до съществен положителен ефект. Режимът на пределните граници на капацитета следва да бъде актуализиран като част от мерките за отстраняване на недостатъците, установени в посочения Регламент.
- (4) С цел запазване на необходимите намаления на риболовния капацитет при дълбоководния риболов и с оглед получаването на по-пълна информация за дълбоководните риболовни дейности и тяхното въздействие върху морската среда риболовът на дълбоководни видове следва да подлежи на разрешение за риболов. Всяко заявление за разрешение за риболов следва да се придружава от подробно описание на зоната на планираните риболовни дейности, включително подзони, участъци и подучастъци на Международния съвет за изследване на морето (ICES) и на Комитета по риболова в централната източна част на Атлантическия океан (CECAF), както и вида уреди, планирания дълбочинен обхват, предвидената честота и продължителност на риболовната дейност и конкретните дълбоководни видове, които ще бъдат обект на риболов.

Системата на разрешенията за риболов следва да допринесе и за ограничаване на капацитета на корабите, които имат право да извършват риболов на дълбоководни видове. С оглед на това мерките за управление да се концентрират върху частта от флота, която е най-тясно свързана с дълбоководния риболов, разрешенията за риболов следва да се издават в зависимост от това дали имат връзка с целевия риболов или прилова. Прилагането на задължението за разтоварване на сушата, установено в Регламент (ЕС) № 1380/2013 следва обаче да не представлява пречка корабите, които улавят малко количество дълбоководни видове и които понастоящем не подлежат на разрешителен режим за дълбоководен риболов, да продължат традиционните си риболовни дейности.

- (5) Титулярите на разрешение за риболов, позволяващо улова на дълбоководни видове, следва да си сътрудничат в научноизследователските дейности, за да подобрят оценката на дълбоководните запаси и изследването на дълбоководните екосистеми.
- (6) С оглед допълнително да се подобри защитата на морската среда е подходящо да се даде възможност за целеви риболовни дейности единствено в тези зони, в които е извършвана дълбоководна риболовна дейност през референтния период 2009—2011 г. Въпреки това, за целите на проучвателния риболов, за корабите за целеви риболов на дълбоководни видове следва да бъде възможно да извършват риболов извън съществуващата риболовна зона, при условие че според оценка на въздействието, направена в съответствие с насоките на Организацията по прехрана и земеделие (ФАО), разширяването на риболовната зона не носи значителен риск от отрицателно въздействие върху уязвимите морски екосистеми (УМЕ).
- (7) Дълбоководният риболов с дънни тралове носи по-висок риск за УМЕ спрямо различните използвани уреди и при него се отчита най-големият размер на непреднамерен улов на дълбоководни видове. За да се сведе до минимум отрицателното въздействие на тези дълбоководни риболовни дейности върху морската екосистема, риболовът с дънни тралове следва да се ограничи до води над определена дълбочина, а риболовът с дънни уреди следва да подлежи на специфични изисквания за опазване на УМЕ. Поради това използването на дънни уреди следва да подлежи на допълнителна оценка след 13 януари 2021 г. Освен това използването на дънни хрилни мрежи за дълбоководен риболов понастоящем е ограничено с Регламент (ЕО) № 1288/2009 на Съвета ⁽²⁾.
- (8) С цел да се смекчи потенциалното вредно въздействие на дънните тралове е целесъобразно да се разреши риболовът с дънни тралове единствено на дълбочина до 800 метра. Това ограничение се основава на съществуващите доброволни мерки по инициатива на сектора, които се прилагат във водите на Съюза, и отчита особеностите на дълбоководния риболов във водите на Съюза.
- (9) За да се сведе до минимум въздействието на риболовните дейности в дълбоки води върху УМЕ, е целесъобразно да се предвиди набор от мерки за намаляване на случаите на откриване на УМЕ. По-специално, в случай на откриване на УМЕ следва да се прилага правилото за отдалчаване (move-on) и задължението за докладване. Освен това следва да се състави списък на зони, в които съществуват или е възможно да съществуват УМЕ, в които риболовът с дънни уреди е забранен.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2347/2002 на Съвета от 16 декември 2002 г. за определяне на специалните условия за достъп до риболовните полета на дълбоководни запаси и за определяне на съответните изисквания (ОВ L 351, 28.12.2002 г., стр. 6).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1288/2009 на Съвета от 27 ноември 2009 г. за определяне на преходни технически мерки от 1 януари 2010 г. до 30 юни 2011 г. (ОВ L 347, 24.12.2009 г., стр. 6).

- (10) Като се има предвид, че биологичната информация може да се събира най-успешно посредством хармонизирани стандарти за биологични данни, е целесъобразно събирането на данни за дълбоководните риболовни дейности да се интегрира в общата рамка за събиране на научни данни, като се осигури предоставянето на допълнителна информация, необходима за разбирането на динамиката на риболова. Финансиране за целите на събирането на данни съгласно настоящия регламент се предоставя съгласно условията и принципите на рамката за събиране на данни, предвидена в Регламент (ЕО) № 199/2008 на Съвета ⁽¹⁾.
- (11) С Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета ⁽²⁾ се установяват по-строги изисквания за контрол и правоприлагане, които се прилагат при конкретни обстоятелства. Риболовът на дълбоководни видове, които по природа са уязвими при риболов, следва поради това да бъде обект на по-висок контрол. Целесъобразно е също така да се предвидят конкретни случаи на нарушаване на правилата на ОПОР, което следва да води до оттеглянето на разрешение за риболов.
- (12) Конвенцията за бъдещо многостранно сътрудничество в областта на риболова в североизточната част на Атлантическия океан бе одобрена с Решение 81/608/ЕИО на Съвета ⁽³⁾ и влезе в сила на 17 март 1982 г. Тази конвенция предвижда подходяща рамка за многостранно сътрудничество относно рационалното опазване и управление на рибните ресурси в международните води от североизточната част на Атлантическия океан. Мерките за управление, приети в Комисията за риболова в североизточната част на Атлантическия океан (NEAFC), обхващат конкретна система от мерки за опазване на УМЕ в регулаторната зона на NEAFC. Въпреки това, за да се гарантира последователността на сегашния начин на действие на риболовните кораби на Съюза във водите на NEAFC, приложимите понастоящем правила, предвидени в Регламент (ЕО) № 2347/2002 относно разрешителните за дълбоководен риболов, определените пристанища и съобщаването на информация от държави членки, следва да продължат да се прилагат за дълбоководните риболовни дейности в регулаторната зона на NEAFC. Освен това, за да продължи подобряването на научните познания за тези запаси и тъй като приложимите мерки на NEAFC не включват присъствие на наблюдатели, е подходящо същият обхват на наблюдения да се приложи във всички зони в Северно море и всички зони на CECAF, в които се извършва риболов на дълбоководни видове.
- (13) На Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с изменението на списъка на индикаторните видове за УМЕ, който се съдържа в приложение III, с цел привеждане в съответствие на този списък с последните научни становища. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложените в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество ⁽⁴⁾. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.
- (14) За да се гарантират еднакви условия за изпълнението на настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия във връзка с определянето на съществуващите риболовни зони и съставянето и адаптирането на списъка на зоните на местонахождение или евентуално местонахождение на УМЕ. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕО) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾.
- (15) За да се гарантират еднакви условия за изпълнението на настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия във връзка с одобряването на проучвателен дълбоководен риболов и с адаптирането на съществуващите дълбоководни риболовни зони с цел включване на местоположението на риболовните дейности, които се извършват с разрешение за риболов, издадено в съответствие с настоящия регламент. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани, без да се прилага Регламент (ЕО) № 182/2011.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 199/2008 на Съвета от 25 февруари 2008 г. за установяване на общностна рамка за събиране, управление и използване на данни в сектор Рибарство и за подкрепа на научните консултации във връзка с Общата политика в областта на рибарството (ОВ L 60, 5.3.2008 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета от 20 ноември 2009 г. за създаване на система за контрол на Общността за гарантиране на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството, за изменение на регламенти (ЕО) № 847/96, (ЕО) № 2371/2002, (ЕО) № 811/2004, (ЕО) № 768/2005, (ЕО) № 2115/2005, (ЕО) № 2166/2005, (ЕО) № 388/2006, (ЕО) № 509/2007, (ЕО) № 676/2007, (ЕО) № 1098/2007, (ЕО) № 1300/2008, (ЕО) № 1342/2008 и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 2847/93, (ЕО) № 1627/94 и (ЕО) № 1966/2006 (ОВ L 343, 22.12.2009 г., стр. 1).

⁽³⁾ Решение 81/608/ЕИО на Съвета от 13 юли 1981 г. относно подписването на Конвенция за бъдещо многостранно сътрудничество в областта на риболова в североизточната част на Атлантическия океан (ОВ L 227, 12.8.1981 г., стр. 21).

⁽⁴⁾ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ Регламент (ЕО) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

- (16) Следователно е необходимо да се създадат нови правила за регулиране на риболова на дълбоководни запаси във водите на Съюза в североизточната част на Атлантическия океан и в международните води в зоната на компетентност на CECAF,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Цели

Настоящият регламент допринася за постигането на целите, изброени в член 2 от Регламент (ЕС) № 1380/2013, по отношение на дълбоководните видове и местообитания. Освен това той има за цел:

- a) подобряване на научните знания за дълбоководните видове и техните местообитания;
- б) предотвратяване на значителни неблагоприятни последици за УМЕ в рамките на дълбоководния риболов и гарантиране на дългосрочното опазване на дълбоководните рибни запаси;
- в) гарантиране на съответствието на мерките на Съюза, с цел устойчиво управление на дълбоководните рибни запаси, с резолюциите, приети от Общото събрание на ООН, по-специално резолюции 61/105 и 64/72.

Член 2

Приложно поле

1. Настоящият регламент се прилага за риболовните дейности или планираните риболовни дейности в следните води:
 - a) от риболовни кораби на Съюза и риболовни кораби на трета държава във водите на Съюза в Северно море, северозападните води и югозападните води, както и във водите на Съюза в зона IIa на ICES;
 - б) от риболовни кораби на Съюза в международните води от зони 34.1.1, 34.1.2 и 34.2 на CECAF.
2. Параграф 1 от настоящия член не засяга член 16, параграф 5.

Член 3

Приложно поле

1. Настоящият регламент се прилага за видове, които се срещат в дълбоки води и които се характеризират с комбинация от следните биологични фактори: съзряване на относително напреднала възраст, бавен растеж, дълга продължителност на живота, ниска естествена смъртност, непостоянни цикли на попълване на годишни класове с добро качество и размножаване, което може да не се осъществи всяка година („дълбоководни видове“).
2. За целите на настоящия регламент дълбоководните видове и най-уязвимите видове сред тях са изброени в приложение I.

Член 4

Определения

1. За целите на настоящия регламент се прилагат определенията, посочени в член 4 от Регламент (ЕС) № 1380/2013 и член 2 от Регламент (ЕО) № 734/2008 на Съвета ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 734/2008 на Съвета от 15 юли 2008 г. относно опазването на уязвимите морски екосистеми в открито море от неблагоприятните въздействия при използване на дънни риболовни съоръжения (ОВ L 201, 30.7.2008 г., стр. 8).

2. Освен това се прилагат следните определения:
- а) „зони на ICES“ означава зоните, определени в Регламент (ЕО) № 218/2009 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾;
 - б) „зони на CECAF“ означава зоните, определени в Регламент (ЕО) № 216/2009 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾;
 - в) „регулаторна зона на NEAFC“ означава водите, обхванати от Конвенцията за бъдещо многостранно сътрудничество в областта на риболова в североизточната част на Атлантическия океан, които се намират извън риболовната юрисдикция на договарящите страни по конвенцията;
 - г) „най-уязвими видове“ означава дълбоководните видове, посочени в третата колона „Най-уязвим вид (х)“ от таблицата в приложение I;
 - д) „риболовна дейност“ означава риболовни дейности, имащи за цел улова на определени видове с определени риболовни уреди в определен район;
 - е) „дълбоководна риболовна дейност“ означава дейност, насочена към дълбоководни видове в съответствие с указанията, които се съдържат в член 5, параграф 2;
 - ж) „център за наблюдение на рибарството“ означава оперативен център, създаден от държава членка на знамето и оборудван с компютърен хардуер и софтуер, позволяващи автоматично приемане, обработка и електронно изпращане на данните;
 - з) „откриване“ означава улов на такива количества индикаторни видове за УМЕ, които са над праговете, определени в приложение IV;
 - и) „непреднамерен улов“ означава случаен улов на морски организми, които съгласно член 15 от Регламент (ЕС) № 1380/2013 трябва да бъдат разтоварени на сушата и приспаднати от квотите или поради факта, че са под минималния референтен размер за опазване, или защото количеството им надвишава разрешените количества съгласно правилата за състава на улова и за прилова;
 - й) „индикаторни видове за УМЕ“ означава видовете, включени в приложение III;
 - к) „съществуващи дълбоководни риболовни зони“ означава участъкът от зоната, посочена в член 2, параграф 1, буква а), в която в миналото са се извършвали дълбоководни риболовни дейности и която е определена съгласно член 7.

Член 5

Разрешения за риболов

1. Риболовните дейности, целящи улов на дълбоководни видове, подлежат на разрешение за риболов („разрешение за целеви риболов“). В разрешението за целеви риболов се посочват дълбоководните видове, спрямо които на кораба е разрешено да извършва целеви риболов.

2. За целта на параграф 1 се счита, че риболовната дейност на даден риболовен кораб е насочена към дълбоководни видове, ако съобщенията на кораба за улова (в корабния дневник, декларациите за разтоварване на сушата, документите за продажба или други подобни документи) за съответната календарна година съдържат най-малко 8 % дълбоководни видове на даден риболовен рейс.

Това обаче не се прилага по отношение на риболовните кораби, които са отчетли общо количество дълбоководни видове за съответната календарна година, по-малко от 10 тона. Настоящата алинея не засяга параграф 6.

3. Риболовните дейности на риболовните кораби, които не извършват целеви риболов на дълбоководни видове, но въпреки това улавят дълбоководни видове като прилов, подлежат на разрешение за риболов („разрешение за прилов“). В разрешението за прилов се посочват дълбоководните видове, които корабът може да улови непланирано като прилов, докато извършва целеви риболов на други видове.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 218/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. относно предоставянето на статистика за номиналния улов на държавите членки, които извършват риболов в североизточната част на Атлантическия океан (ОВ L 87, 31.3.2009 г., стр. 70).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 216/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. относно предоставянето на статистика за номиналния улов на държавите членки, които извършват риболов в зони извън северната част на Атлантическия океан (ОВ L 87, 31.3.2009 г., стр. 1).

4. Двата вида разрешения за риболов, посочени съответно в параграфи 1 и 3 от настоящия член, са ясно разграничени в електронната база данни, посочена в член 116 от Регламент (ЕО) № 1224/2009.
5. На риболовните кораби, които не притежават никакво разрешително за риболов по смисъла на настоящия член, се забранява риболовът на дълбоководни видове в количества над 100 килограма за един риболовен рейс. Уловеното от такива кораби количество дълбоководни видове над 100 килограма не се задържа на борда, нито се трансбордира или разтоварва на сушата, с изключение на непреднамерения улов на дълбоководни видове, подлежащ на изискването, посочено в член 15 от Регламент (ЕС) № 1380/2013, който се разтоварва на сушата и се приспада от квотите.
6. За риболовен кораб, който притежава разрешение за прилов и има достъп до квота за прилов на дълбоководни видове и който е надвишил с над 15 % посочения в параграф 2 от настоящия член праг от 10 тона, не се смята, че извършва целеви риболов на дълбоководни видове. Той разтоварва този улов на сушата и го приспада от квотата. Непреднамереният улов на дълбоководни видове, за който се прилага задължението за разтоварване на сушата, посочено в член 15 от Регламент (ЕС) № 1380/2013, се разтоварва на сушата и се приспада от квотите.
7. Настоящият регламент се прилага *mutatis mutandis* за издаването на разрешения за риболов на риболовни кораби на трети държави съгласно Регламент (ЕО) № 1006/2008 на Съвета ⁽¹⁾.

Член 6

Управление на капацитета

1. Общият риболовен капацитет, измерен в брутен тонаж и в киловати за всички риболовни кораби на Съюза, на които държава членка е издала разрешение за целеви риболов, в нито един момент не надвишава общия риболовен капацитет на корабите на тази държава членка в периода 2009—2011 г., като се избира годината, през която стойността е най-голяма, когато:
 - а) са уловили 10 или повече тона дълбоководни видове през някоя от трите календарни години в периода 2009—2011 г., като се избира годината, през която стойността е най-голяма; и
 - б) са регистрирани в някой от най-отдалечените региони, по смисъла на член 349 от ДФЕС, на тази държава членка и когато уловът на дълбоководни видове от всеки кораб през някоя от трите календарни години в периода между 2009—2011 г., представлява най-малко 10 % от общия им годишен улов, като се избира годината, през която стойността е най-голяма.
2. Чрез дерогация от параграф 1, буква а), когато на дадена държава членка са разпределени възможности за риболов за видовете, изброени в приложение 1, преди 12 януари 2017 г., но корабите ѝ не са уловили 10 или повече тона дълбоководни видове през някоя от референтните години, общият риболовен капацитет на въпросната държава членка в нито един момент не надвишава общия риболовен капацитет на корабите ѝ през някоя от последните три години, през която най-малко един от корабите ѝ е уловил 10 тона или повече дълбоководни видове, като се избира годината, през която стойността е най-голяма.

Член 7

Съществуващи дълбоководни риболовни зони

1. До 13 юли 2017 г. държавите членки, чиито кораби са получили разрешение за дълбоководен риболов в съответствие с член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2347/2002, и доколкото то се отнася до риболовните дейности на корабите, улавящи над 10 тона всяка календарна година, уведомяват Комисията чрез данни от VMS или, ако няма налични данни от VMS, чрез друга приложима и проверима информация за местоположението на риболовната дейност на тези кораби, улавяли дълбоководни видове през 2009—2011 референтни календарни години.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1006/2008 на Съвета от 29 септември 2008 г. относно разрешения за риболовни дейности на риболовните кораби на Общността извън водите на Общността и достъпа на кораби на трети държави до водите на Общността, изменящ регламенти (ЕИО) № 2847/93 и (ЕО) № 1627/94 и отменящ Регламент (ЕО) № 3317/94 (ОВ L 286, 29.10.2008 г., стр. 33).

2. Въз основа на представената информация по параграф 1, както и въз основа на най-добрата налична научна и техническа информация, не по-късно от 13 януари 2018 г. Комисията определя посредством акт за изпълнение съществуващите дълбоководни риболовни зони. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 18.

Член 8

Общи изисквания относно заявленията за разрешения за риболов

1. Всяко заявление за разрешение за риболов се придружава от подробно описание на зоната, в която риболовният кораб възнамерява да извършва риболовни дейности, вида уреди, дълбочинния обхват, на който ще се извършват дейностите, предвидената честота и продължителност на риболовната дейност и наименованията на конкретните дълбоководни видове, които ще бъдат обект на риболов.

2. Разрешенията за целеви риболов се издават само за риболовни дейности в рамките на съществуващите дълбоководни риболовни зони.

3. Чрез дерогация от параграф 2 от настоящия член и до определянето на съществуващите дълбоководни риболовни зони в съответствие с член 7, разрешение за целеви риболов може да се издаде, при условие че риболовният кораб е представил доказателства, че е упражнявал риболовни дейности в рамките на дълбоководни риболовни дейности в продължение на най-малко три години преди подаването на заявлението за разрешение за риболов. Подобни разрешения за риболов може да се издадат само по отношение на местата, където са били извършвани такива риболовни дейности.

4. Не се издават разрешения за риболов с цел риболов с дънни тралове на дълбочина, по-голяма от 800 метра.

5. Чрез дерогация от параграф 2 държава членка може да подаде искане за извършване на проучвателен риболов в места извън съществуващите дълбоководни риболовни зони. Искането се придружава от оценка на въздействието, извършена в съответствие със стандартите, посочени в Международните насоки на ФАО от 2008 г. за управление на дълбоководния риболов в открито море. При подаване на искането държавата членка посочва очакваната продължителност на проучвателния риболов и броя на участващите кораби и техния капацитет. Тя предлага мерки за смекчаване на въздействието с цел предотвратяване на случаи на откриване на УМЕ или за ефективното им опазване.

6. След като направи оценка на информацията, представена от държавата членка, и въз основа на препоръка от научния консултативен орган, Комисията може, чрез актове за изпълнение, да одобри извършването на искания проучвателен риболов. В одобрението си Комисията може да определи по-специално:

а) зоната на проучвателния риболов;

б) максималния брой кораби и максималния капацитет;

в) продължителността на този риболов, която не надвишава една година и може да бъде подновена еднократно;

г) максималния процент от общия допустим улов на дълбоководни видове, който може да бъде уловен при проучвателния риболов; и

д) мерките за смекчаване на въздействието, които трябва да бъдат изготвени с цел опазване на УМЕ.

7. С оглед да се осигури събирането на представителни данни, подходящи за оценката и управлението на дълбоководните рибни запаси и на случаите на откриване на УМЕ, във всяко разрешение за риболов, издадено в съответствие с параграф 6, се изисква присъствие на научни наблюдатели или електронна система за наблюдение от разстояние на съответния кораб през първите 12 месеца от срока на валидност на разрешението за риболов.

8. Въз основа на искане и на предоставената от съответната държава членка информация Комисията може чрез акт за изпълнение да адаптира определянето на съществуващите дълбоководни риболовни зони с цел включване на местоположението на риболовните дейности, извършвани с разрешение за риболов, издадено в съответствие с параграфи 5 и 6 от настоящия член.

Член 9

Специфични изисквания за опазване на УМЕ

1. Настоящият член се прилага за риболовни дейности с дънни уреди на дълбочина, по-голяма от 400 метра.
2. Когато в хода на риболовна операция количеството индикаторни видове за УМЕ, определени в приложение III, които са уловени по време на въпросната риболовна операция, надвиши посочените в приложение IV прагове, се счита, че са били открити УМЕ. Риболовният кораб прекратява незабавно риболова в съответната зона. Корабът подновява дейностите си единствено когато достигне до друга зона на разстояние най-малко пет морски мили от зоната, в която са били открити УМЕ.
3. Риболовният кораб незабавно докладва всяко откриване на УМЕ на компетентните национални органи, които незабавно уведомяват Комисията.
4. Държавите членки използват най-добрата налична научна и техническа информация, включително биогеографска информация и информацията, посочена в параграф 3, за да определят местонахождението или евентуалното местонахождение на УМЕ. Освен това Комисията отправя искане към научния консултативен орган да извърши годишна оценка на зоните на местонахождение или евентуално местонахождение на УМЕ.

Оценката се извършва в съответствие с Международните насоки на ФАО от 2008 г. за управление на дълбоководния риболов в открито море, като се прилага подходът на предпазливост към управлението на рибарството, посочен в член 4, параграф 1, точка 8 от Регламент (ЕС) № 1380/2013, и се оповестява публично.

5. Когато въз основа на посочената в параграф 4 процедура се определят зоните на местонахождение или евентуално местонахождение на УМЕ, държавите членки и компетентният научен консултативен орган уведомяват своевременно Комисията.
6. До 13 януари 2018 г., въз основа на най-добрата налична научна и техническа информация и въз основа на оценките и констатациите, направени от държавите членки и научния консултативен орган, Комисията приема актове за изпълнение с цел съставяне на списък на зоните с местонахождения или евентуалните местонахождения на УМЕ. Комисията преразглежда ежегодно списъка въз основа на препоръка на Научния, технически и икономически комитет по рибарство и по целесъобразност го изменя посредством актове за изпълнение. Комисията може да премахне дадена зона от списъка, ако въз основа на оценка на въздействието и след допитване до компетентния научния консултативен орган определи, че има достатъчно доказателствени данни за липсата на УМЕ или че са приети подходящи мерки за опазване и управление, гарантиращи предотвратяването на значителни неблагоприятни последици за УМЕ в тази зона. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 18.
7. Въз основа на най-добрата налична научна информация Комисията може да преразгледа индикаторните видове за УМЕ и е упълномощена да измени списъка, включен в приложение III, посредством делегирани актове в съответствие с член 17.
8. Изисква се нова оценка на въздействието, ако има значителни промени в техниките за извършване на риболов с дънни уреди или ако има нова научна информация, според която в дадена зона съществуват УМЕ.
9. Риболовът с дънни уреди се забранява във всички зони, изброени в съответствие с параграф 6.

Член 10

Прилагане на конкретни разпоредби за контрол

Риболовът и риболовните дейности, попадащи в обхвата на настоящия регламент, подлежат също така на разпоредбите на членове 7, 17, 42, 43 и 45, член 84, параграф 1, буква а), член 95, параграф 3, член 104, параграф 1, член 105, параграф 3, буква в), член 107, параграф 1, член 108, параграф 1 и член 115, буква в) и приложение I от Регламент (ЕО) № 1224/2009, освен ако в настоящия регламент не е предвидено друго.

*Член 11***Определени пристанища**

1. Държавите членки определят пристанищата, на които ще се извършва разтоварването или трансбордирането на дълбоководни видове или на общо количество от различни дълбоководни видове, надвишаващо 100 килограма. До 13 март 2017 г. държавите членки предават на Комисията списък с тези определени пристанища.
2. Разтоварването на общи количества от различни дълбоководни видове, надвишаващи 100 килограма, не е възможно на места, различни от пристанищата, които са определени от държавите членки съгласно параграф 1.

*Член 12***Предварително уведомление**

Чрез дерогация от член 17 от Регламент (ЕО) № 1224/2009 от капитаните на всички риболовни кораби на Съюза, възнамеряващи да разтоварят 100 килограма или повече дълбоководни видове, независимо от дължината на риболовния кораб, се изисква най-малко четири часа преди предвиденото време за пристигане на пристанището да уведомят компетентния орган на своята държава на знамето за намерението си. Капитанът на кораба или всяко друго лице, отговарящо за експлоатацията на кораби с дължина 12 метра или по-малко, уведомява компетентните органи най-малко един час преди очаквания час на пристигане на пристанището.

*Член 13***Записи в корабния дневник за дълбоки води**

1. Когато се прилага задължението за водене на корабен дневник, капитаните на риболовни кораби на Съюза, притежаващи разрешение за риболов в съответствие с член 5, параграфи 1 или 3, при извършване на дълбоководни риболовни дейности или при риболов на дълбочина, по-голяма от 400 метра:
 - а) вписват нов ред в корабния дневник на хартиен носител след всяко изтегляне; или
 - б) ако трябва да използват системата за електронно записване и отчитане, правят отделен запис след всяко изтегляне.
2. Капитаните на риболовни кораби на Съюза също така вписват в корабния дневник всички количества дълбоководни видове, изброени в приложение I, които са били уловени, задържани на борда, трансбордирани или разтоварени на сушата в съответствие с член 5, параграф 5, и всички количества от индикаторните видове на УМЕ, изброени в приложение III, над праговете, определени в приложение IV, включително състава и теглото на видовете, и докладват тези количества на компетентните органи.

*Член 14***Оттегляне на разрешения за риболов**

Без да се засягат член 7, параграф 4 и член 92 от Регламент (ЕО) № 1224/2009 и в съответствие с член 90, параграф 1 от него, разрешенията за риболов по член 5, параграфи 1 и 3 от настоящия регламент се оттеглят за срок от най-малко два месеца в някой от следните случаи:

- а) неспазване на условията, определени в разрешението за риболов, по отношение на ограниченията за използване на уредите, разрешените зони на експлоатация или ограниченията на улова относно разрешените целеви видове; или
- б) недопускане на присъствието на научен наблюдател на борда или на вземането на проби от улова с научна цел, както е посочено в член 16 от настоящия регламент.

Член 15

Правила за събиране на данни и за докладване

1. Без да се засягат по-конкретните разпоредби на настоящия регламент, се прилага Регламент (ЕО) № 199/2008.
2. При събирането на данни за дълбоководните риболовни дейности в съответствие с общите правила за събиране на данни и равнищата на точност, предвидени в многогодишната програма на Съюза за събиране и управление на биологични, технически, екологични, социални и икономически данни, държавите членки спазват специфичните изисквания за събиране на данни и за докладване, посочени в приложение II, във връзка с дълбоководните риболовни дейности.
3. Държавите членки включват във всички издадени в съответствие с член 5 разрешения за риболов условията, необходими, за да се гарантира участието на съответния кораб, в сътрудничество с компетентния научен институт, в схемите за събиране на данни, в чийто обхват са включени риболовните дейности, за които са издадени разрешения.
4. От капитана на кораба или всяко друго лице, което носи отговорност за експлоатацията на кораба, се изисква да приеме на борда научния наблюдател, определен от държавата членка за този кораб, освен ако това е невъзможно от съображения за сигурност. Капитанът улеснява изпълнението на задачите на научния наблюдател.
5. При поискване от Комисията държавата членка представя годишни доклади, съдържащи обобщена информация за броя на корабите, плаващи под нейното знаме, които участват в дълбоководен риболов, зоните, в които извършват риболов, вида уреди, размера, броя на всеки вид издадени разрешения за риболов, пристанището, от което са тръгнали първоначално, общите възможности за дълбоководен риболов, с които разполагат нейните кораби, и общия процент на използване на тези възможности за риболов. Тези доклади се оповестяват публично.

Член 16

Присъствие на наблюдатели

1. Държавите членки въвеждат програма за присъствие на наблюдатели, за да се гарантира събирането на релевантни, своевременни и точни данни за улова и прилова на дълбоководни видове, откриването на УМЕ и друга информация от значение за ефективното прилагане на настоящия регламент. За корабите, използващи дънни тралове или дънни хрилни мрежи, които притежават разрешение за целев риболов на дълбоководни видове, се изисква най-малко 20 %-но присъствие на наблюдатели, с изключение на корабите, които от съображения за сигурност не е подходящо да приемат наблюдател. За всички други кораби, които притежават разрешение за улов на дълбоководни видове, се изисква най-малко 10 %-но присъствие на наблюдатели, с изключение на корабите, които от съображения за сигурност не е подходящо да приемат наблюдател.
2. Когато дадена държава членка поиска от свой оператор да приеме на борда на кораба си наблюдател, отсъствието на наблюдателя по независещи от оператора причини не пречи на кораба да напусне пристанището.
3. До 1 януари 2018 г. Комисията се стреми да получи научни становища, въз основа на данни, събрани по силата на настоящия регламент, за това дали присъствието на наблюдатели по параграф 1 от настоящия член е достатъчно за постигане на целите, посочени в член 1, по-специално с оглед на предотвратяването на значителни неблагоприятни последици за УМЕ в рамките на дълбоководния риболов, и за това дали присъствието следва да бъде адаптирано на базата на актуализирана методология за статистически извадки. Комисията уведомява незабавно Европейския парламент и Съвета за резултатите от потърсените научни становища.
4. Когато въз основа на научните становища, посочени в параграф 3, Комисията счита, че посочените в параграф 1 проценти на присъствие на наблюдатели следва да бъдат адаптирани, тя може да представи спешно предложение за преразглеждане на тези проценти.
5. Чрез дерогация от член 2 настоящият член се прилага *mutatis mutandis* за риболова на дълбоководни видове от кораби, използващи дънни тралове или дънни хрилни мрежи, в регулаторната зона на NEAFC.

Член 17

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 9, параграф 6, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 12 януари 2017 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия, не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 9, параграф 6, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.
5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.
6. Делегиран акт, приет съгласно член 9, параграф 6, влиза в сила, само ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на същия акт на Европейския парламент и Съвета, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок може да се удължи с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 18

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет по рибарство и аквакултури. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 19

Оценка

1. До 13 януари 2021 г. Комисията, въз основа на докладите на държавите членки и на научните становища, които изисква за тази цел, оценява въздействието на мерките, установени в настоящия регламент, и определя в каква степен са били постигнати целите, посочени в член 1, букви а) и б).
2. Оценката се фокусира върху тенденциите в следните области:
 - а) използването на всички видове риболовни уреди със специално внимание към въздействието върху най-уязвимите видове и върху УМЕ;

- б) корабите, които са преминали към използване на уреди с намалено въздействие върху морското дъно, и напредък по отношение на предотвратяването, свеждането до минимум и — когато е възможно — премахването на непреднамерен улов;
- в) обхвата на операциите на участващите кораби за всички дълбоководни риболовни дейности;
- г) пълнотата и надеждността на данните, които държавите членки предоставят на научни органи с цел оценка на запасите или на Комисията в отговор на конкретни искания за данни;
- д) запасите от дълбоководни видове, за които качеството на научните становища се е подобрило;
- е) ефективността на съпътстващите мерки за преустановяване на изхвърлянето на улов и за намаляване на улова на най-уязвимите видове;
- ж) качеството на оценките на въздействието, извършвани съгласно член 8;
- з) броя на корабите и пристанищата на Съюза, пряко засегнати от прилагането на настоящия регламент;
- и) ефективността на въведените мерки за гарантиране на дългосрочната устойчивост на дълбоководните рибни запаси и за предотвратяване на прилова на нецелевидове, по-специално прилова на най-уязвимите видове;
- й) степента, до която УМЕ са ефективно защитени чрез ограничаване на разрешените риболовни дейности в съществуващите дълбоководни риболовни зони, правилото за отдалечаване и/или чрез други мерки;
- к) прилагане на ограничението за дълбочина до 800 метра.

3. Въз основа на оценката, посочена в параграф 1 от настоящия член, Комисията може да направи предложения за изменение на настоящия регламент по целесъобразност. По-специално, ако тази оценка сочи, че риболовът с дънни уреди не отговаря на целите, посочени в член 1, Комисията може да представи предложение за изменение на настоящия регламент с цел да се гарантира, че разрешенията за целеви риболов на кораби, използващи дънни тралове или дънни хрилни мрежи, изтичат или се оттеглят и че са въведени всички необходими мерки по отношение на дънните уреди, включително парагадите, така че да се осигури опазването на най-уязвимите видове и УМЕ.

Член 20

Отмяна и заключителни разпоредби

1. Регламент (ЕО) № 2347/2002 се отменя.
2. Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент.
3. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член, членове 3, 7 и 9 от Регламент (ЕО) № 2347/2002 продължават да се прилагат за риболовните кораби на Съюза, извършващи риболовни дейности в регулаторната зона на NEAFC.
4. Специалните разрешения за риболов, издадени в съответствие с Регламент (ЕО) № 2347/2002, продължават да бъдат валидни за максимален срок от една година след 12 януари 2017 г.

Член 21

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 14 декември 2016 година.

За Европейския парламент

Председател

M. SCHULZ

За Съвета

Председател

I. KORČOK

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Дълбоководни видове

Научно наименование	Общоприето наименование	Най-уязвим вид (x)
<i>Centrophorus</i> spp.	Късошипни акули	
<i>Centroscyllium fabricii</i>	Черна котешка акула	x
<i>Centroscymnus coelolepis</i>	Португалска котешка акула	x
<i>Centroscymnus crepidater</i>	Дългоноса кацифена котешка акула	x
<i>Dalatias licha</i>	Черна акула	x
<i>Etmopterus princeps</i>	Голяма светеща акула	x
<i>Apristuris</i> spp.	Исландска котешка акула	
<i>Chlamydoselachus anguineus</i>	Мантиева акула	
<i>Deania calcea</i>	Клонеста акула	
<i>Galeus melastomus</i>	Черноуста котешка акула	
<i>Galeus murinus</i>	Миша котешка акула	
<i>Hexanchus griseus</i>	Тъпоноса шестхрилна акула	x
<i>Etmopterus spinax</i>	Нощна акула	
<i>Oxynotus paradoxus</i>	Грапава акула	
<i>Scymnodon ringens</i>	Острозъба котешка акула	
<i>Somniosus microcephalus</i>	Гренландска акула	
<i>Alepocephalidae</i>	Гладкоглави риби	
<i>Alepocephalus Bairdii</i>	Гладкоглава риба на Бърд	
<i>Alepocephalus rostratus</i>	Гладкоглава риба на Ризо	
<i>Aphanopus carbo</i>	Афанопус	
<i>Argentina silus</i>	Аргентина атлантическа	
<i>Beryx</i> spp.	Берикс	
<i>Chaceon (Geryon) affinis</i>	Дълбоководен червен рак	
<i>Chimaera monstrosa</i>	Химера	

Научно наименование	Общоприето наименование	Най-уязвим вид (x)
<i>Hydrolagus mirabilis</i>	Химера от вида <i>Hydrolagus mirabilis</i>	
<i>Rhinochimaera atlantica</i>	Носата атлантическа химера	
<i>Coryphaenoides rupestris</i>	Гренадир	
<i>Epigonus telescopus</i>	Черен кардинал	x
<i>Helicolenus dactilopterus</i>	Синя скорпена	
<i>Hoplostethus atlanticus</i>	Атлантически големоглав	x
<i>Macrourus berglax</i>	Дългоопашата риба	
<i>Molva dyptergia</i>	Синя молва	
<i>Mora moro</i>	Мора	
<i>Antimora rostrata</i>	Синя антимиора	
<i>Pagellus bogaraveo</i>	Червенопер пагел	
<i>Polyprion americanus</i>	Каменен американски бибан	
<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	Черна писия	
<i>Cataetyx laticeps</i>		
<i>Hoplosthetus mediterraneus</i>	Средиземноморски големоглав	
<i>Macrouridae</i> , различна от <i>Coryphaenoides rupestris</i> и <i>Macrourus berglax</i>	Макрурус, различна от гренадир и дългоопашата риба	
<i>Nesiarchus nasutus</i>	Змиорка от вида <i>Nesiarchus nasutus</i>	
<i>Notocanthus chemnitzii</i>	Гърбата змиорка	
<i>Raja fyllae</i>	Листовиден скат	
<i>Raja hyperborea</i>	Арктически скат	
<i>Raja nidarosiensis</i>	Норвежки скат	
<i>Trachyscorpia cristulata</i>	Дълбоководен бибан	
<i>Lepidopus caudatus</i>	Сребриста риба сабя	
<i>Lycodes esmarkii</i>	Голям шарен ликод	
<i>Sebastes viviparus</i>	Норвежки бибан	

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Специфични изисквания за събиране на данни и за докладване, посочени в член 15, параграф 2

1. Държавите членки гарантират, че при събирането на данни в дадена зона, обхващаща както води на Съюза, така и международни води, тези данни се събират поотделно за водите на Съюза и за международните води.
 2. Когато една дълбоководна риболовна дейност съвпада с друга риболовна дейност в същата зона, събирането на данни за първата се извършва отделно от събирането на данни за втората.
 3. При всички дълбоководни риболовни дейности се вземат проби от изхвърлянията. Стратегията за вземане на проби при разтоварвания на сушата и изхвърляния в морето обхваща всички видове, изброени в приложение I, както и видовете, принадлежащи към екосистемата на морското дъно, например дълбоководни корали, сюнгери и други организми, причислявани към тази екосистема.
 4. От наблюдателя, разположен на борда, се иска да определя и документира телото на всички каменни корали, меки корали, сюнгери или други организми, принадлежащи към същата екосистема, изтеглени на борда от корабните уреди.
 5. Когато приложимият многогодишен план за събиране на данни изисква събирането на данни за риболовното усилие под формата на времето на риболов с тралове (в часове) и времето на потапяне на пасивни уреди, държавите членки събират и са готови да представят заедно с тези данни за риболовното усилие следните допълнителни данни:
 - а) географското местоположение на риболовната дейност за всяко от хвърлянията въз основа на данните от VMS, предавани от кораба до центъра за наблюдение на рибарството;
 - б) дълбочините, на които са разположени риболовните уреди, в случай че корабът докладва с помощта на електронен корабен дневник. Капитанът на кораба докладва за дълбочината на риболова в съответствие със стандартния формат на докладване.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Индикаторни видове за УМЕ

Списък на типовете местообитания на УМЕ, с таксоните, които е вероятно да бъдат открити в тези местообитания, които се считат за индикатори за УМЕ.

Тип местообитание на УМЕ	Представителни таксони
1. Студеноводни коралови рифове	
а) Риф от вида <i>Lophelia pertusa</i>	<i>Lophelia pertusa</i>
б) Риф от вида <i>Solenosmilia variabilis</i>	<i>Solenosmilia variabilis</i>
2. Коралова градина	
а) Градини на твърдо дъно	
i) Рогови и черни коралови градини на твърдо дъно	<i>Anthothelidae</i> <i>Chrysogorgiidae</i> <i>Isidiidae, Keratoisidinae</i> <i>Plexauridae</i> <i>Acanthogorgiidae</i> <i>Coralliidae</i> <i>Paragorgiidae</i> <i>Primnoidae</i> <i>Schizopathidae</i>
ii) Колониални каменисти корали от разред <i>Scleractinia</i> върху оголени скали	<i>Lophelia pertusa</i> <i>Solenosmilia variabilis</i>
iii) Съвкупности от каменисти корали от разред <i>Scleractinia</i> , които не изграждат рифове	<i>Enallopsammia rostrata</i> <i>Madrepora oculata</i>
б) Коралови градини на меко дъно	
i) Рогови и черни коралови градини на меко дъно	<i>Chrysogorgiidae</i>
ii) Полета от чашковидни корали	<i>Caryophylliidae</i>
iii) Полета от карфиоловидни корали	<i>Flabellidae</i> <i>Nephtheidae</i>
3. Съвкупности от дълбоководни сюнгери	
а) Други съвкупности от сюнгери	<i>Geodiidae</i> <i>Ancorinidae</i> <i>Pachastrellidae</i>
б) Градини от сюнгери на твърдо дъно	<i>Axinellidae</i> <i>Mycalidae</i> <i>Polymastiidae</i> <i>Tetillidae</i>
в) Общности от стъклени сюнгери	<i>Rosellidae</i> <i>Pheronematidae</i>

Тип местообитание на УМЕ	Представителни таксони
4. Полета от морски пера	<i>Anthoptilidae</i> <i>Pennatulidae</i> <i>Funiculinidae</i> <i>Halopteridae</i> <i>Kophobelemnidae</i> <i>Protoptilidae</i> <i>Umbellulidae</i> <i>Vigulariidae</i>
5. Участъци от анемони от вида <i>Cerianthidae</i>	<i>Cerianthidae</i>
6. Тинеста и пясъчна фауна	<i>Bourgetcrinidae</i> <i>Antedontidae</i> <i>Hyocrinidae</i> <i>Xenophyophora</i> <i>Syringamminidae</i>
7. Участъци от ектопротки	

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Откриването на евентуални УМЕ се определя, както следва:

- а) за изтегляне на трала и други риболовни уреди, освен парагади: при наличието на повече от 30 килограма живи корали и/или 400 килограма живи сунгери от индикаторните видове за УМЕ; и
 - б) за парагади: наличието на индикаторни видове за УМЕ върху 10 куки на улов на сегмент от 1 000 куки или на участък от 1 200 m на парагада, което от двете е с по-малка дължина.
-

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/2337 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 14 декември 2016 година****за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1192/69 на Съвета относно общите правила за нормализиране на счетоводните сметки на железопътните предприятия****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално членове 91 и 109 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) С Регламент (ЕИО) № 1192/69 на Съвета ⁽⁴⁾ се предоставя възможност на държавите членки да изплащат компенсации на 40 изброени в него железопътни предприятия за изплащането на задължения, които предприятията, предлагащи други видове транспортни услуги, не трябва да извършват. При правилното прилагане на правилата за нормализиране държавите членки са освободени от задължението за нотифициране за държавни помощи.
- (2) Бяха приети редица правни актове на Съюза, които отвориха пазарите на железопътния превоз на товари и на международния железопътен превоз на пътници за конкуренция и установиха — в случая с Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾ — някои основни принципи, които включват: че железопътните предприятия трябва да се управляват в съответствие с принципите, които се прилагат спрямо търговските дружества; че структурите, които отговарят за разпределянето на капацитета и събирането на такси за железопътната инфраструктура, трябва да са отделени от тези, които извършват железопътни услуги, и че трябва да се води разделно счетоводство; че за всички железопътни предприятия, лицензирани в съответствие с критериите на Съюза, трябва да има достъп до железопътната инфраструктура на справедлива и недискриминационна основа; както и че управителите на инфраструктура могат да получават финансова подкрепа от държавата.
- (3) Регламент (ЕИО) № 1192/69 не е в съответствие и е несъвместим със законодателни мерки, които понастоящем са в сила. По-специално, в контекста на либерализирания пазар, на който железопътните предприятия са в пряка конкуренция с изброените железопътни предприятия, вече не е уместно посочените две групи да бъдат третираны по различен начин
- (4) Поради това, за да се отстранят несъответствия в правния ред на Съюза и с оглед да се допринесе за опростяване чрез премахването на законодателен акт, който вече е загубил актуалност, е целесъобразно да се отмени Регламент (ЕИО) № 1192/69.

⁽¹⁾ ОВ С 327, 12.11.2013 г., стр. 122.

⁽²⁾ ОВ С 356, 5.12.2013 г., стр. 92.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и позиция на Съвета на първо четене от 17 октомври 2016 г. (ОВ С 430, 22.11.2016 г., стр. 1). Позиция на Европейския парламент от 14 декември 2016 г. (все още непубликувана в Официален вестник).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕИО) № 1192/69 на Съвета от 26 юни 1969 г. относно общите правила за нормализиране на счетоводните сметки на железопътните предприятия (ОВ L 156, 28.6.1969 г., стр. 8).

⁽⁵⁾ Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. за създаване на единно европейско железопътно пространство (ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 32).

- (5) Държавите членки могат да плащат компенсации за разходи за прелези въз основа на член 8 от Директива 2012/34/ЕС. Те все пак могат да се нуждаят от време, за да внесат изменения в националното си законодателство и административните си разпоредби, така че да се вземе предвид отмяната на Регламент (ЕИО) № 1192/69. Вследствие на това тази отмяна не следва да влиза незабавно в действие за случаите, обхванати от приложение IV към Регламент (ЕИО) № 1192/69,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕИО) № 1192/69 се отменя, с изключение на разпоредбите, които се прилагат за нормализирането на счетоводните сметки за случаи, свързани с категория IV, обхванати от приложение IV към посочения регламент. Тези разпоредби ще продължат да се прилагат до 31 декември 2017 г.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 14 декември 2016 година.

За Европейския парламент

Председател

M. SCHULZ

За Съвета

Председател

I. KORČOK

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/2338 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 14 декември 2016 година****за изменение на Регламент (ЕО) № 1370/2007 относно отварянето на пазара на вътрешни услуги за пътнически превози с железопътен транспорт****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 91 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Железопътният транспорт разполага с потенциал да отбележи растеж и увеличи относителния си дял в общия обем на превозите, както и да играе основна роля в една устойчива система на транспорт и мобилност, като създава нови инвестиционни възможности и работни места. Ръстът на услугите за пътнически превоз с железопътен транспорт обаче изостава в сравнение с развитието на други видове транспорт.
- (2) Пазарът на Съюза на услуги за международен пътнически превоз с железопътен транспорт е отворен за конкуренция от 2010 г. Освен това някои държави членки отвориха за конкуренция вътрешните си услуги за превоз на пътници чрез въвеждането на права за свободен достъп или тръжни процедури за възлагане на обществени поръчки за услуги, или чрез двете. Отварянето на пазара на вътрешните услуги за железопътен превоз на пътници следва да окаже положително въздействие върху функционирането на единното европейско железопътно пространство, което ще доведе до подобряване на услугите за ползвателите.
- (3) В своята Бяла книга за транспортната политика от 28 март 2011 г. Комисията обяви намерението си да завърши изграждането на вътрешния пазар на железопътни услуги, като премахне техническите, административните и правните пречки, затрудняващи навлизането на железопътния пазар.
- (4) Завършването на единното европейско железопътно пространство следва да допринесе за развитието на железопътния транспорт като надеждна алтернатива на другите видове транспорт, *inter alia*, по отношение на цената и качеството.
- (5) Настоящият регламент има за специфична цел подобряването на качеството, прозрачността, ефикасността и изпълнението на обществените услуги за пътнически превоз с железопътен транспорт.
- (6) Услугите на трансгранично равнище, предоставяни съгласно обществена поръчка за услуги, включително обществените транспортни услуги, които задоволяват местни и регионални транспортни нужди, следва да подлежат на одобрение от страна на компетентните органи на държавите членки, на чиято територия се предоставят.

⁽¹⁾ ОВ С 327, 12.11.2013 г., стр. 122.

⁽²⁾ ОВ С 356, 5.12.2013 г., стр. 92.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и позиция на Съвета на първо четене от 17 октомври 2016 г. (ОВ С 430, 22.11.2016 г., стр. 4). Позиция на Европейския парламент от 14 декември 2016 г. (все още непубликувана в Официален вестник).

- (7) Компетентните органи следва да определят спецификациите на задълженията за извършване на обществени услуги в обществения пътнически транспорт. Тези спецификации следва да са съгласувани с целите на политиката, посочени в документите за политиката в областта на обществения транспорт в държавите членки.
- (8) Спецификациите на задълженията за извършване на обществени услуги в обществения пътнически транспорт следва, когато е възможно, да доведе до положителни мрежови ефекти, *inter alia*, по отношение на подобреното качество на обслужването, социалното и териториално сближаване или общата ефективност на системата на обществения транспорт.
- (9) Задълженията за извършване на обществени услуги следва да са съгласувани с политиката в областта на обществения транспорт. Това обаче не дава право на компетентните органи да получават специално финансиране.
- (10) При изготвянето на документите за политиката в областта на обществения транспорт следва да се извърши консултация със съответните заинтересовани страни съгласно националното право. Тези заинтересовани страни могат да включват транспортни оператори, управители на инфраструктура, организации на работниците, както и представители на ползвателите на обществени транспортни услуги.
- (11) При обществените поръчки за услуги, които не са възложени въз основа на конкурентна тръжна процедура, изпълнението на задълженията за обществена услуга от страна на операторите на обществени услуги следва да бъде компенсирано по подходящ начин, с цел да се осигури дългосрочната финансова устойчивост на обществените услуги за пътнически превоз в съответствие с изискванията, установени в рамките на политиката за обществения транспорт. По-специално, чрез тези компенсации следва да се насърчават поддържането или развитието на ефективно управление от страна на оператора на обществени услуги и предоставянето на услуги за пътнически превоз с достатъчно високо качество.
- (12) При изграждането на единното европейско железопътно пространство държавите членки следва да осигурят адекватно равнище на социална закрила за персонала на операторите на обществени услуги.
- (13) С цел социалните и трудовите изисквания да се интегрират по подходящ начин в процедурите за възлагане на обществени поръчки за обществени услуги за пътнически превоз, операторите на обществени услуги следва при изпълнението на обществената поръчка за услуги да спазват задълженията в областта на социалното и трудовото право, които се прилагат в държавата членка, в която е възложена обществената поръчка за услуги, и които произтичат от закони, подзаконовни актове и решения както на национално равнище, така и на равнището на Съюза, както и от приложимите колективни трудови договори, при условие че тези национални правила и тяхното прилагане са в съответствие с правото на Съюза.
- (14) Когато държавите членки изискват работниците и служителите, наети от предишния оператор, да бъдат прехвърлени към новоизбран оператор на обществени услуги, следва на тези работници и служители да бъдат предоставени правата, с които те биха се ползвали в случай на прехвърляне по смисъла на Директива 2001/23/ЕО на Съвета ⁽¹⁾. Държавите членки следва да бъдат свободни да приемат такива разпоредби.
- (15) Компетентните органи следва да предоставят на всички заинтересовани страни съответната информация за изготвянето на оферти в рамките на конкурентна тръжна процедура, като същевременно осигуряват законната защита на поверителната търговска информация.
- (16) Задължението на компетентния орган да предостави на всички заинтересовани страни основна информация за изготвянето на оферта в рамките на конкурентна тръжна процедура не следва да обхваща създаването на допълнителна информация, когато такава не съществува.
- (17) С цел да бъде отчетено многообразието на териториалната и политическата организация на държавите членки обществената поръчка за услуги може да бъде възложена от компетентен орган, който представлява група от публични органи. В такъв случай ролята на всеки от тях в процеса на възлагане на обществената поръчка за услуги следва да се определи с ясни правила.
- (18) Като се има предвид многообразието на административните структури в държавите членки, при обществените поръчки за предоставяне на обществени услуги за пътнически превоз с железопътен транспорт, възлагани пряко от група компетентни местни органи, определянето на това кои от тези местни органи са компетентни за „градските агломерации“ и кои — за „селските райони“ остава да бъде по преценка държавите членки.

⁽¹⁾ Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 г. относно сближаването на законодателствата на държавите-членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности (ОВ L 82, 22.3.2001 г., стр. 16).

- (19) Обществените поръчки за услуги за предоставяне на обществени услуги за пътнически превоз с железопътен транспорт следва да бъдат възлагани въз основа на конкурентна тръжна процедура, с изключение на случаите, посочени в настоящия регламент.
- (20) Конкурентните тръжни процедури за възлагане на обществени поръчки за услуги следва да бъдат открити за всички оператори, да са справедливи и да спазват принципите на прозрачност и недискриминация.
- (21) При изключителни обстоятелства, когато обществените поръчки за обществени услуги за пътнически превоз с железопътен транспорт се възлагат въз основа на конкурентна тръжна процедура, новите поръчки могат временно да бъдат възлагани пряко, за да се гарантира, че услугите се предоставят по най-ефективния от гледна точка на разходите начин. Тези поръчки не следва да бъдат подновявани с цел покриване на същите или подобни задължения за извършване на обществени услуги.
- (22) Когато към оповестяването на намерението за организиране на конкурентна тръжна процедура бъде проявен интерес само от един оператор, компетентните органи могат да започнат преговори с този оператор, за да възложат поръчката, без по-късно да публикуват информация за открита тръжна процедура.
- (23) Минималните прагове за пряко възлагане на обществени поръчки за услуги следва да се адаптират към по-големите обеми и по-високите единични цени при обществените услуги за пътнически превоз с железопътен транспорт в сравнение с други видове транспорт, обхванати от Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾. По-високи прагове следва да се прилагат и за обществените услуги за пътнически превоз, при които железопътният транспорт представлява повече от 50 % от стойността на услугата.
- (24) Създаването на единното европейско железопътно пространство изисква наличието на общи правила за възлагането на обществени поръчки за услуги в този сектор, като същевременно се отчитат специфичните условия във всяка държава членка.
- (25) В случай че са изпълнени определени условия по отношение на естеството и структурата на железопътния пазар или железопътната мрежа, компетентните органи следва да разполагат с правомощието да възлагат пряко обществени поръчки за обществени услуги за пътнически превоз с железопътен транспорт, когато обществената поръчка би довела до подобряване на качеството на услугите или ефективността на разходите, или и двете.
- (26) Компетентните органи могат да вземат мерки за увеличаване на конкуренцията между железопътните предприятия чрез ограничаване на броя на поръчките, които възлагат на едно железопътно предприятие.
- (27) Държавите членки следва да гарантират, че правните им системи предвиждат възможността независим орган да прави оценка на решенията на компетентния орган да възлага пряко обществени поръчки за обществени услуги за пътнически превоз с железопътен транспорт чрез основан на резултатите подход. Това може да става в рамките на съдебен контрол.
- (28) При подготовката на конкурентни тръжни процедури компетентните органи следва да правят оценка на необходимостта от мерки за осигуряване на ефективен и недискриминационен достъп до подходящ подвижен състав. Компетентните органи следва да оповестят публично доклада за оценка.
- (29) Необходимо е някои от основните характеристики на предстоящи конкурентни тръжни процедури за възлагане на обществени поръчки за услуги да бъдат напълно прозрачни, за да се даде възможност за по-организирана реакция от страна на пазара.
- (30) Регламент (ЕО) № 1370/2007 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 1370/2007 се изменя, както следва:

- 1) В член 1, параграф 2 се добавя следната алинея:

„При одобрение от страна на компетентните органи на държавите членки, на чиято територия се предоставят услугите, задълженията за извършване на обществени услуги могат да се отнасят до обществени транспортни услуги на трансгранично равнище, включително тези за задоволяване на местни и регионални транспортни нужди.“;

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/69 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 1).

2) В член 2 се вмъква следната буква:

„аа) „обществени услуги за пътнически превоз с железопътен транспорт“ означава обществен пътнически превоз с железопътен транспорт, с изключение на пътническия превоз с други видове релсов транспорт, като например с метро или трамвай;“;

3) Вмъква се следният член:

„Член 2а

Спецификация на задълженията за извършване на обществени услуги

1. Компетентният орган определя спецификациите на задълженията за извършване на обществени услуги при предоставянето на обществените услуги за пътнически превоз и обхвата на тяхното прилагане в съответствие с член 2, буква д). Това включва възможността за групиране на разходопокривни услуги с такива, при които няма покриване на разходите.

При определянето на тези спецификации и обхвата на тяхното прилагане, компетентният орган надлежно спазва принципа на пропорционалност в съответствие с правото на Съюза.

Спецификациите трябва да бъдат в съответствие с целите на политиката, посочени в документите на политиката за обществения транспорт в държавите членки.

Съдържанието и формата на документите на политиката за обществения транспорт и процедурите за консултация със съответните заинтересовани страни се определят в съответствие с националното право.

2. Спецификациите на задълженията за извършване на обществени услуги и съответната компенсация за нетния финансов ефект от задълженията за извършване на обществени услуги трябва:

- а) да изпълняват целите на политиката за обществения транспорт по икономически ефективен начин; и
- б) да поддържат финансово в дългосрочен план предоставянето на обществени услуги за пътнически превоз в съответствие с изискванията, установени в политиката за обществения транспорт.“;

4) Член 4 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 букви а) и б) се заменят със следното:

- „а) установяват се ясно задълженията за извършване на обществени услуги, определени в настоящия регламент и уточнени в съответствие с член 2а от него, които операторът на обществени услуги трябва да изпълнява, и съответните географски райони;
- б) установяват предварително, по обективен и прозрачен начин,
 - i) параметрите, въз основа на които се изчислява компенсацията, ако има такава, и
 - ii) естеството и обема на каквито и да било предоставени изключителни права по начин, с който се предотвратява свръхкомпенсиране.

При обществени поръчки за услуги, които не са възложени в съответствие с член 5, параграфи 1, 3 или 3б, тези параметри се определят така, че да не е възможно изплащаната компенсация да надвиши сумата, необходима за покриване на нетния финансов ефект върху извършените разходи и реализираните приходи при изпълнение на задълженията за извършване на обществени услуги, като се отчитат приходите от тази дейност, които остават при оператора на обществени услуги, и разумната печалба;“;

б) вмъкват се следните параграфи:

„4а. При изпълнението на обществените поръчки за услуги операторите на обществени услуги спазват задълженията, приложими в областта на социалното и трудовото право, установени с правото на Съюза, националното право или колективни споразумения.

46. Директива 2001/23/ЕО се прилага за смяната на оператор на обществена услуга, когато такава промяна представлява прехвърляне на предприятие по смисъла на посочената директива.“;

в) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Когато в съответствие с националното право компетентните органи изискват от операторите на обществени услуги да спазват определени стандарти за качество и социални стандарти или да въведат социални критерии и критерии за качество, тези стандарти и критерии се включват в тръжната документация и в обществените поръчки за услуги. При спазване на Директива 2001/23/ЕО, тръжните документи и обществените поръчки за услуги, когато е приложимо, съдържат също така информация относно правата и задълженията, свързани с прехвърлянето на работници и служители, наети от предишния оператор.“;

г) добавя се следният параграф:

„8. При обществените поръчки за услуги от оператора се изисква да предостави на компетентния орган необходимата информация за възлагане на обществени поръчки за услуги, като същевременно гарантира законната защита на поверителната търговска информация. Компетентните органи предоставят на всички заинтересовани страни съответната информация за изготвянето на оферта в рамките на конкурентна тръжна процедура, като осигуряват законната защита на поверителната търговска информация. Това включва информация относно потребителското търсене, цените, разходите и приходите, свързани с обществения пътнически превоз — обект на конкурентната тръжна процедура, и подробности относно спецификациите на инфраструктурата, свързани с експлоатацията на изискваните превозни средства или подвижен състав, за да се позволи на заинтересованите страни изготвянето на адекватни бизнес планове. Управителите на железопътна инфраструктура подпомагат компетентните органи, като им предоставят нужните спецификации на инфраструктурата. Неспазването на изложените по-горе разпоредби подлежи на преразглеждането, предвидено в член 5, параграф 7.“;

5) Член 5 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 уводната фраза се заменя със следното:

„2. Освен ако националното право не забранява това, всеки компетентен местен орган, независимо дали отделен орган или група от органи, предоставящи интегрирани обществени услуги за пътнически превоз, може да реши сам да извършва такива услуги или пряко да възложи обществени поръчки за услуги на правно обособено образувание, върху което компетентният местен орган или при наличие на група от органи — поне един компетентен местен орган, упражнява контрол, сходен с този, който упражнява върху собствените си подразделения.

При обществените услуги за пътнически превоз с железопътен транспорт групата органи, посочена в първа алинея, може да се състои само от местни компетентни органи, чийто географски район на компетентност няма национален обхват. Обществените услуги за пътнически превоз или обществените поръчки за услуги, посочени в първа алинея, могат да обхващат само транспортните нужди на градски агломерации или селски райони, или и двете.

Когато компетентен местен орган вземе такова решение, се прилага следното:“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Всеки компетентен орган, който прибегва до трето лице, различно от вътрешен оператор, възлага обществени поръчки за услуги въз основа на конкурентна тръжна процедура, с изключение на случаите, посочени в параграфи 3а, 4, 4а, 4б, 5 и 6. Избраната за конкурентна тръжна процедура е открита за всички оператори, справедлива и отговаря на принципите на прозрачност и недопускане на дискриминация. След подаването на тръжни оферти и евентуален предварителен подбор процедурата може да включва провеждане на преговори, в съответствие с тези принципи, с цел определяне на най-подходящия начин за удовлетворяване на специфични или сложни изисквания.“;

в) вмъкват се следните параграфи:

„3а. Освен ако това е забранено от националното право, по отношение на обществените поръчки за обществени услуги за пътнически превоз с железопътен транспорт, възлагани въз основа на конкурентна тръжна процедура, компетентният орган може да реши временно да възлага пряко нови поръчки когато счита, че прякото възлагане е оправдано поради извънредни обстоятелства. Такива извънредни обстоятелства включват ситуации, при които:

— компетентният орган или други компетентни органи вече провеждат няколко конкурентни тръжни процедури, което би могло да се отрази на броя и качеството на офертите, които е вероятно да бъдат получени, ако поръчката се възлага чрез конкурентна тръжна процедура, или

— се налагат промени в обхвата на една или повече обществени поръчки за услуги, с цел да се оптимизира предоставянето на обществени услуги.

Компетентният орган издава мотивирано решение и уведомява Комисията за това без излишно забавяне.

Срокът на поръчките, възлагани в съответствие с настоящия параграф, е съразмерен на извънредните обстоятелства и в никакъв случай не може да превишава 5 години.

Компетентният орган публикува тези поръчки. При това публикуване той взема под внимание законната защита на поверителната търговска информация и търговските интереси.

Последващата поръчка, която се отнася до същите задължения за извършване на обществена услуга, не може да се възлага въз основа на настоящата разпоредба.

3б. При прилагането на параграф 3 компетентните органи могат да решат да приложат следната процедура:

Компетентните органи могат да оповестят намеренията си за възлагане на обществена поръчка за обществени услуги за пътнически превоз с железопътен транспорт, като публикуват обявление в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Това обявление съдържа подробно описание на услугите, които са предмет на съответната поръчка, която ще бъде възложена, както и вида и срока на обществената поръчка.

Операторите могат да изразят интерес в рамките на срок, определен от компетентните органи, който не може да бъде по-кратък от 60 дни от датата на публикуване на обявлението.

Ако след изтичането на този срок:

- а) само един оператор е изразил интерес да участва в процедурата за възлагане на обществената поръчка за услуги;
- б) този оператор е доказал надлежно, че ще може действително да предостави услугата за превоз, спазвайки задълженията, установени в обществената поръчка за услуги;
- в) липсата на конкуренция не е следствие от изкуствено стесняване на параметрите на обществената поръчка, и
- г) няма разумна алтернатива,

компетентните органи могат да започнат преговори с този оператор, за да възложат поръчката без по-нататъшно публикуване на информация за открита тръжна процедура.“;

г) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Освен ако националното право не забранява това, компетентният орган може да реши да възложи пряко обществени поръчки за услуги:

- а) когато средната им годишна стойност възлиза на по-малко от 1 000 000 EUR или по-малко от 7 500 000 EUR — в случая с обществени поръчки за услуги, включващи обществени услуги за пътнически превоз с железопътен транспорт, или
- б) когато се отнасят до предоставянето на годишна основа на по-малко от 300 000 километра обществени услуги за пътнически превоз или по-малко от 500 000 километра — в случай на обществени поръчки за услуги, включващи обществени услуги за пътнически превоз с железопътен транспорт.

Когато обществена поръчка за услуги се възлага пряко на малко или средно предприятие, работещо с не повече от 23 пътни превозни средства, тези прагове могат да се увеличат или до средна годишна стойност, оценявана на по-малко от 2 000 000 EUR, или до предоставяне на обществени услуги за пътнически превоз, възлизащи на по-малко от 600 000 километра годишно.“;

д) вмъкват се следните параграфи:

„4а. Освен ако националното право не забранява това, компетентният орган може да реши да възложи пряко обществена поръчка за обществени услуги за пътнически превоз с железопътен транспорт:

- а) когато счита, че прякото възлагане е оправдано поради съответните структурни и географски характеристики на въпросния пазар и мрежа, и по-конкретно размер, характеристики на търсенето, сложност на мрежата, техническа и географска изолираност и услугите, включени в поръчката, и
- б) когато такава поръчка би довела до подобряване на качеството на услугите или ефективността на разходите, или и двете, в сравнение с предишната обществена поръчка за услуги.

Въз основа на това компетентният орган публикува обосновано решение и уведомява Комисията за това в рамките на един месец от неговото публикуване. Компетентният орган може да пристъпи към възлагането на поръчката.

За държави членки, в които на 24 декември 2017 г. максималният годишен обем на пазара е по-малко от 23 милиона влак-километра и които разполагат само с един компетентен орган на национално равнище и с една обществена поръчка за услуги, която обхваща цялата мрежа, се счита, че изпълняват условието в подточка а). Когато компетентен орган от една от тези държави членки реши да възложи пряко обществена поръчка за услуги, въпросната държава членка уведомява Комисията за това. Обединеното кралство може да реши да приложи настоящата алинея спрямо Северна Ирландия.

Когато компетентният орган реши да възложи пряко обществена поръчка за услуги, той определя измерими, прозрачни и проверими изисквания по отношение на изпълнението. Тези изисквания се включват в поръчката.

Изискванията по отношение на изпълнението обхващат по-специално точността на услугите, честотата на експлоатация на влаковете, качеството на подвижния състав и капацитета за превоз на пътници.

В поръчката се посочват специфични показатели по отношение на изпълнението, които дават възможност на компетентния орган да извършва периодично оценяване. В поръчката се включват също ефективни и възпиращи мерки, които да бъдат налагани при неспазване от железопътното предприятие на изискванията по отношение на изпълнението.

Компетентният орган периодично оценява дали железопътното предприятие е постигнало целта си да изпълни свързаните с изпълнението изисквания, както е посочено в поръчката, и оповестява резултатите от оценяването. Тази периодична оценка се извършва най-малко веднъж на всеки пет години. Компетентният орган предприема подходящи и своевременни мерки, включително налагането на ефективни и възпиращи договорни санкции, в случай че необходимото подобряване на качеството на услугите или ефективността на разходите, или и двете, не са постигнати. Компетентният орган може по всяко време, изцяло или частично, да спре или прекрати поръчката, възложена съгласно настоящата разпоредба, ако операторът не изпълнява изискванията, свързани с изпълнението.

4б. Освен ако националното право не забранява това, компетентните органи могат да решат да възложат пряко обществени поръчки за обществени услуги за пътнически превоз с железопътен транспорт, когато те засягат само услуги за железопътен пътнически превоз от оператор, управляващ едновременно цялата железопътна инфраструктура, по която се предоставят услугите, или по-голямата част от нея, когато въпросната железопътна инфраструктура е изключена от прилагането на членове 7, 7а, 7б, 7в, 7г, 8 и 13 и глава IV от Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*) в съответствие с член 2, параграф 3, буква а) или б) от посочената директива.

Чрез дерогация от член 4, параграф 3 продължителността на пряко възложени поръчки съгласно настоящия параграф и параграф 4а от настоящия член не може да надвишава 10 години, освен когато се прилага член 4, параграф 4.

Поръчките, възложени в съответствие с настоящия параграф и параграф 4а, се публикуват, като се държи сметка за законната защита на поверителната търговска информация и търговските интереси.

(*) Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. за създаване на единно европейско железопътно пространство (ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 32).“;

е) параграф 5 се заменя със следното:

„5. В случай на прекъсване на услугите или на непосредствен риск от такава ситуация компетентният орган може да предприеме спешни мерки.

Спешните мерки са във вид на пряко възлагане или формално съгласие за удължаване на срока на обществена поръчка за услуги или във вид на изискване за изпълнение на някои задължения за извършване на обществени услуги. Операторът на обществени услуги има право да обжалва решението за налагане на изпълнението на някои задължения за извършване на обществени услуги. Срокът, за който обществена поръчка за услуги е възложена, удължена или наложена чрез спешни мерки не може да надвишава две години.“;

ж) вмъква се следният параграф:

„ба. С цел засилване на конкуренцията между железопътните предприятия, компетентните органи могат да решат обществените поръчки за обществени услуги за пътнически превоз с железопътен транспорт, обхващащи части от една и съща мрежа или съвкупност от маршрути, да се възлагат на различни железопътни предприятия. За тази цел компетентните органи могат да решат преди началото на конкурентната тръжна процедура да ограничат броя на поръчките, които да бъдат възложени на едно и също железопътно предприятие.“;

з) в параграф 7 след първа алинея се вмъква следната алинея:

„За случаите, обхванати от параграфи 4а и 4б, тези мерки включват възможността да се поиска от независимия орган, определен от съответната държава членка, да направи оценка на обосноваването на решението, взето от компетентния орган. Резултатът от тази оценка се оповестява публично в съответствие с националното право.“;

б) Вмъква се следният член 5а:

„Член 5а

Железопътен подвижен състав

1. С оглед провеждането на конкурентна тръжна процедура, компетентните органи правят оценка на необходимостта от мерки, които да осигурят ефективен и недискриминационен достъп до подходящ подвижен състав. Тази оценка взема предвид наличието на съответния пазар на лизингови дружества за подвижен състав или на други участници на пазара за лизинг на подвижния състав. Докладът за оценка се оповестява публично.

2. Компетентните органи могат да решат, в съответствие с националното право и при спазване на правилата за държавната помощ, да предприемат подходящи мерки за осигуряване на ефективен и недискриминационен достъп до подходящ подвижен състав. Тези мерки могат да включват:

- а) придобиване от компетентния орган на подвижния състав, използван за изпълнението на обществената поръчка за услуги, с цел предоставянето му на избрания оператор на обществена услуга по пазарни цени или като част от обществената поръчка за услуги съгласно член 4, параграф 1, буква б), член 6 и, ако е приложимо, съгласно приложението;
- б) предоставяне от компетентния орган на гаранция за финансирането на подвижния състав, използван за изпълнението на обществената поръчка за услуги, по пазарни цени или като част от обществената поръчка за услуги съгласно член 4, параграф 1, буква б), член 6 и, ако е приложимо, съгласно приложението, включително гаранция, която да обхваща риска във връзка с остатъчната стойност;
- в) задължение за компетентния орган в обществената поръчка за услуги след изтичането на срока на договора да изкупи по пазарни цени подвижния състав при предварително определени финансови условия; или
- г) сътрудничество с други компетентни органи с цел да се разполага с по-значително количество подвижен състав.

3. Ако подвижният състав се предоставя на нов оператор на обществен превоз, компетентният орган включва в тръжната документация наличната информация за разходите за поддръжка на подвижния състав и за неговото техническо състояние.“;

7) В член 6 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Всяка компенсация, свързана с общо правило или обществена поръчка за услуги, трябва да е в съответствие с член 4, независимо от начина, по който е възложена поръчката. Всички компенсации от какъвто и да е характер във връзка с обществена поръчка за услуги, която не е възложена съгласно член 5, параграф 1, 3 или 3б, или във връзка с общо правило, трябва също да са в съответствие с разпоредбите в приложението.“;

8) Член 7 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Всеки компетентен орган оповестява веднъж годишно обобщен доклад относно задълженията за извършване на обществените услуги, за които отговаря. Този доклад включва началната дата и продължителността на обществените поръчки за услуги, избраните оператори на обществени услуги и компенсационните плащания и изключителните права, предоставени на тези оператори на обществени услуги чрез възстановяване на разходите. Докладът прави разграничение между автобусен и железопътен транспорт, позволява да бъдат контролирани и оценени работата, качеството и финансирането на мрежата за обществен транспорт и при необходимост съдържа информация за естеството и обхвата на всички предоставени изключителни права. Докладът отчита и целите на политиката, както е посочено в документите на политиката за обществения транспорт в съответните държави членки. Държавите членки улесняват централния достъп до тези доклади, например посредством публикуването им на обща интернет страница.“;

б) в параграф 2, първа алинея се добавя следната буква:

„г) предвидената начална дата и продължителност на обществената поръчка за услуги.“;

9) Член 8 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Без да се засяга параграф 3,

i) член 5 се прилага за възлагането на обществени поръчки за услуги за автомобилен превоз на пътници и релсов превоз на пътници, различен от метро или трамваен транспорт, считано от 3 декември 2019 г.

ii) Член 5 се прилага за обществените услуги за пътнически превоз с железопътен транспорт, считано от 3 декември 2019 г.

iii) Член 5, параграф 6 и член 7, параграф 3 престават да се прилагат от 25 декември 2023 г.

Продължителността на поръчките, възложени в съответствие с член 5, параграф 6 в периода от 3 декември 2019 г. до 24 декември 2023 г., не надвишава 10 години.

До 2 декември 2019 г. държавите членки предприемат мерки за постепенното си привеждане в съответствие с член 5, с цел да се избегнат сериозни структурни проблеми, свързани по-специално с транспортния капацитет.

До шест месеца след 25 декември 2020 г. държавите членки предоставят на Комисията доклад за осъществения напредък, като подчертават всяко възлагане на обществени поръчки за услуги в съответствие с член 5. Въз основа на докладите за осъществения напредък на държавите членки Комисията прави преглед и, ако е уместно, представя законодателни предложения.“;

б) вмъква се следният параграф:

„2а. Обществените поръчки за обществени услуги за пътнически превоз с железопътен транспорт, които са пряко възложени въз основа на процедура, различна от справедлива конкурентна процедура, считано от 24 декември 2017 г. до 2 декември 2019 г., могат да продължат до изтичането на срока им. Чрез дерогация от член 4, параграф 3 продължителността на такива поръчки не надхвърля десет години, освен когато са приложими разпоредбите на член 4, параграф 4.“

в) в параграф 3, първа алинея буква г) се заменя със следното:

„г) след 26 юли 2000 г. и преди 24 декември 2017 г. въз основа на процедура, различна от справедлива конкурентна тръжна процедура.“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на 24 декември 2017 г..

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 14 декември 2016 годна.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
I. KORČOK

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/2339 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 14 декември 2016 година****за изменение на Регламент (ЕС) № 952/2013 за създаване на Митнически кодекс на Съюза, по отношение на стоки, които са напуснали временно митническата територия на Съюза по море или по въздух**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

- (1) С оглед на улесняването на търговските потоци, член 136 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ изключва прилагането на някои разпоредби на същия регламент по отношение на стоки, които временно са напуснали митническата територия на Съюза, докато са се движили между две пристанища или летища в Съюза, без спиране извън митническата територия на Съюза. Тези разпоредби уреждат задължението за подаване на обобщена декларация за въвеждане, задължението за уведомяване за пристигането на плавателен съд или въздухоплавателно средство, задължението за превозване на стоки до определени места и тяхното представяне на митницата на мястото, в което те са разтоварени или прехвърлени, и временното складиране.
- (2) В резултат от това изключване не съществува правно основание за изискването стоките, които се разтоварват или претоварват да бъдат представени в точката, където те се въвеждат повторно на митническата територия на Съюза, след като временно са я били напуснали. Без това представяне може да се окаже по-трудно за митническите органи да гарантират надзора на съответните стоки; освен това съществува риск както вносните мита и другите такси да не бъдат правилно събирани, така и неданъчните мерки, като например ветеринарни и фитосанитарни проверки, да не бъдат прилагани правилно.
- (3) Поради това член 136 от Регламент (ЕС) № 952/2013 следва да бъде съответно изменен, за да се вземе предвид различното положение на несъюзните и съюзните стоки.
- (4) С цел да се гарантира ефективен митнически надзор за несъюзните стоки, разпоредбите относно задължението стоките да се превозват до определени места, да се представят на митницата при разтоварване или претоварване и да се изчака за разрешение преди разтоварване или претоварване, както и разпоредбите, отнасящи се до временното складиране, следва да продължат да се прилагат за несъюзните стоки. Поради това член 136 от Регламент (ЕС) № 952/2013 следва да бъде изменен, за да предвижда, че по отношение на несъюзните стоки са изключени единствено правилата, уреждащи задължението за подаване на обобщена декларация за въвеждане и задължението за уведомяване за пристигането на плавателен съд или въздухоплавателно средство.
- (5) С цел да се гарантира ефективен надзор на съюзните стоки, с член 136 от Регламент (ЕС) № 952/2013 следва да се направи разграничение между положението на съюзните стоки, чийто статус подлежи на доказване съгласно член 153, параграф 2 от посочения регламент, и съюзните стоки, които са запазили статуса си на основание член 155, параграф 2 от посочения регламент.
- (6) По отношение на съюзните стоки, чийто статус подлежи на доказване съгласно член 153, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, следва да бъде изключено само прилагането на правилата, уреждащи задължението за подаване на обобщена декларация за въвеждане и задължението за уведомяване за пристигането на плавателен съд или въздухоплавателно средство, което дава възможност за подходящ митнически надзор.

⁽¹⁾ Позиция на Европейския парламент от 1 декември 2016 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 8 декември 2016 г.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 10.10.2013 г., стр. 1).

- (7) Правилата, установени в член 139 от Регламент (ЕС) № 952/2013, които уреждат задължението за представяне на стоките на митницата при разтоварване или претоварване и задължението, предвидено в член 140 от посочения регламент, да се изчака за разрешение преди разтоварване или претоварване на стоки, следва да не се прилагат и за съюзните стоки, които са запазили статуса си по силата на член 155, параграф 2 от посочения регламент, предвид факта, че дори стоките временно да са напуснали митническата територия на Съюза, техният статус не е бил променен и не е необходимо да бъде доказван.
- (8) Позоваванията в член 136 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на член 135, параграф 1 и член 137 от посочения регламент следва да се заличат, за да се задължи лицето, въвеждащо стоки на митническата територия на Съюза, да ги превози на място, определено от митническите органи, така че да даде възможност на тези органи при необходимост да проверяват дали стоките са съюзни или несъюзни.
- (9) Позоваването в член 136 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на член 141 от посочения регламент следва да се заличи, така че да става ясно, че член 141, параграф 1 от посочения регламент, който изключва прилагането на някои разпоредби за стоки, придвижвани под режим транзит, се прилага и когато стоките се въвеждат повторно на митническата територия на Съюза, след като са я били напуснали временно по море или по въздух по директен маршрут.
- (10) Позоваването в член 136 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на членове 144—149 от посочения регламент по отношение на временното складиране следва също да бъде заличено. Въпреки че правилата, предвидени в посочените членове, не се прилагат за съюзни стоки, те следва да се прилагат за несъюзни стоки. С оглед на това член 136 от Регламент (ЕС) № 952/2013 следва да бъде съответно изменен.
- (11) Настоящият регламент следва да влезе в сила възможно най-скоро, за да се осигури ефективен надзор на стоки без по-нататъшно забавяне,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Член 136 от Регламент (ЕС) № 952/2013 се заменя със следното:

„Член 136

Стоки, които временно са напуснали митническата територия на Съюза по море или по въздух

1. Членове 127—130 и член 133 не се прилагат в случаите, когато несъюзни стоки са въведени на митническата територия на Съюза, след като временно са били напуснали тази територия по море или по въздух, като са били превозвани по директен маршрут без спиране извън митническата територия на Съюза.
2. Членове 127—130 и член 133 не се прилагат в случаите, когато съюзни стоки, чийто митнически статус на съюзни стоки трябва да бъде доказан съгласно член 153, параграф 2, са въведени на митническата територия на Съюза, след като временно са били напуснали тази територия по море или по въздух, като са били превозвани по директен маршрут без спиране извън митническата територия на Съюза.
3. Членове 127—130 и членове 133, 139 и 140 не се прилагат в случаите, когато съюзни стоки, които се движат без промяна на техния митнически статус в съответствие с член 155, параграф 2, са въведени на митническата територия на Съюза, след като временно са били напуснали тази територия по море или по въздух, като са били превозвани по директен маршрут без спиране извън митническата територия на Съюза.“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 14 декември 2016 година.

За Европейския парламент

Председател

M. SCHULZ

За Съвета

Председател

I. KORČOK

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/2340 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 14 декември 2016 година****за изменение на Регламент (ЕС) № 1286/2014 относно основните информационни документи за пакети с инвестиционни продукти на дребно и основаващи се на застраховане инвестиционни продукти, по отношение на датата на прилагане на регламента****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

след консултация с Европейската централна банка,

след консултация с Европейския икономически и социален комитет,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

- (1) С Регламент (ЕС) № 1286/2014 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ бяха въведени редица мерки за подобряване на защитата на инвеститорите и възстановяване на доверието на потребителите в сектора на финансовите услуги чрез повишаване на прозрачността на пазара за инвестиционни продукти на дребно. С него се въвежда задължението създателите на пакети с инвестиционни продукти на дребно и основаващи се на застраховане инвестиционни продукти да изготвят основен информационен документ („ОИД“).
- (2) С Регламент (ЕС) № 1286/2014 се предоставят правомощия на Европейския надзорен орган (Европейския банков орган), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾; на Европейския надзорен орган (Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ и на Европейския надзорен орган (Европейския орган за ценни книжа и пазари), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾, да изготвят регулаторни технически стандарти, с които се уточняват елементите на ОИД.
- (3) На 30 юни 2016 г. Комисията прие делегиран регламент за допълване на Регламент (ЕС) № 1286/2014 ⁽⁶⁾ („делегираният регламент“), в който се определя представянето и съдържанието на ОИД и неговия стандартизиран формат, методиката, залегнала в основата на представянето на риска и възвръщаемостта и изчисляването на разходите, условията и минималната честота на преразглеждане на информацията, която се съдържа в ОИД и условията за изпълнението на изискването за предоставяне на ОИД на инвеститорите на дребно.

⁽¹⁾ Позиция на Европейския парламент от 1 декември 2016 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 8 декември 2016 г.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 1286/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 г. относно основните информационни документи за пакети с инвестиционни продукти на дребно и основаващи се на застраховане инвестиционни продукти (ПИПДОЗИП) (ОВ L 352, 9.12.2014 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84).

⁽⁶⁾ Делегиран регламент на Комисията от 30 юни 2016 г. за допълване на Регламент (ЕС) № 1286/2014 на Европейския парламент и на Съвета относно основните информационни документи за пакети с инвестиционни продукти на дребно и основаващи се на застраховане инвестиционни продукти (ПИПДОЗИП) чрез определяне на регулаторните технически стандарти за представянето, съдържанието, преразглеждането и изменението на основните информационни документи, както и за условията за изпълнение на изискването за предоставяне на тези документи (С(2016)3999).

- (4) На 14 септември 2016 г. Европейският парламент възрази срещу делегирания регламент, приет от Комисията на 30 юни 2016 г., и призова, както и мнозинството от държавите членки, за отлагане на датата на прилагане на Регламент (ЕС) № 1286/2014.
- (5) Отлагането с дванадесет месеца ще даде допълнително време на засегнатите лица да се подготвят за спазването на новите изисквания. С оглед на извънредните обстоятелства е подходящо и обосновано Регламент (ЕС) № 1286/2014 да бъде съответно изменен.
- (6) Предвид много краткия период, оставащ до началната дата на прилагане на разпоредбите, предвидена в Регламент (ЕС) № 1286/2014, настоящият регламент следва да влезе в сила незабавно.
- (7) Следователно в този случай е оправдано да се приложи изключението за неотложни случаи, предвидено в член 4 от Протокол № 1 относно ролята на националните парламенти в Европейския съюз, приложен към Договора за Европейския съюз, към Договора за функционирането на Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Член 34, втора алинея от Регламент (ЕС) № 1286/2014 се заменя със следното:

„Той се прилага от 1 януари 2018 г.“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 14 декември 2016 година.

За Европейския парламент

Председател

M. SCHULZ

За Съвета

Председател

I. KORČOK

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2016/2341 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 14 декември 2016 година

относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване (ИППО)

(преработен текст)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 53, член 62 и член 114, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ е била неколкократно и съществено изменяна ⁽⁴⁾. Поради по-нататъшни изменения и с оглед постигане на яснота посочената директива следва да бъде преработена.
- (2) Във вътрешния пазар институциите за професионално пенсионно осигуряване (ИППО) следва да имат възможност да развиват дейност в други държави членки, като същевременно гарантират високо ниво на защита и сигурност на членовете и бенефициерите на схемите за професионално пенсионно осигуряване.
- (3) Настоящата директива има за цел да постигне минимална хармонизация и затова следва да не пречи на държавите членки да запазят или да въведат допълнителни разпоредби, за да защитят членовете и бенефициерите на схемите за професионално пенсионно осигуряване, при условие че тези разпоредби са в съответствие със задълженията на държавите членки съгласно правото на Съюза. Настоящата директива не засяга въпроси, свързани с националното социално, трудово, фискално право или облигационно право, нито адекватността на разпоредбите за пенсионно осигуряване в държавите членки.
- (4) За да се улесни допълнително мобилността на работниците между държавите членки, настоящата директива цели да гарантира добро управление, предоставяне на информация за членовете на схемите, прозрачност и безопасност на професионалното пенсионно осигуряване.
- (5) Начинът, по който ИППО са организирани и регулирани, варира значително между държавите членки. Като ИППО, така и животозастрахователните предприятия управляват схеми за професионално пенсионно осигуряване. Поради това не е целесъобразно приемането на уеднаквен подход по отношение на ИППО. Комисията и Европейският надзорен орган (Европейският орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) (наричан по-нататък „ЕОЗППО“), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на

⁽¹⁾ ОВ С 451, 16.12.2014 г., стр. 109.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 24 ноември 2016 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 8 декември 2016 г.

⁽³⁾ Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 юни 2003 г. относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване (ОВ L 235, 23.9.2003 г., стр. 10).

⁽⁴⁾ Вж. приложение I, част А.

Съвета ⁽¹⁾, следва да отчитат различните традиции на държавите членки в тяхната дейност и следва да действат, без да се засягат разпоредбите на националното социално и трудово законодателство при определяне на организацията на ИППО.

- (6) Директива 2003/41/ЕО представлява първата законодателна стъпка към създаването на вътрешен пазар за професионално пенсионно осигуряване, организиран на равнището на Съюза. От основно значение за икономическия растеж и за създаването на работни места в Съюза, както и за справяне с предизвикателството от застаряващото общество е наличието на истински вътрешен пазар за професионално пенсионно осигуряване. Посочената директива, която датира от 2003 г., не е изменяна по същество с оглед въвеждане на модерна система на управление, основана на риска, за институциите за ИППО. Подходящата нормативна уредба и надзорът на равнището на Съюза и на национално равнище продължават да бъдат важни за развитието на безопасно и сигурно професионално пенсионно осигуряване във всички държави членки.
- (7) Като общ принцип ИППО следва, когато това е приложимо, да вземат предвид целта за гарантиране на баланс между поколенията в схемите за професионално пенсионно осигуряване, като се стремят към постигане на справедливо разпределение на рисковете и ползите между поколенията при професионалното пенсионно осигуряване.
- (8) Необходими са подходящи действия за по-нататъшно подобряване на допълнителни частни пенсионни спестявания, като например професионалните пенсионни схеми. Това е важно, тъй като системите за социална сигурност са подложени на нарастващ натиск, което означава, че се разчитат все повече на професионалните пенсии като допълнение към друго пенсионно осигуряване. ИППО играят важна роля за дългосрочното финансиране на икономиката на Съюза и за осигуряването на сигурни пенсионни доходи. Те са изключително важна част от икономиката на Съюза, тъй като държат активи на стойност 2,5 билиона евро от името на около 75 милиона членове и бенефициери. Професионалните пенсии следва да бъдат подобряни, без все пак да се поставя под съмнение основополагащото значение на пенсионните системи за социална сигурност като средство за сигурна, трайна и ефикасна социална закрила, която следва да гарантира задоволителен жизнен стандарт в напреднала възраст и затова следва да бъде в основата на целта за укрепване на европейските социални модели.
- (9) С оглед на демографските промени в Съюза и на състоянието на националните бюджети, професионалното пенсионно осигуряване е ценна добавка към социалноосигурителните пенсионни системи. Устойчивата пенсионна система включва широк набор от продукти, многообразие на институции, както и ефективни и ефикасни надзорни практики.
- (10) Държавите членки следва да защитават работниците от бедност в напреднала възраст и да насърчават допълнителни пенсионни схеми, свързани с трудови договори, като допълнително пенсионно покритие за публичните пенсии.
- (11) Настоящата директива зачита основните права и съблюдава принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз, по-специално правото на защита на личните данни, свободата на стопанска инициатива, правото на собственост, правото на колективно договаряне и действия и правото на висока степен на защита на потребителите, по-специално чрез осигуряване на по-високо равнище на прозрачност при пенсионното осигуряване, на информирано индивидуално финансово и пенсионно планиране, както и улесняване на трансграничната дейност на ИППО и трансграничното прехвърляне на пенсионни схеми. Настоящата директива трябва да се прилага в съответствие с тези права и принципи.
- (12) По-специално улесняването на трансграничната дейност на ИППО и трансграничното прехвърляне на пенсионни схеми чрез изясняване на съответните процедури и премахване на ненужни пречки могат да имат положително въздействие върху заинтересованите предприятия и техните служители, независимо в коя държава членка развиват дейност, чрез централизиране на управлението на пенсионните услуги.
- (13) Трансграничната дейност на ИППО следва да не засяга националното социално и трудово законодателство в областта на професионалните пенсионни схеми на приемащата държава членка, приложимо в отношенията между предприятието, предлагащо пенсионна схема („предприятието осигурител“) и членовете и бенефициерите. Трансграничната дейност и трансграничното прехвърляне на пенсионни схеми са самостоятелни и следва да бъдат уреждани чрез различни разпоредби. Ако трансгранично прехвърляне на пенсионна схема води до трансгранична дейност, следва да се прилагат разпоредби за трансгранична дейност.
- (14) Когато предприятието осигурител и ИППО са установени в една и съща държава членка, самият факт, че членовете или бенефициерите на дадена пенсионна схема имат местопребиване в друга държава членка, сам по себе си не представлява трансгранична дейност.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48).

- (15) Държавите членки следва да вземат предвид необходимостта от защита на пенсионните права на работниците, които са временно изпратени на работа в друга държава членка.
- (16) Въпреки влизането в сила на Директива 2003/41/ЕО, трансграничната дейност е ограничена поради различията в националното, социалното и трудовото право. Освен това продължават да съществуват значителни пречки пред пруденциалния надзор, които оскъпяват трансграничното управление на пенсионни схеми за ИППО. В допълнение към това, настоящото минимално равнище на закрила за членовете и бенефициерите трябва да бъде подобро. Това е от все по-голямо значение, тъй като дълголетие и пазарните рискове все повече се понасят от членовете и бенефициерите, отколкото от ИППО или от предприятието осигурител. В допълнение към това, трябва да бъде разширен настоящият минимален обхват на предоставяната на членовете и бенефициерите информация.
- (17) Пруденциалните правила, изложени в настоящата директива, целят както да гарантират едно високо ниво на сигурност за всички бъдещи пенсионери, като налагат строги стандарти за надзор, така и да спомогнат за доброто, разумно и ефективно управление на професионалните пенсионни схеми.
- (18) ИППО следва да се разграничават напълно от което и да е предприятие осигурител и да действат въз основа на принципа на финансирането чрез капитализация с цел да предоставят пенсионни обезщетения. ИППО, които действат с тази единствена цел следва да се ползват от свободата на предоставяне на услуги и от свободата на инвестиране, при единственото условие да спазват съгласуваните пруденциални изисквания, независимо от това дали тези ИППО се разглеждат като правни субекти или не.
- (19) В съответствие с принципа на субсидиарност държавите членки следва да носят пълната отговорност за организирането на своите пенсионни системи, както и правото да взимат решения относно ролята на всеки един от трите „стълба“ на системата за пенсиониране в отделните държави членки. По отношение на втория стълб те следва да носят също пълната отговорност за ролята и функциите на различните институции, които предоставят обезщетения в областта на професионалното пенсионно осигуряване, като например отрасловите пенсионни фондове, пенсионните каси към предприятията или животозастрахователните дружества. Настоящата директива не цели да постави под въпрос този прерогатив на държавите членки, а по-скоро да ги насърчи да изграждат адекватно, сигурно и устойчиво професионално пенсионно осигуряване и да улесняват трансграничната дейност.
- (20) Като се вземе предвид необходимостта от допълнително подобряване на пенсионното осигуряване, Комисията следва да осигури значима добавена стойност на равнище Съюз, като предприеме допълнителни стъпки, с които да подпомага сътрудничеството на държавите членки със социалните партньори при подобряването на пенсионни схеми по втория стълб, и като създаде група на високо равнище от експерти, която да подсили пенсионните спестявания по втория стълб в държавите членки, включително насърчаването на обмен на най-добри практики между държавите членки, в частност по отношение на трансграничната дейност.
- (21) В националните правила относно участието на самостоятелно заетите лица в ИППО има различия. В някои държави членки ИППО могат да действат въз основа на споразумения с даден отрасъл или с отраслови сдружения, чиито членове имат качеството на самостоятелно заети лица, или направо със самостоятелно заети и със заети лица. В някои държави членки едно самостоятелно заето лице може да членува в ИППО, когато то действа в качеството си на работодател или когато предоставя професионални услуги на дадено предприятие. В някои държави членки самостоятелно заетите лица не могат да членуват в ИППО, освен ако са изпълнени определени условия, включително тези, предвидени в социалното и в трудовото законодателство.
- (22) Институции, управляващи системи за социална сигурност, които вече са постигнали координация на нивото на Съюза, следва да бъдат изключени от приложното поле на настоящата директива. Важно е обаче да се отчете спецификата на ИППО, които в една държава членка управляват едновременно схеми за социална сигурност и професионални пенсионни схеми.
- (23) Институциите, развиващи дейност на принципа на капиталово финансиране като част от задължителни схеми за социално осигуряване, не са обхванати от настоящата директива.
- (24) Финансовите институции, които вече прилагат нормативна база на Съюза, следва като цяло да бъдат изключени от приложното поле на настоящата директива. Независимо от това, тъй като тези институции могат също в някои случаи да предлагат услуги за професионално пенсионно осигуряване, важно е да се гарантира, че настоящата директива няма да доведе до нарушения на конкуренцията. Такива нарушения могат да бъдат избегнати, като се прилагат пруденциалните изисквания съгласно настоящата директива по отношение на услугите за професионално пенсионно осигуряване, предоставяни от животозастрахователните дружества съгласно член 2, параграф 3, буква а), подточки i)–iii) и буква б), подточки ii)–iv) от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾. Комисията следва също така да следи внимателно положението на пазара на професионалните пенсии и да прецени възможността да разшири прилагането по избор на настоящата директива по отношение на други финансови институции, които са поднадзорни лица.

(¹) Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и престахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1).

- (25) Тъй като ИППО имат за цел да осигуряват финансова сигурност през пенсионната възраст, пенсионните обезщетения, отпускани от тях, следва по принцип да бъдат под формата на пожизнени плащания, плащания за ограничен период, изплащане на еднократна сума или каквато и да е комбинация от тях.
- (26) Важно е да се гарантира, че възрастните хора и хората с увреждания не са изложени на риск от бедност и че могат да имат задоволителен жизнен стандарт. Подходящото покриване на биометричните рискове в рамките на системите за професионално пенсионно осигуряване е един важен аспект от борбата с бедността и с несигурността при възрастните хора. При установяването на пенсионната схема работодателите и работниците и служителите или техните съответни представители следва да разглеждат възможностите за включване в пенсионната схема на разпоредби, предвиждащи покриване на риска от дълголетие и от инвалидност поради професионална болест, както и плащания за наследниците.
- (27) Ако бъде дадена възможност на държавите членки да изключат от приложното поле на националното право ИППО, които управляват схеми, обхващащи най-много сто осигурени лица, това може да улесни надзора в тези държави членки, без да засегне доброто функциониране на вътрешния пазар в тази област. Все пак това не следва да ограничава правото на тези ИППО да възлагат управлението на своя инвестиционен портфейл на администратори на инвестиции, които са установени и надлежно лицензирани в друга държава членка, и на пазители или депозитари, установени в друга държава членка и надлежно упълномощени за отговорното пазене на техните активи. Във всеки случай държавите членки следва да прилагат определени разпоредби относно инвестиционните правила и системата на управление спрямо ИППО, които управляват пенсионни схеми, включващи общо повече от 15 членове.
- (28) От приложното поле на настоящата директива следва да се изключат институции като „Unterstützungskassen“ в Германия, чиито членове нямат законно право на обезщетения в определен размер и в които техните интереси са защитени от задължителна застраховка срещу риск от неплатежоспособност.
- (29) От гледна точка защитата на интересите на членовете и бенефициерите би било добре ИППО да ограничат дейностите си до дейностите, посочени в настоящата директива, и до дейностите, които произтичат от тях.
- (30) В случай на несъстоятелност на предприятие осигурител членуващите осигурени лица рискуват да загубят едновременно своята работа и правата на пенсия, които са придобили. Ето защо е важно да се следи за ясно разграничение между това предприятието осигурител и ИППО и да се определят минимални пруденциални стандарти, за да бъде гарантирана закрилата на членовете. Достъп на ИППО до механизми за защита на пенсиите или други подобни механизми, които защитават натрупаните индивидуални права на членовете и бенефициерите срещу риска от неизпълнение на предприятието осигурител, следва да се взема под внимание, когато се предвиждат и определят тези стандарти.
- (31) Дейността и надзора над ИППО се различават чувствително в различните държави членки. В някои държави членки надзорът може да се упражнява не само спрямо самата ИППО, но също и спрямо структурите или дружествата, на които е разрешено да управляват такива ИППО. Държавите членки трябва да могат да отчитат тази особеност, при условие че всички изисквания, установени в настоящата директива, бъдат реално изпълнени. Държавите членки следва също да бъдат в състояние да разрешават на застрахователни предприятия и на други финансови структури да управляват ИППО.
- (32) ИППО са пенсионни институции със социална цел, които предоставят финансови услуги. Те отговарят за осигуряването на професионални пенсии, поради което следва да отговарят на някои минимални пруденциални стандарти, що се отнася до техните дейности и условията на функционирането им, като се вземат под внимание националните разпоредби и традиции. Въпреки това тези институции не следва да се разглеждат единствено като доставчици на финансови услуги. Тяхната социална функция и тристранните отношения между работник, работодател и ИППО следва да бъдат признати в достатъчна степен и поддържани като ръководни принципи на настоящата директива.
- (33) Когато, в съответствие с националното законодателство, ИППО управляват пенсионни фондове, които нямат правосубектност и се състоят от пенсионни схеми на отделните членове, чиито активи са отделени от активите на ИППО, следва да бъде възможно държавите членки да разглеждат всеки пенсионен фонд като единна пенсионна схема по смисъла на настоящата директива.
- (34) Значителният брой на ИППО в някои държави членки налага да се намери прагматично решение на въпроса за предварителното лицензиране на ИППО. Все пак, когато една ИППО желае да управлява пенсионна схема в друга държава членка, следва да се изисква предварително разрешение от страна на компетентния орган на държавата членка по произход.
- (35) Без да се засягат разпоредбите на националното социално и трудово право в областта на пенсионноосигурителните системи, включително задължителното членство и разпоредбите, приети в резултат на договарянето на

колективните трудови договори, ИППО следва да имат възможност да предоставят услугите си в други държави членки след получаване на разрешение от страна на компетентния орган в държавата членка по произход на ИППО. ИППО следва да могат да приемат средства от предприятия, установени на територията на която и да било държава членка, и да управляват пенсионни схеми с членове в повече от една държава членка. Това би могло да допринесе за реализиране на съществени икономии от мащаба за такива ИППО, да подобри конкурентоспособността на икономиката на Съюза и да улесни мобилността на работната ръка.

- (36) Правото на ИППО, установена в една държава членка, да управлява професионална пенсионна схема, договорена в друга държава членка, следва да се упражнява при пълно спазване на разпоредбите на социалното и трудовото законодателство, които са в сила в приемащата държава членка, доколкото то се отнася до професионалните пенсионни схеми, например до определянето и изплащането на пенсионните обезщетения и до условията за прехвърляемост на пенсионните права. Обхватът на пруденциалните правила следва да бъде пояснен с цел да се осигури правна сигурност за трансграничните дейности на ИППО.
- (37) ИППО следва да могат да прехвърлят пенсионни схеми към други ИППО зад граница в рамките на Съюза, с оглед да се улесни организацията на професионалното пенсионно осигуряване на равнището на Съюза. Прехвърлянията следва да бъдат предмет на разрешение от страна на компетентния орган в държавата членка по произход на приемащата ИППО, след като съответният компетентен орган е получил съгласието на компетентния орган на държавата членка по произход на ИППО, прехвърляща пенсионната схема. Прехвърлянето и условията по него следва да подлежат на предварително одобрение от мнозинството от членове и мнозинството от засегнатите бенефициери или, когато е приложимо, от мнозинството на техните представители, като например управителите на доверителни схема.
- (38) В случай на прехвърляне на част от пенсионната схема следва да се гарантира жизнеспособността както на прехвърлената, така и на оставащата част от пенсионната схема и след прехвърлянето правата на всички членове и бенефициери следва да бъдат защитени по подходящ начин, като се изисква и прехвърлящата, и приемащата ИППО да разполагат с достатъчно и подходящи активи, които да покриват техническите резерви за прехвърлената част и останалата част от схемата.
- (39) За да улеснява координирането на надзорните практики, ЕОЗППО може да изисква информация от компетентните органи в съответствие с правомощията, предоставени му по силата на Регламент (ЕС) № 1094/2010. Освен това, в случай на пълно или частично трансгранично прехвърляне на дадена пенсионна схема, в случай на несъгласие между съответните компетентни органи, ЕОЗППО следва да разполага с възможността за провеждане на медиация.
- (40) Изчисляването на техническите резерви съгласно пруденциалните изисквания е основно условие за гарантиране на изпълнението на задълженията за плащане на пенсионните обезщетения както в краткосрочен, така и в дългосрочен план. Техническите резерви следва да се изчисляват на основата на признати актюерски методи и да бъдат заверени от актюер или друг специалист в тази област. Максималният лихвен процент следва да бъде избран разумно, в съответствие с приложимите национални правила. Минималният размер на техническите резерви следва едновременно да бъде достатъчен, за да може обезщетенията, които вече се изплащат на бенефициерите, да продължат да се изплащат, и да отразява задълженията, които произтичат от натрупаните от членовете права на пенсия. Актюерската дейност следва да се извършва от лица, имащи познания в областта на актюерската и финансовата математика, съизмерими с размера, естеството, мащаба и сложността на рисковете, свързани с дейностите на ИППО, и които са способни да докажат своя съответен опит в областта на приложимите професионални квалификации или други стандарти.
- (41) Рисковете, покрити от ИППО, се различават чувствително в различните държави членки. Поради това държавите членки по произход следва да могат да въведат по отношение на изчисляването на техническите резерви допълнителни по-подробни правила от изложените в настоящата директива.
- (42) Следва да се изисква притежаването на достатъчно и подходящи активи за покриване на техническите резерви, за да се защитят интересите на членовете и бенефициерите на пенсионната схема в случаите, когато предприятието осигурител стане неплатежоспособно.
- (43) За да се насърчават еднакви условия на конкуренция между националните и трансграничните ИППО, държавите членки следва да вземат предвид изискванията за финансиране за националните и трансграничните ИППО.
- (44) В много случаи е възможно предприятието осигурител, а не самата ИППО, да покрива биометричните рискове или да гарантира някои обезщетения или възвръщаемост от инвестицията. Случва се обаче самата ИППО да предоставя това покритие или тези гаранции и задълженията на предприятията осигурители да се сведат основно до плащането на необходимите осигурителни вноски. При това положение ИППО следва да разполагат със собствени средства, основани на стойността на техническите резерви и рисковия капитал.

- (45) ИППО са много дългосрочни инвеститори. Обратното изкупуване на активите, с които ИППО разполагат по начало, не може да има друга цел освен предоставянето на пенсионни обезщетения. Освен това, за да защитят както следва правата на членовете и на бенефициерите, ИППО следва да могат да изберат разпределение на активите си, което да отговаря на точното естество и продължителност на техните пасиви. Това поражда необходимостта от ефикасен надзор и от подход спрямо правилата за инвестиране, който да предоставя на ИППО достатъчна гъвкавост при взимане на решения относно най-сигурната и най-ефикасната инвестиционна политика и да ги задължава да действат предпазливо. Спазването на принципа на консервативния инвеститор предполага следователно инвестиционна политика, която да бъде приспособена към членската структура на всяка ИППО.
- (46) С установяването на принципа на консервативния инвеститор като основен принцип в областта на инвестирането на капитали и като се дава възможност на ИППО да действат трансгранично, се стимулира пренасочването на спестяванията към сектора на професионалното пенсионно осигуряване, като по този начин се допринася за икономическия и социален напредък.
- (47) Методите и практиките в областта на надзора са различни в държавите членки. Ето защо е добре държавите членки да разполагат с известна свобода на действие при определянето на точните правила за инвестиране, които те биха искали да наложат на ИППО, установени на тяхна територия. Все пак тези правила следва да не нарушават принципа на свободно движение на капитали, без това да е оправдано от гледна точка на предпазливостта.
- (48) Настоящата директива следва да гарантира подходящо равнище на инвестиционна свобода за ИППО. Като много дългосрочни инвеститори, изложени на риск от ниска ликвидност, ИППО са в състояние да инвестират в разумни граници в неликвидни активи, като например в акции и в други инструменти, които имат дългосрочен икономически профил и не се търгуват на регулирани пазари, многостранни системи за търговия (МСТ) или организирани системи за търговия (ОСТ) в разумни граници. Те могат също да се възползват от възможностите за диверсификация на международно равнище. Следователно инвестициите в акции в национални валути, различни от валутите, в които са техните пасиви, както и в други инструменти, които имат дългосрочен икономически профил и не се търгуват на регулирани пазари, МСТ или ОСТ, не следва да бъдат ограничавани, в съответствие с принципа на консервативния инвеститор, така че да бъде защитен интересът на членовете и бенефициерите, освен по съображения за предпазливост.
- (49) Понятието за инструменти с дългосрочен икономически профил е широко. Посочените инструменти представляват непрехвърляеми ценни книжа и по тази причина нямат достъп до ликвидността на вторичните пазари. Те често изискват ангажменти с фиксиран срок, които ограничават тяхната пазарна реализируемост и следва да се приеме, че включват участия и дългови инструменти в предприятия, и заеми, отпуснати на такива предприятия, които не са регистрирани на фондовата борса. Предприятията, които не са регистрирани на фондовата борса, включват инфраструктурни проекти, дружества, стремящи се към растеж, чиито ценни книжа не са допуснати до търговия на регулиран пазар, и инвестиции в недвижими имоти или други реални активи, които биха могли да са подходящи с цел дългосрочна инвестиция. Инфраструктурните проекти с ниски въглеродни емисии и устойчивите към изменението на климата инфраструктурни проекти често представляват активи, които не се търгуват на фондовата борса, и разчитат на дългосрочни кредити за финансиране на проекта.
- (50) На ИППО следва да бъде разрешено да инвестират в други държави членки в съответствие с правилата на техните държави членки по произход, така че да намалят разходите си за трансгранична дейност. Поради това държавата членка по произход не следва да има право да налага допълнителни инвестиционни изисквания на ИППО, установени в други държави членки.
- (51) Физическите лица трябва да получат ясна представа за натрупаните си пенсионни права, произтичащи от задължителни и професионални пенсионни схеми, по-специално когато тези права са натрупани в повече от една държава членка. Такава представа би могло да се добие посредством създаването на системи за пенсионно проследяване на цялата територия на ЕС, подобни на тези, които вече бяха създадени в някои държави членки вследствие Бялата книга на Комисията от 16 февруари 2012 г., озаглавена „Програма за адекватни, сигурни и устойчиви пенсии“, която насърчава развитието на такива услуги.
- (52) Някои рискове не могат да бъдат намалени чрез количествени изисквания, отразени в техническите резерви, и чрез изисквания по отношение на финансирането; те могат да бъдат регулирани единствено посредством изисквания по отношение на управлението. Ето защо осигуряването на ефективна система на управление е от първостепенно значение за правилното управление на риска и за защита на членовете и бенефициерите. Тези системи следва да бъдат съобразени с размера, естеството, мащаба и сложността на дейностите на ИППО.
- (53) Политиката за определяне на възнагражденията, която насърчава поемането на прекомерни рискове, може да повлияе отрицателно върху ефективното управление на риска от страна на ИППО. Приложимите към други финансови институции в Съюза принципи и изисквания за оповестяване във връзка с политиката за определяне на възнагражденията следва да се прилагат и към ИППО, като все пак се има предвид специфичната структура на управление на ИППО в сравнение с другите финансови институции, както и необходимостта от отчитане на размера, естеството, мащаба и сложността на дейностите на ИППО.

- (54) Ключовата функция представлява капацитет за изпълнение на конкретни управленски задачи. ИППО следва да разполагат с достатъчен капацитет, за да имат функция по управление на риска, функция по вътрешен одит и, когато е приложимо, актюерска функция. Освен ако в настоящата директива не е посочено друго идентификацията на някоя конкретна ключова функция не следва да пречи на ИППО свободно да решава как да организира тази ключова функция на практика. Това не следва да води до неоснователно обременителни изисквания, тъй като следва да бъдат отчетени размера, естеството, мащабът и сложността на дейностите на ИППО.
- (55) Лицата, които ефективно ръководят ИППО, следва заедно да отговарят на изискванията за квалификация и надеждност и лицата, които изпълняват ключови функции, следва да разполагат с подходящи знания и опит и когато е приложимо, с адекватни професионални квалификации. Само обаче титулярите на ключови функции следва да подлежат на изискванията за уведомяване на компетентния орган.
- (56) С изключение на функцията по вътрешен одит, следва да бъде възможно едно и също лице или организационна единица да изпълнява повече от една ключова функция. При все това лицето или организационната единица, изпълняващи дадена ключова функция, следва да бъдат различни от лицето или единицата, изпълняващи сходна ключова функция в предприятието осигурител. Държавите членки следва да могат да разрешават на ИППО да извършва ключови функции чрез същото лице или организационна единица като предприятието осигурител, при условие че ИППО обяснява как тя предотвратява или управлява всички конфликти на интереси с предприятието осигурител.
- (57) От изключителна важност е ИППО да подобрят своето управление на риска, като се отчита целта за справедливо разпределение на рисковете и ползите между поколенията в професионалното пенсионно осигуряване, така че потенциалните слабости във връзка с устойчивостта на пенсионната схема да бъдат правилно разбрани и обсъдени със съответните компетентни органи. Като част от своята система за управление на риска ИППО следва да изготвят оценка на риска за дейностите, свързани с пенсията. Тази оценка на риска следва да бъде предоставена на разположение и на компетентните органи и по целесъобразност следва да включва, наред с другото, рисковете, свързани с изменението на климата, използването на ресурсите, околната среда, социалните рискове и рисковете, свързани с амортизацията на активите поради регулаторна промяна („блокирани активи“).
- (58) Екологичните, социални и управленски фактори, както е посочено в Принципите на ООН за отговорно инвестиране, са важни за инвестиционната политика и системите за управление на риска на ИППО. Държавите членки следва да изискват от ИППО да обявяват изрично при какви обстоятелства тези фактори се вземат предвид при вземането на инвестиционни решения и по какъв начин те са част от тяхната система за управление на риска. Уместността и степента на същественост на екологичните, социални и управленски фактори за инвестициите на дадена схема, както и начинът, по който те са взети предвид, следва да бъде част от информацията, предоставена от дадена ИППО по силата на настоящата директива. Това не означава, че дадена ИППО не изпълнява изискването, когато заявява в тази информация, че екологичните, социалните и управленските фактори не са отчетени в нейната инвестиционна политика или че разходите за система за мониторинг на релевантността и състоятелността на тези фактори и начините, по които те се вземат под внимание, не са пропорционални на размера, естеството, мащаба и сложността на нейните дейности.
- (59) Всяка държава членка следва да задължи всяка ИППО, установена на нейната територия, да изготвя годишен счетоводен отчет и годишен доклад, като отчита всяка пенсионна схема, управлявана от ИППО, и по целесъобразност, годишни счетоводни отчети и годишни доклади за всяка пенсионна схема. Тези годишни счетоводни отчети и годишни доклади, даващи вярна и точна картина на активите, пасивите и финансовото положение на ИППО, отчитайки всяка пенсионна схема, управлявана от дадена ИППО, и надлежно одобрени от оправомощено лице, са източник на съществена информация едновременно за членовете и бенефициерите на дадена схема и за компетентните органи. Те позволяват на последните да контролират финансовата стабилност на дадена ИППО и да преценят дали ИППО може да се справи с всички свои договорни задължения. Годишните счетоводни отчети и годишните доклади следва да бъдат оповестявани публично, когато това е възможно, на уебсайт или чрез други средства, като например предоставяне на копия при поискване.
- (60) Инвестиционната политика на една ИППО е решаващ фактор както за сигурността, така и за дългосрочната икономическа устойчивост на професионалните пенсионни схеми. Ето защо ИППО следва да изготвят декларация за принципите, на които се основава тяхната инвестиционна политика, и поне на всеки три години да я преразглеждат. Декларацията на тези принципи следва да бъде предоставяна на разположение на компетентния орган и при поискване — на членовете и бенефициерите на всяка пенсионна схема.
- (61) ИППО следва да могат да поверяват всякакви дейности, в т.ч. ключови функции, изцяло или отчасти, на доставчици на услуги, действащи от тяхно име. ИППО следва да запазят цялата отговорност за изпълнението на всички свои задължения по настоящата директива, когато възлагат на външни изпълнители ключови функции или

всякакви други дейности. ИППО следва да сключват писмено споразумение с доставчика на услуги при възлагането на всяка дейност на външни изпълнители. За целите на настоящата директива това не включва споразумения за услуги от оперативен характер, като например за сигурност или за персонал по поддръжката.

- (62) Държавите членки следва да могат да изискват назначаването на депозитар във връзка с доверително съхранение на активите на ИППО.
- (63) Като отчетат естеството на създадената пенсионна схема и съответната административна тежест, ИППО следва да предоставят ясна и адекватна информация на потенциалните членове, на членовете и на бенефициерите, която да ги подпомогне при вземането на решение за тяхното пенсиониране, и да осигурят висока степен на прозрачност при различните етапи на схемата, а именно преди включването в схемата, по време на членството (включително преди пенсиониране) и след пенсиониране. По-конкретно следва да бъде давана информация за размера на натрупаните пенсионни права, предвижданите равнища на пенсионни обезщетения, рисковете и гаранциите и информация за разходите. Когато предвижданите равнища на пенсионни обезщетения се основават на икономически сценарии, тази информация следва да включва също така неблагоприятен сценарий, който следва да бъде краен, но реалистичен. Когато членовете носят инвестиционен риск, от ключово значение е и предоставянето на допълнителна информация за инвестиционния профил, всякакви възможни варианти и резултати от минали периоди. Информацията следва да бъде подходяща за нуждите на ползвателя и да взема предвид Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, по-специално във връзка с достъпността и достъпа до информация, както е предвидено съответно в членове 3 и 21 от нея. Държавите членки могат да решат да уточнят допълнително кой може да предоставя информацията, която трябва да бъде давана на потенциални членове, членове и бенефициери, включително чрез услуги за проследяване на пенсиите.
- (64) Като се имат предвид особеностите на схемите, които предвиждат определено равнище на обезщетения, тези обезщетения, освен при изключителни обстоятелства, не биват засягани от резултатите за минали периоди или от структурата на разходите. Поради това информация по тези въпроси следва да бъде предоставяна само по отношение на схеми, при които членовете носят инвестиционния риск или могат да вземат инвестиционни решения.
- (65) Преди да се включат в дадена схема, потенциалните членове следва да получат цялата необходима информация, за да направят информиран избор. Когато потенциалните членове нямат избор и биват записвани автоматично в дадена пенсионна схема, ИППО следва да им предоставя ключовата информация, отнасяща се до тяхното членство, веднага след записването.
- (66) За членовете ИППО следва да изготвят извлечение от индивидуалната пенсионна партида, в което се съдържа важна лична и обща информация за пенсионната схема. Извлечението от индивидуалната пенсионна партида следва да бъде ясно и разбираемо и да съдържа релевантна и целесъобразна информация, за да улесни проследяването на пенсионните права във времето и в различните схеми и да благоприятства мобилността на работната сила.
- (67) В разумен срок преди пенсионирането на своите членове ИППО следва да ги информират за възможностите за изплащане на пенсиите. Когато пенсионните обезщетения не се изплащат като пожизнен анюитет, членовете, на които предстои скорошно пенсиониране, следва да получат информация за наличните продукти за изплащане на натрупаните средства с цел да се улеснят финансовите им планове за пенсиониране.
- (68) По време на етапа на изплащане на пенсионните обезщетения бенефициерите следва да продължат да получават информация за притежаваните от тях средства и за съответните варианти за тяхното изплащане. Това е от особено значение, когато на етапа на изплащането значителна част от инвестиционния риск се носи от бенефициерите. Бенефициерите следва също да бъдат уведомявани за всяко намаляване на размера на дължимите обезщетения преди прилагането на подобно намаление, след като решение, което води до намаление, бъде взето. Като най-добра практика на ИППО се препоръчва да се консултират с бенефициерите предварително за всяко такова решение.
- (69) Компетентният орган следва да упражнява своите правомощия, като основните му цели следва да бъдат закрилата на правата на членовете и бенефициерите и стабилността и доброто състояние на ИППО.
- (70) Обхватът на пруденциалния надзор е различен в отделните държави членки. Това може да създаде проблеми, когато дадена ИППО трябва да се придържа към изискванията на пруденциалното регулиране в своята държава членка по произход, като едновременно с това спазва социалното и трудовото законодателство на своята приемаша държава членка. Правната несигурност и свързаните с нея трансакционни разходи ще бъдат намалени чрез изясняване на областите, за които се приема, че подлежат на пруденциален надзор за целите на настоящата директива.
- (71) За да има вътрешен пазар за ИППО, е необходимо взаимно признаване на пруденциалните стандарти. Спазването на тези стандарти от страна на ИППО следва да бъде под надзора на компетентните органи на държавата членка по произход на ИППО. Държавите членки следва да дадат на компетентните органи необходимите правомощия да използват превантивни или коригиращи мерки, ако ИППО нарушат някое от изискванията на настоящата директива.

- (72) С цел да се осигури ефективен надзор на дейностите, възложени на външни изпълнители, включително всички дейности, възложени впоследствие на външни изпълнители по веригата, от съществено значение е компетентните органи да имат достъп до всякаква необходима информация, притежавана от доставчиците на услуги, на които са били възложени дейности, независимо от това дали тези доставчици са поднадзорни лица или не, както и да имат право да извършват проверки на място. С цел да се отчете развитието на пазара и да се гарантира непрекъснато спазване на условията за възлагане на дейности на външни изпълнители, компетентните органи следва да разполагат с необходимите правомощия да изискват информация от ИППО и от доставчиците на услуги относно всички дейности, възложени на външни изпълнители.
- (73) Следва да се предвиди разпоредба за обмен на информация между компетентните органи, други органи и структурите, натоварени с повишаване на стабилността на финансовата система и с прекратяването на пенсионните схеми. Поради това е необходимо да се определят условията, при които този обмен на информация следва да бъде възможен. Освен това в случаите, когато информацията може да бъде оповестена само с изричното съгласие на компетентните органи, същите следва да могат, когато е необходимо, да дадат съгласието си при спазването на строги условия.
- (74) Всяка обработка на лични данни, извършвана в съответствие с настоящата директива, като например обмен или предаване на лични данни от страна на компетентните органи, следва да бъде в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, и всеки обмен или предаване на информация от Европейските надзорни органи съгласно настоящата директива следва да бъде в съответствие с Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾.
- (75) За да се гарантира безпроблемното функциониране на вътрешния пазар за професионално пенсионно осигуряване, организиран на равнище на Съюза, Комисията следва, след консултация с ЕОЗППО, да прегледа и да изготви доклад за прилагането на настоящата директива, и следва да представи този доклад на Европейския парламент и на Съвета в срок до 13 януари 2023 г.
- (76) С цел да се гарантира лоялната конкуренция между институциите, следва преходният период, позволяващ на застрахователните дружества, чиято дейност попада в обхвата на Директива 2009/138/ЕО, да управляват своята стопанска дейност по професионално пенсионно осигуряване съгласно правилата, посочени в член 4 от настоящата директива, да бъде удължен до 31 декември 2022 г. Поради това Директива 2009/138/ЕО следва да бъде съответно изменена.
- (77) По-нататъшното разработване на модели за платежоспособност на равнището на Съюза, като например на модела за цялостен баланс (HBS), не е реалистично от практическа гледна точка и не е ефективно с оглед на разходите и ползите, особено предвид разнообразието на ИППО във и между държавите членки. Съответно на равнище на Съюза не следва да се разработват количествени капиталови изисквания като „Платежоспособност II“ или производни модели за цялостен баланс по отношение на ИППО, тъй като тези изисквания евентуално биха могли да намалят готовността на работодателите да предоставят професионални пенсионни схеми.
- (78) Тъй като целта на предложеното действие, а именно създаването на законова рамка на Съюза, обхващаща ИППО, не може да се осъществи по задоволителен начин от държавите членки и може следователно, поради обхвата и последиците на предвидената дейност, да бъде по-добре осъществено на равнището на Съюза, Съюзът може да вземе мерки, в съответствие с принципа на субсидиарност, посочен в член 5 от Договора за ЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, така както е посочен в цитирания член, настоящата директива не надхвърля границите на необходимото за постигането на тази цел.
- (79) В съответствие със Съвместната политическа декларация от 28 септември 2011 г. на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- (80) Задължението за транспониране на настоящата директива в националното право следва да бъде ограничено до онези разпоредби, които представляват съществено изменение в сравнение с предишните директиви. Задължението за транспониране на разпоредбите, които не са изменени, произтича от предходните директиви.
- (81) Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите членки по отношение на сроковете за транспониране в националното право и за прилагане на директивите, посочени в приложение I, част Б,

(1) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

(2) Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ДЯЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет

Настоящата директива определя правилата относно започването и упражняването на дейностите на институциите за професионално пенсионно осигуряване (ИППО).

Член 2

Приложно поле

1. Настоящата директива се прилага по отношение на ИППО. Когато в съответствие с националното законодателство ИППО нямат правосубектност, държавите членки прилагат настоящата директива или по отношение на тези ИППО, или при спазване на параграф 2, по отношение на тези лицензирани структури, които отговарят за тяхното управление и които действат от тяхно име.
2. Настоящата директива не се прилага по отношение на:
 - а) институциите, които управляват системите за социална сигурност, попадащи в приложното поле на Регламенти (ЕО) № 883/2004 ⁽¹⁾ и (ЕО) № 987/2009 ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета;
 - б) институциите, които попадат в приложното поле на директиви 2009/65/ЕО ⁽³⁾, 2009/138/ЕО, 2011/61/ЕС ⁽⁴⁾, 2013/36/ЕС ⁽⁵⁾ и 2014/65/ЕС ⁽⁶⁾ на Европейския парламент и на Съвета;
 - в) институциите, които действат на разходопокривен принцип;
 - г) институциите, в които работниците и служителите на предприятия осигурители нямат законно право на обезщетения и в които предприятието осигурител може във всеки момент да изиска обратно активите, без да е задължително да изпълни задълженията си за изплащане на пенсионни обезщетения;
 - д) дружествата, които използват схеми с пенсионни резерви, с оглед изплащането на пенсионни обезщетения на своите работници и служители.

Член 3

Прилагане по отношение на ИППО, управляващи схеми за социална сигурност

ИППО, които управляват и схеми за задължително пенсионно осигуряване, свързани с трудови правоотношения, и които се считат за схеми за социална сигурност, попадащи в приложното поле на Регламенти (ЕО) № 883/2004 и (ЕО) № 987/2009, попадат в приложното поле на настоящата директива по отношение на тяхната дейност в областта на незадължителното професионално пенсионно осигуряване. В този случай пасивите и съответстващите им активи се заделят и не е разрешено те да бъдат прехвърляни към схемите за задължително пенсионно осигуряване, които се третират като схеми за социална сигурност, или обратното.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 166, 30.4.2004 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 284, 30.10.2009 г., стр. 1).

⁽³⁾ Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърляеми ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

⁽⁴⁾ Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

⁽⁶⁾ Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349).

Член 4

Прилагане по избор по отношение на институциите, които попадат в приложното поле на Директива 2009/138/ЕО

Държавите членки по произход могат да изберат да прилагат разпоредбите на членове 9—14, член 19—22, член 23, параграфи 1 и 2, и членове 24—58 от настоящата директива по отношение на дейностите по професионално пенсионно осигуряване, осъществявани от животозастрахователните предприятия, в съответствие с член 2, параграф 3, буква а), подточки i)—iii) и буква б), подточки ii)—iv) от Директива 2009/138/ЕО. В този случай всички активи и пасиви, свързани с дейностите по предоставяне на професионално пенсионно осигуряване, се заделят, управляват и организират отделно от другите дейности на животозастрахователните предприятия, без никаква възможност за прехвърляне.

В случая, посочен в първа алинея от настоящия член, и единствено по отношение на дейностите им по професионално пенсионно осигуряване животозастрахователните предприятия не са подчинени на разпоредбите на членове 76—86, член 132, член 134, параграф 2, член 173, член 185, параграф 5, 7 и 8 и член 209 от Директива 2009/138/ЕО.

Държавата членка по произход следи за това компетентните органи или органите, отговарящи за надзора над застрахователните предприятия, попадащи в приложното поле на Директива 2009/138/ЕО, да контролират в рамките на своите надзорни дейности стриктното разделяне на съответните дейности по професионално пенсионно осигуряване.

Член 5

Малки ИППО и схеми за задължително пенсионно осигуряване

С изключение на членове 32—35, държавите членки могат да решат да не прилагат настоящата директива или някои части от нея по отношение на която и да било ИППО, регистрирана или лицензирана на тяхна територия, която управлява пенсионни схеми, включващи общо по-малко от сто членове. В съответствие с разпоредбата на член 2, параграф 2 тези ИППО все пак имат възможност да се ползват от правото да прилагат настоящата директива на доброволни начала. Член 11 може да се прилага само ако се прилагат всички други разпоредби на настоящата директива. Държавите членки прилагат член 19, параграф 1 и член 21, параграфи 1 и 2 спрямо всяка ИППО, регистрирана или лицензирана на тяхна територия, която управлява пенсионни схеми, включващи общо повече от 15 членове.

Държавите членки могат да изберат да прилагат всеки от членове 1—8, член 19 и членове 32—35 по отношение на институциите, за които професионалното пенсионно осигуряване е предвидено в националното право и е гарантирано от публична институция.

Член 6

Определения

За целите на настоящата директива:

- 1) „институция за професионално пенсионно осигуряване“ или „ИППО“ означава институция, независимо от правната ѝ форма, която функционира въз основа на принципа на финансирането чрез капитализация и която е създадена отделно от всякакво предприятие осигурител или организация с цел да предоставя пенсионни обезщетения, свързани с професионална дейност, въз основа на споразумение или на договор, сключен:
 - а) индивидуално или колективно между работодателя/работодателите и работника/работниците или служителя/служителите или техните съответни представители, или
 - б) със самостоятелно заети лица, индивидуално или колективно, в съответствие с правото на приемащите държави членки и на държавите членки по произход,и която извършва дейности, които произтичат пряко от тази цел;
- 2) „пенсионна схема“ означава договор, споразумение или фидуциарен акт или правила, установяващи това какви пенсионни обезщетения се предоставят и при какви условия;
- 3) „предприятие осигурител“ означава всяко предприятие или всяка друга организация, независимо дали включва или се състои от едно или повече физически или юридически лица, която действа като работодател или като самостоятелно заето лице, или съчетава тези две качества и която предлага пенсионна схема или плаща вноски на ИППО;

- 4) „пенсионни обезщетения“ означава обезщетения, предоставяни във връзка с достигането или с оглед на очакването за достигане на пенсионна възраст или когато те се получават като допълнение на цитираните обезщетения и се предоставят като допълнение под формата на плащане в случай на смърт, инвалидност, преустановяване на трудовата дейност, или под формата на помощи или на услуги в случай на болест, на бедност или на смърт. За да допринесат за гарантирането на финансовата сигурност през пенсионния период, тези обезщетения могат да бъдат под формата на пожизнени плащания, плащания за ограничен период, плащания под формата на еднократна сума, или каквато и да е комбинация от тях;
- 5) „член“ означава лице, което не е бенефициер или потенциален член, чиято минала или настояща професионална дейност дава или ще даде право на пенсионни обезщетения в съответствие с разпоредбите на пенсионната схема;
- 6) „бенефициер“ означава лице, което получава пенсионни обезщетения;
- 7) „потенциален член“ означава лице, което има право да се присъедини към пенсионна схема;
- 8) „компетентен орган“ означава национален орган, определен да осъществява функциите, предвидени в настоящата директива;
- 9) „биометрични рискове“ означава рисковете, свързани със смърт, с увреждане и дълголетие;
- 10) „държава членка по произход“ означава държавата членка, в която ИППО е регистрирана или лицензирана и в която се намира главното ѝ управление, в съответствие с член 9;
- 11) „приемаша държава членка“ означава държавата членка, чието социално и трудово законодателство в областта на професионалните пенсионни схеми се прилага в отношенията между предприятието осигурител и членовете или бенефициерите;
- 12) „прехвърляща ИППО“ означава ИППО, която прехвърля целите или част от пасивите на пенсионната схема, технически резерви и други задължения и права, както и съответните активи или паричната им равностойност, на ИППО, регистрирана или лицензирана в друга държава членка;
- 13) „приемаша ИППО“ означава ИППО, която приема целите или част от пасивите на пенсионната схема, технически резерви и други задължения и права, както и съответните активи или паричната им равностойност, от ИППО, регистрирана или лицензирана в друга държава членка;
- 14) „регулиран пазар“ означава регулиран пазар съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 21 от Директива 2014/65/ЕС;
- 15) „многостранна система за търговия“ или „МСТ“ означава многостранна система за търговия или „МСТ“ по смисъла на определението в член 4, параграф 1, точка 22 от Директива 2014/65/ЕС;
- 16) „организирана система за търговия“ или „ОСТ“ означава организирана система за търговия или „ОСТ“ съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 23 от Директива 2014/65/ЕС;
- 17) „траен носител“ означава инструмент, който дава възможност на член или бенефициер да съхранява информацията, адресирана лично до този член или бенефициер, по начин, който е достъпен за бъдеща справка и за период от време, отговарящ на целите на информацията, и който позволява точното възпроизвеждане на съхранената информация;
- 18) „ключова функция“ в рамките на система на управление означава капацитет за изпълнение на практически задачи, включващ функцията по управление на риска, функцията по вътрешен одит и актюерската функция.
- 19) „трансгранична дейност“ означава управление на пенсионна схема, когато отношенията между предприятието осигурител и членовете и бенефициерите е уредена от социалното и трудовото право в областта на схемите за професионално пенсионно осигуряване на държава членка, различна от държавата членка по произход.

Член 7

Дейности на ИППО

Държавите членки налагат на ИППО, регистрирани или лицензирани на тяхна територия, задължението да ограничат своите дейности до операциите, свързани с пенсионните обезщетения и с действията, които произтичат от тях.

Когато в съответствие с член 4 дадено животозастрахователно предприятие управлява дейностите си по професионално пенсионно осигуряване чрез заделяне на активите и пасивите си, заделените активи и пасиви се ограничават до операциите, свързани с пенсионните обезщетения и с дейностите, които произтичат пряко от тях.

Като общ принцип, ИППО вземат под внимание, когато е приложимо, целта за справедливо разпределение на рисковете и ползите между поколенията в своите дейности.

Член 8

Юридическо разделяне между предприятия осигурители и ИППО

Държавите членки гарантират, че е налице юридическо разделяне между предприятието осигурител и ИППО, регистрирана или лицензирана на тяхна територия, за да може в случай на несъстоятелност на предприятието осигурител активите на ИППО да бъдат запазени в интерес на членовете и бенефициерите.

Член 9

Регистрация или лицензиране

1. Държавите членки гарантират, че за всяка ИППО, чието главно управление е с местоположение на тяхна територия, ИППО е вписана в национален регистър или е лицензирана от компетентния орган.

Под местоположение на главното управление се разбира мястото, където се вземат основните стратегически решения на дадена ИППО.

2. В случай на трансгранична дейност, извършвана в съответствие с член 11, регистърът посочва също така държавите членки, в които ИППО осъществява дейност.

3. Информацията от регистъра се съобщава на ЕОЗППО, който я публикува на своя уебсайт.

Член 10

Оперативни изисквания

1. Държавите членки гарантират за всяка ИППО, регистрирана или лицензирана на тяхна територия, че:

- а) ИППО е въвела надлежно установени правила относно функционирането на всяка пенсионна схема;
- б) когато предприятието осигурител гарантира плащането на пенсионните обезщетения, то се задължава да осигури редовно финансиране.

2. В съответствие с принципа на субсидиарност и при надлежно отчитане на обема на пенсионните обезщетения, предоставяни от системите за социална сигурност, държавите членки могат да предвидят допълнителни обезщетения, като например възможността за покриване на рисковете дълголетие и увреждане, обезщетения за преживелите наследници, които са на издръжка, и гаранция за обратно изплащане на платените осигурителни вноски, да бъдат предложени на членовете със съгласието на работодателите и работниците или служителите, или техните съответни представители.

Член 11

Трансгранични дейности и процедури

1. Без да се засягат разпоредбите на националното социално и трудово законодателство, свързани с организацията на пенсионните схеми, включително задължителното членство и разпоредбите, приети в резултат на договарянето на колективните трудови договори, държавите членки разрешават на ИППО, регистрирани или лицензирани на тяхна територия, да извършват трансгранична дейност. Държавите членки разрешават също на предприятията, установени на тяхна територия, да осигуряват ИППО, чиято цел е да извършват трансгранична дейност.

2. ИППО, която предлага да извършва трансгранична дейност и да приема средства от предприятие осигурител, подлежи на предварителното разрешение от съответния компетентен орган на своята държава членка по произход.
3. ИППО съобщава на компетентния орган на държавата членка по произход намерението си да извършва трансгранична дейност. Държавите членки изискват ИППО да предоставят следната информация в уведомлението:
 - а) наименованието на приемащата(ите) държава(и) членка(и), която(които), когато е приложимо, се определя(т) от предприятието осигурител;
 - б) наименованието и мястото на установяване на главното управление на предприятието осигурител;
 - в) основните характеристики на пенсионната схема, която се управлява за предприятието осигурител.
4. Когато компетентният орган на държавата членка по произход е уведомен, както е посочено в параграф 3, и освен ако е излязъл с мотивирано решение, че административните структури или финансовото състояние на ИППО, или дори добрата репутация или професионалните квалификации или опит на лицата, ръководещи ИППО, са несъвместими с предлаганата трансгранична дейност, въпросният компетентен орган, в срок от три месеца след получаване на цялата информация, посочена в параграф 3, предава тази информация на компетентния орган на приемащата държава членка и съответно уведомява ИППО за това.

Мотивираното решение, посочено в алинея първа, се издава в срок от три месеца от получаването на цялата информация, посочена в параграф 3.

5. Когато компетентният орган на държавата членка по произход не предава информацията по параграф 3 на компетентния орган на приемащата държава членка, той излага мотивите за това пред съответната ИППО в срок от три месеца от получаването на цялата посочена информация. Неуведомяването подлежи на обжалване пред съдилищата в държавата членка по произход.
6. ИППО, която извършва трансгранична дейност, подлежи на изискванията за предоставяне на информация, посочени в дял IV, наложени от приемащата държава членка по отношение на потенциалните членове, настоящите членове и бенефициерите, които са засегнати от тази трансгранична дейност.
7. Преди ИППО да започне да извършва трансгранична дейност, компетентният орган на приемащата държава членка разполага с шест седмици, считано от получаването на информацията, посочена в параграф 3, за да укаже на компетентния орган на държавата членка по произход разпоредбите на своето социално и трудово законодателство, свързано с професионалните пенсионни схеми, на които трябва да се подчинява управлението на пенсионната схема, която приема средства от предприятие в приемащата държава членка, както и изискванията за предоставяне на информация на приемащата държава членка, посочени в дял IV, които се прилагат за трансграничната дейност. Компетентният орган на държавата членка по произход съобщават тази информация на ИППО.
8. Веднага след получаване на съобщението, посочено в параграф 7, или при липса на такова съобщение от страна на компетентния орган на държавата членка по произход при изтичането на срока, предвиден в параграф 7, ИППО може да започне да извършва трансгранична дейност в съответствие с разпоредбите на социалното и трудовото законодателство на приемащата държава членка в областта на професионалните пенсионни схеми, както и в съответствие с изискванията за предоставяне на информация на приемащата държава членка, така както е посочено в параграф 7.
9. Компетентният орган на приемащата държава членка съобщава на компетентния орган на държавата членка по произход всяко съществено изменение на разпоредбите на социалното и трудовото законодателство на приемащата държава членка в областта на професионалните пенсионни схеми, което би могло да засегне характерните особености на пенсионната схема, що се отнася до трансграничната дейност, както и всяко съществено изменение на изискванията за предоставяне на информация на приемащата държава членка, така както е посочено в параграф 7. Компетентният орган на държавата членка по произход съобщава тази информация на ИППО.
10. ИППО е подложена на постоянен надзор от страна на компетентния орган на приемащата държава членка, която следи тя да упражнява дейността си в съответствие с разпоредбите на социалното и трудовото законодателство на тази държава членка в областта на професионалните пенсионни схеми и с изискванията за предоставяне на информация на приемащата държава членка, така както е посочено в параграф 7. Ако този надзор установи нередности, компетентният орган на приемащата държава членка уведомява незабавно за това компетентния орган на държавата членка по произход. Компетентният орган на държавата членка по произход, съгласувано с компетентния орган на приемащата държава членка, взема необходимите мерки, за да гарантира, че ИППО ще прекрати констатираното нарушение.
11. Ако независимо от мерките, взети от компетентния орган на държавата членка по произход, или поради това, че не са били взети подходящи мерки в държавата членка по произход, ИППО продължава да нарушава приложимите

разпоредби на социалното и трудовото законодателство на приемащата държава членка в областта на професионалните пенсионни схеми или изискванията за предоставяне на информация на приемащата държава членка, така както е посочено в параграф 7, компетентният орган на приемащата държава членка може, след като информира компетентния орган на държавата членка по произход, да вземе подходящи мерки, за да предотврати или да наложи санкции за нови нередности, включително, доколкото това е строго необходимо, да попречи на ИППО да предоставя услуги на предприятието осигурител в приемащата държава членка.

Член 12

Трансгранични прехвърляния

1. Държавите членки позволяват на ИППО, които са регистрирани или лицензирани на тяхна територия, да прехвърлят целите или част от пасивите на пенсионна схема, технически резерви и други задължения и права, както и съответните активи или паричните им еквиваленти на приемаща ИППО.
2. Държавите членки гарантират, че разходите за прехвърляне не се поемат от оставащите членове и бенефициери на прехвърлящата ИППО или от досегашните членове и бенефициери на приемащата ИППО.
3. Прехвърлянето подлежи на предварително одобрение от:
 - а) мнозинството на членовете и от мнозинството на засегнатите бенефициери или, когато е приложимо, от мнозинството на техните представители. Мнозинството се определя в съответствие с националното право. Прехвърлящата ИППО своевременно предоставя на засегнатите членове и бенефициери или, когато е уместно — на техните представители, информацията относно условията по прехвърлянето, преди да бъде подадено заявлението по параграф 4; както и
 - б) предприятието осигурител, когато е приложимо.
4. Прехвърлянето на целите или на част от пасивите на пенсионна схема, технически резерви и други задължения и права, както и съответните активи или паричните им еквиваленти между прехвърлящите и приемащите ИППО подлежи на разрешение от страна на компетентния орган на държавата членка по произход на приемащата ИППО след получаване на предварителното съгласие на компетентния орган на държавата членка по произход на прехвърлящата ИППО. Заявлението за разрешение за прехвърлянето се подава от приемащата ИППО. Компетентният орган на държава членка по произход на приемащата ИППО издава или отказва да издаде разрешение и съобщава своето решение на приемащата ИППО в срок от три месеца от получаването на заявлението.
5. Заявлението за издаване на разрешение за прехвърляне, посочено в параграф 4, съдържа следната информация:
 - а) писменото споразумение между прехвърлящата и приемащата ИППО, в което се определят условията за прехвърлянето;
 - б) описание на основните характеристики на пенсионната схема;
 - в) описание на пасивите или техническите резерви, които ще бъдат прехвърлени, и други задължения и права, както и съответните активи или паричните им еквиваленти;
 - г) наименованията и местоположенията на главните управления на прехвърлящата и приемащата ИППО и държавите членки, в които е регистрирана или разрешена всяка ИППО;
 - д) местоположението на главното управление на предприятието осигурител и наименованието на предприятието осигурител;
 - е) доказателства за предварително одобрение в съответствие с параграф 3;
 - ж) когато е приложимо, наименованията на държавите членки, чието социално и трудово право в областта на професионалните пенсионни схеми се прилага към съответната пенсионна схема.
6. Компетентният орган на държавата членка по произход на приемащата ИППО предава заявлението, посочено в параграф 4, на компетентния орган на прехвърлящата ИППО незабавно след получаването му.
7. Компетентният орган на държавата членка по произход на приемащата ИППО оценява единствено дали:
 - а) цялата информация, посочена в параграф 5, е предоставена от приемащата ИППО;

- b) административната структура, финансовото състояние на приемащата ИППО и добрата репутация или професионалната квалификация или опитът на лицата, ръководещи приемащата ИППО, са съвместими с предложеното прехвърляне;
 - v) дългосрочните интереси на членовете и бенефициерите на приемащата ИППО и прехвърлената част от схемата са защитени по подходящ начин по време на и след прехвърлянето;
 - г) техническите резерви на приемащата ИППО се финансират изцяло към датата на прехвърлянето, когато прехвърлянето води до трансгранична дейност; и
 - д) активите, които ще бъдат прехвърлени, са достатъчни и подходящи за покриване на пасивите, техническите резерви и други задължения и права, които ще бъдат прехвърлени, в съответствие с приложимите правила в държавата членка по произход на приемащата ИППО.
8. Компетентният орган на държавата членка по произход на прехвърлящата ИППО оценява единствено дали:
- a) в случай на частично прехвърляне на пасивите на пенсионната схема, техническите резерви и други задължения и права, както и съответните активи или паричните им еквиваленти, дългосрочните интереси на членовете и бенефициерите на останалата част от схемата са защитени по подходящ начин;
 - б) индивидуалните права на членовете и бенефициерите се запазват след прехвърлянето;
 - v) активите, отговарящи на пенсионната схема, които ще бъдат прехвърлени, са достатъчни и подходящи за покриване на пасивите, техническите резерви и други задължения и права, които ще бъдат прехвърлени, в съответствие с приложимите правила в държавата членка по произход на прехвърлящата ИППО.
9. Компетентният орган на държавата членка по произход на прехвърлящата ИППО съобщава резултатите от оценката, посочена в параграф 8, в срок от осем седмици от датата на получаване на заявлението, посочено в параграф 6, за да се даде възможност на компетентния орган на държавата членка по произход на приемащата ИППО да вземе решение в съответствие с параграф 4.
10. При отказ за издаване на разрешение, компетентният орган на държавата членка по произход на приемащата ИППО представя мотивите за този отказ в срок от три месеца, посочен в параграф 4. Отказът или бездействието на компетентния орган на държавата членка по произход на приемащата ИППО подлежат на обжалване пред съдилищата в държавата членка по произход на приемащата ИППО.
11. Компетентният орган на държавата членка по произход на приемащата ИППО уведомява компетентния орган на държавата членка по произход на прехвърлящата ИППО за решението, посочено в параграф 4, в срок от две седмици от вземането на това решение.
- Когато прехвърлянето води до трансгранична дейност, компетентният орган на държавата членка по произход на прехвърлящата ИППО уведомява и компетентния орган на държавата членка по произход на приемащата ИППО за изискванията на социалното и трудовото законодателство в областта на професионалните пенсионни схеми, съгласно които трябва да бъде управлявана пенсионната схема, и за изискванията за предоставяне на информация на приемащата държава членка, посочени в дял IV, които се прилагат за трансграничната дейност. Това се съобщава в допълнителен срок от четири седмици.
- Компетентният орган на държавата членка по произход на приемащата ИППО съобщава тази информация на приемащата ИППО в срок от една седмица от получаването ѝ.
12. След получаване на решението, посочено в параграф 4, или ако не е получена информация за решението от компетентния орган на държавата членка по произход на приемащата ИППО при изтичане на срока, посочен в параграф 11, трета алинея, приемащата ИППО може да започне да управлява пенсионната схема.
13. В случай на разногласие относно процедурата или същността на действие или бездействие на компетентния орган на държавата членка по произход на прехвърлящата или приемащата ИППО, включително решение да се разреши или откаже трансгранично прехвърляне, ЕОЗППО може да проведе необвързваща медиация в съответствие с член 31, втора алинея, буква в) от Регламент (ЕС) № 1094/2010 по искане на компетентните органи или по своя собствена инициатива.
14. В случай че приемащата ИППО извършва трансгранична дейност, се прилага член 11, параграфи 9, 10 и 11.

ДЯЛ II

КОЛИЧЕСТВЕНИ ИЗИСКВАНИЯ

Член 13

Технически резерви

1. Държавата членка по произход се уверява, че ИППО установяват във всеки момент по отношение на всички пенсионни схеми подходящ размер на пасивите, който да отговаря на финансовите задължения, които произтичат от техния портфейл от съществуващи пенсионни договори.
2. Държавата членка по произход се уверява, че ИППО, в рамките на които институциите покриват биометрични рискове или гарантират доходността на инвестициите или определено ниво на обезщетения, установяват технически резерви, достатъчни за целия комплекс от такива схеми.
3. Изчисляването на тези технически резерви се извършва всяка година. Държавата членка по произход може обаче да разреши изчисляването да става на всеки три години, ако ИППО предостави на членовете или на компетентните органи удостоверение или доклад относно измененията, извършени през междинните години. Това удостоверение или доклад отразява развитието, което са претърпели техническите резерви и измененията, настъпили в покритите рискове.
4. Изчисляването на техническите резерви се извършва и се удостоверява от актюер или от друг специалист в тази област, включително от одитор, когато националното право допуска това, въз основа на актюерски методи, признати от компетентните органи на държавата членка по произход в съответствие със следните принципи:
 - a) минималният размер на техническите резерви се изчислява посредством достатъчно предпазлива актюерска оценка, която отчита всички поети от институцията ангажименти по отношение на обезщетенията и на вноските, съответстващи на пенсионноосигурителните договорености на ИППО. Той следва да бъде достатъчен за изпълнението на две цели: за да продължи изплащането към бенефициерите на текущо обслужваните пенсии и обезщетения и за да се отразят задълженията, които произтичат от натрупаните пенсионни права на членовете. Възприетите за оценка на задълженията икономически и актюерски допускания също се избират предпазливо, като се отчита по целесъобразност подходящ марж за неблагоприятните колебания;
 - b) използваните максимални лихвени проценти се избират предпазливо и се определят съгласно съответните правила на държавата членка по произход. Тези предпазливо избрани лихвени проценти се определят като се държи сметка за:
 - i) доходността на съответните активи, държани от ИППО, както и за предвижданата бъдеща възвръщаемост на инвестициите;
 - ii) пазарната доходност на облигациите с високо качество, на държавните облигации, на облигациите на Европейския механизъм за стабилност, на облигациите на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) или на облигациите на Европейския инструмент за финансова стабилност, или;
 - iii) съчетание от посоченото в подточки i) и ii);
 - в) биометричните таблици, използвани за изчисляването на техническите резерви, се основават на принципите на предпазливостта, като държат сметка за основните характеристики на групата на членовете и пенсионните схеми, поспециално на очакваните изменения на съответните рискове;
 - г) методът и основата на изчисляването на тези технически резерви остават поначало постоянни от една финансова година до друга. Все пак е възможно да се наложат корекции поради промяна в юридическите, демографските или икономическите данни, на които се основават допусканията.
5. Държавата членка по произход може да подчини изчисляването на техническите резерви на допълнителни и по-подробни изисквания, за да осигури подходяща защита на интересите на членовете и бенефициерите.

Член 14

Финансиране на техническите резерви

1. Държавата членка по произход изисква всяка ИППО да разполага във всеки един момент с достатъчно и подходящи активи, които да покриват техническите резерви във връзка с целия комплекс от пенсионни схеми, които тя управлява.

2. Държавата членка по произход може да разреши за ограничен период от време на една ИППО да не разполага с достатъчно активи за покриване на техническите резерви. В този случай компетентният орган задължава ИППО да приеме конкретен и осъществим план за възстановяване с времеви график, за да гарантира, че разпоредбите на параграф 1 са отново спазени. Планът следва да отговаря и на следните условия:

- а) ИППО изработва конкретен и осъществим план за възстановяване на изисквания размер на активите, за да се покрият изцяло техническите резерви в необходимия срок. Този план се поставя на разположение на членовете или по целесъобразност на техните представители и/или се представя за одобрение на компетентните органи на държавата членка по произход;
- б) при изработването на плана се държи сметка за конкретното положение на ИППО, по-специално за структурата на нейните активи и пасиви, за нейния профил на риска, нейния план за ликвидност, за възрастовия профил на нейните членове, имащи право на пенсионни обезщетения, спецификата на системите, които са в начален стадий, и на системите, които преминават от положение на несъществуващо или частично покритие към положение на пълно покритие;
- в) в случай на приключване на пенсионната схема през периода, посочен в първото изречение на настоящия параграф, ИППО уведомява за това компетентните органи на държавата членка по произход. ИППО установява процедура, даваща възможност да се прехвърлят активи и съответстващите им пасиви на тази схема към друга ИППО, застрахователно предприятие или друга подходяща организация. Тази процедура се съобщава на компетентните органи на държавата членка по произход и общите насоки на процедурата се предоставят на разположение на членовете или по целесъобразност на техните представители при спазване на принципа на поверителност.

3. В случай на трансгранична дейност техническите резерви следва да бъдат изцяло покрити във всеки един момент за всички управлявани пенсионни схеми. Ако това условие не бъде спазено, компетентният орган на държавата членка по произход своевременно се намесва и изисква ИППО незабавно да изготви подходящи мерки и незабавно да ги приложи по такъв начин, че членовете и бенефициерите да са защитени по подходящ начин.

Член 15

Нормативно определени собствени средства

1. Държавата членка по произход гарантира, че ИППО, които управляват пенсионни схеми, за които самата ИППО, а не предприятието осигурител, поема задължението да покрие биометричните рискове или гарантира определена доходност на инвестициите или определено ниво на обезщетенията, държат постоянно, наред с техническите резерви, допълнителни активи, които да служат като допълнителна гаранция. Нивото на тази допълнителна гаранция отразява вида на риска и портфейла от активи за цялостния комплекс от управляваните схеми. Тези допълнителни активи са свободни от всякакви предвидими задължения и представляват гарантиращ сигурността капитал, предназначен да компенсира несъответствията между предвидените и действителните разходи и печалби.

2. За целите на изчисляването на минималния размер на допълнителните активи се прилагат правилата, определени в членове 16, 17 и 18.

3. Независимо от това, параграф 1 не забранява на държавите членки да налагат на ИППО, установени на тяхна територия, да държат нормативно определени собствени средства или да установят по-подробни правила, доколкото това е оправдано от гледна точка на предпазливостта.

Член 16

Налична граница на платежоспособност

1. Държавите членки изискват от всяка ИППО, посочена в член 15, параграф 1, регистрирана или лицензирана на тяхна територия, да поддържа във всеки момент адекватна налична граница на платежоспособност по отношение на всички дейности, като тази граница трябва да бъде най-малко равна на изискванията на настоящата директива, за да се гарантира дългосрочната устойчивост на професионалното пенсионно осигуряване.

2. Наличната граница на платежоспособност се състои от активите на ИППО, намалени с предвидимите пасиви, и с приспадане на всички нематериални активи, включително:

- а) изцяло внесения дялов капитал или, в случая на ИППО под формата на взаимозастрахователно предприятие, действителните първоначални средства плюс всички сметки на членовете на взаимозастрахователното предприятие, които изпълняват следните критерии:
 - и) уставът трябва да предвижда, че от тези сметки могат да се извършват плащания към членовете на взаимозастрахователното предприятие само когато това не води до спад на наличната граница на платежоспособност под изискваното ниво или, след прекратяване на дейността на предприятието, когато всички други негови дългове са уредени;

- ii) уставът трябва да предвижда, че за всяко плащане, посочено в подточка i), извършено за други цели освен индивидуалното прекратяване на членството във взаимозастрахователното предприятие, компетентните органи биват уведомени най-малко един месец предварително и, че те могат в този срок да забранят плащането; и
 - iii) съответните разпоредби на устава могат да бъдат изменяни само след като компетентните органи са обявили, че нямат възражение към изменението, без да се засягат посочените в подточки i) и ii) критерии;
- б) резервите (законови и свободни), несъответстващи на застрахователните задължения;
 - в) печалбата или загубата, пренесени след приспадането на дължимите дивиденди; и
 - г) допълкова доколкото е разрешено от националното право, резервите от печалби в баланса, когато могат да бъдат използвани за покриване на всякакви загуби, които могат да възникнат, и когато не са оставени за разпределение между членовете и бенефициерите.

Наличната граница на платежоспособност се намалява със стойността на собствените акции, които се притежават пряко от ИППО.

3. Държавите членки може да предвидят наличната граница на платежоспособност да обхваща също:

- а) съвкупния привилегирован акционерен капитал и подчинения заемаен капитал до 50 % от по-малката стойност на една от следните две величини: наличната граница на платежоспособност и изискваната граница на платежоспособност, не повече от 25 % от която се състои от подчинени кредити с фиксиран падеж или съвкупен привилегирован акционерен капитал с фиксиран срок, при условие че съществуват обвързващи споразумения, съгласно които в случай на несъстоятелност или ликвидация на ИППО подчиненият заемаен капитал или привилегированият акционерен капитал се нарежда след вземанията на всички други кредитори и не се изплаща, докато не бъдат уредени всички други неуредени дългове;
- б) ценни книжа без определена дата на падежа и други инструменти, включително кумулативни привилегировани акции, различни от посочените в буква а), до максимално 50 % от по-малката стойност на една от следните две величини: наличната граница на платежоспособност или изискваната граница на платежоспособност, за сумата от такива ценни книжа и подчинения заемаен капитал, посочен в буква а), при условие че изпълняват следните задължителни условия:
 - i) те не трябва да бъдат изплащани по инициатива на приносителя им или без предварителното съгласие на компетентния орган;
 - ii) договорът за емисията трябва да позволява на ИППО да отсрочи плащането на лихвата по заема;
 - iii) исквете на заемополучателя към ИППО се подреждат след тези на всички други кредитори;
 - iv) документите, които уреждат емисията на ценните книжа, предвиждат, че загубите ще бъдат компенсирани с дълг и неизплатени лихви, като в същото време правят възможно за ИППО да продължи дейността си; и
 - v) вземат се предвид само напълно внесените суми.

За целите на буква а) подчиненият заемаен капитал отговаря също и на следните условия:

- i) взема се предвид само напълно внесеният капитал;
- ii) за заеми с фиксиран падеж първоначалният падеж е поне пет години. Не по-късно от една година преди датата на изплащането ИППО предоставя за одобрение от компетентните органи план, от който става видно по какъв начин се запазва наличната граница на платежоспособност или се довежда до изискваното ниво по време на падежа, освен ако обхватът, в който може да бъде включен заемът като компонент на наличната граница на платежоспособност, е постепенно стеснен поне през последните пет години преди датата на изплащането. Компетентните органи могат да разрешат предсрочното погасяване на такива кредити, при условие че е подадено заявление от издаващата ИППО и наличната граница на платежоспособност няма да спадне под необходимото ниво;
- iii) заеми, чийто падеж не е фиксиран, се изплащат само след срок за предизвестие от пет години, освен ако заемите не се считат повече като компонент на наличната граница на платежоспособност или ако специално се изисква предварително съгласие на компетентните органи за предсрочното им изплащане. В последния случай ИППО уведомява компетентните органи поне шест месеца преди датата на планираното изплащане, като посочва наличната граница на платежоспособност и изискваната граница на платежоспособност, преди и след изплащането. Компетентните органи разрешават изплащането само когато наличната граница на платежоспособност на ИППО няма да падне под изискваното ниво;

- iv) заемното споразумение не включва клауза, която предвижда, че при специфични обстоятелства, различни от ликвидация на ИППО, дългът ще бъде изплатен преди договорените дати за изплащане; и
 - v) заемното споразумение може да бъде изменено само след като компетентните органи са обявили, че нямат възражения по изменението.
4. По искане на ИППО, придружено от подкрепящи доказателства, до компетентния орган на държавата членка по произход и със съласието на този орган, наличните граници на платежоспособността могат също да се състоят от:
- a) когато не се практикува цилмерирание или в случай че се практикува, ако то е по-малко от разходите за придобиване, включени в премията, разликата между нецилмерирания или частично цилмерирания математически резерв и математическия резерв, цилмериран с квота, равна на включената в премията добавка за разходи за придобиване;
 - б) всякакви скрити нетни резерви, резултат от оценката на активите, доколкото такива скрити нетни резерви не са от необичайно естество;
 - в) половината от невнесения акционерен или учредителен капитал, ако внесената част се равнява на 25 % от този акционерен или учредителен капитал, до 50 % от по-малката от следните две величини: наличната и изискваната граница на платежоспособност.

Цифрата, посочена в буква а), не може да превишава 3,5 % от сумата на разликите между съответните капиталови суми от животозастрахователни дейности и от дейности по предоставяне на професионални пенсии, и математическите резерви по всички полици, за които е възможно цилмерирание. Разликата се намалява с размера на необезценените разходи за придобиване, отчетени като актив.

Член 17

Изисквана граница на платежоспособност

1. Изискваната граница на платежоспособност се определя, както е предвидено в параграфи 2 — 6 в съответствие със записаните задължения.
2. Изискваната граница на платежоспособност е равна на сумата от следните два резултата:
 - а) първи резултат:

сума, която отговаря на 4 % от математическите резерви за пряката дейност и активното презастраховане, без да се приспадат презастрахователните цесии, се умножава по съотношението, което не може да бъде под 85 %, валидно за последната финансова година, между математическите резерви, нетни от презастрахователните цесии, и брутната сума на математическите резерви;
 - б) втори резултат:

за полици, при които рисковият капитал не е отрицателна величина, сума, която отговаря на 0,3 % от този капитал, записан от ИППО, се умножава по съотношението, което не може да бъде под 50 %, валидно за последната финансова година, между общия рисков капитал, поддържан като пасив на ИППО след презастрахователни цесии и ретроцесии, и общия рисков капитал, без приспадане на дълг на презастраховането;

За временна застраховка при смърт с максимален срок три години частта е 0,1 %. За такава застраховка със срок над три години, но не повече от пет, частта е 0,15 %.
3. За допълнителните застраховки, посочени в член 2, параграф 3, буква а), подточка iii) от Директива 2009/138/ЕО изискваната граница на платежоспособност е равна на изискваната граница на платежоспособност за ИППО по член 18.
4. За операциите по капитализацията, посочени в член 2, параграф 3, буква б), подточка ii) от Директива 2009/138/ЕО, изискваната граница на платежоспособност е равна на 4 % от математическите резерви, изчислени в съответствие с параграф 2, буква а).
5. За операциите, посочени в член 2, параграф 3, буква б), подточка i) от Директива 2009/138/ЕО, изискваната граница на платежоспособност е равна на 1 % от активите.

6. За застраховките, свързани с инвестиционни фондове и попадащи в обхвата на член 2, параграф 3, буква а), подточки i) и ii) от Директива 2009/138/ЕО, и за операции, посочени в член 2, параграф 3, буква б), подточки iii)—v) от Директива 2009/138/ЕО, изискваната граница на платежоспособност е равна на сбора от следните елементи:

- а) доколкото ИППО носи инвестиционен риск, 4 % от техническите резерви, изчислени в съответствие с параграф 2, буква а);
- б) доколкото ИППО не носи инвестиционен риск и пренесената сума за покриване на разходите по управление е фиксирана за период, превишаващ пет години, 1 % от техническите резерви, изчислени в съответствие с параграф 2, буква а);
- в) доколкото ИППО не носи инвестиционен риск и пренесената сума за покриване на разходите по управление не е фиксирана за период, превишаващ пет години, сума в размер до 25 % от нетните административни разходи по този вид застраховки и операции за предходната финансова година;
- г) доколкото ИППО покрива риска от смърт, 0,3 % от рисковия капитал, изчислен в съответствие с параграф 2, буква б).

Член 18

Изисквана граница на платежоспособност за целите на член 17, параграф 3

1. Изискваната граница на платежоспособност се определя на базата или на годишния размер на премиите или вноските, или на средната тежест на претенциите за последните три финансови години.
2. Размерът на изискваната граница на платежоспособност е равен на по-високото равнище от двата резултата, посочени в параграфи 3 и 4.
3. Базата на премиите се изчислява при използване на по-високата от brutните осчетоводени премии или вноски, както са изчислени по-долу, и brutните получени премии или вноски.

Премиите или вноските (включително допълнителните разходи към премиите и вноските), дължими във връзка с пряка дейност през предходната финансова година, се агрегират.

Към тази сума се добавя общата сума на премиите, приети за презастраховане през предходната финансова година.

От нея се изважда общата сума на премиите или вноските, анулирани през предходната финансова година, както и общата сума на данъците и таксите, свързани с включените в сбора премии или вноски.

Така получената сума се разделя на два дяла, като първият от тях е в размер до 50 000 000 EUR, а вторият съответства на остатъка; 18 % от първата част и 16 % от втората част се събират.

Така получената сума се умножава по съществуващото съотношение за предишните три финансови години между сумата на останалите застрахователни претенции, предявени спрямо ИППО след приспадане на възстановимите суми по презастраховане и сумата на brutните застрахователни претенции. Това съотношение не може да бъде под 50 %.

4. Основата на претенциите се изчислява, както следва:

Сумите на застрахователните обезщетения, изплатени по отношение на пряка дейност (без приспадане на застрахователните обезщетения за сметка на презастрахователи и ретроцесионери) през периодите, посочени в параграф 1, се агрегират.

Към тази сума се добавя сумата на застрахователните обезщетения, изплатени по отношение на приети презастраховки или ретроцесии през същите периоди, както и сумата на провизиите за неуредени застрахователни претенции, установени в края на предходната финансова година, както за пряка дейност, така и за приемане на презастраховки.

Впоследствие от тази сума се приспада сумата на застрахователните обезщетения, изплатени през периодите, посочени в параграф 1.

От така получената сума се приспада сумата на провизиите за неуредени застрахователни претенции, установени в началото на втората финансова година, предшестваща последната финансова година, за която има счетоводни отчети, както за пряката дейност, така и за приемането на презастраховки.

Една трета от така получената сума се разделя на две части, първата — в размер до 35 000 000 EUR, а втората представлява разликата; 26 % от първата част и 23 % от втората част се събират.

Така получената сума се умножава по съществуващото съотношение за предишните три финансови години между сумата на останалите застрахователни претенции, предявени спрямо ИППО след приспадане на възстановимите суми по презастраховане и сумата на брутните застрахователни претенции. Това съотношение не може да бъде под 50 %.

5. Когато изискваната граница на платежоспособност, изчислена съгласно параграфи 2 — 4, дава резултат, по-малък от изискваната граница на платежоспособност за предходната финансова година, изискваната граница на платежоспособността е най-малкото равно на тази за предходната финансова година, умножено по съотношението между техническите провизии за неуредени застрахователни претенции в края на предходната финансова година, и сумата на техническите провизии за неуредени застрахователни претенции в началото на предходната финансова година. В тези изчисления техническите резерви се изчисляват, като се извърши приспадане на презастраховката, а съотношението не може в никакъв случай да бъде по-високо от 1.

Член 19

Правила за инвестиране

1. Държавите членки изискват от ИППО, регистрирани или лицензирани на тяхна територия, да инвестират в съответствие с принципа на консервативния инвеститор (prudent person rule), по-специално в съответствие със следните правила:

- a) активите се инвестират най-добре от гледна точка на дългосрочните интереси на членовете и бенефициерите като цяло. В случай на потенциален конфликт на интереси ИППО или структурата, която управлява нейния портфейл, следи инвестициите да бъдат направени единствено в интерес на членовете и бенефициерите;
- b) в рамките на „принципа на консервативния инвеститор“ (prudent person rule) държавите членки позволяват на ИППО да вземат предвид потенциалното дългосрочно въздействие на решенията относно инвестициите върху факторите, свързани с околната среда, социалните въпроси и управлението;
- v) активите се инвестират така, че да се гарантира сигурността, качеството, ликвидността и рентабилността на портфейла като цяло;
- г) активите се инвестират основно на регулирани пазари. Инвестициите в активи, които не се търгуват на регулиран финансов пазар, трябва при всички положения да се задържат на разумно равнище;
- д) инвестициите в дериватни инструменти са възможни, доколкото тези инструменти допринасят за намаляване на инвестиционния риск или улесняват ефикасното управление на портфейла. Те трябва да бъдат оценявани предпазливо, като се държи сметка за базовия актив и да бъдат включени в оценяването на активите на ИППО. ИППО следва, освен това да избягва прекомерна рискова експозиция към един единствен контрагент и към други операции с дериватни инструменти;
- e) активите се диверсифицират правилно, за да се избегне прекомерна зависимост по отношение на един актив, на един емитент или на отделна група предприятия, както и натрупване на рискове в целия портфейл.

Инвестициите в активи, издадени от един и същи емитент или от емитенти от една и съща група, не следва да излагат ИППО на прекомерна концентрация на рисковете;

- ж) инвестициите в инструменти, издавани от предприятие осигурител, не надвишават 5 % от целия портфейл и когато предприятието осигурител принадлежи към група, инвестициите в предприятията, принадлежащи към същата група като предприятието осигурител, не надвишават 10 % от портфейла.

Когато ИППО приема средства от няколко предприятия осигурители, инвестициите в тези предприятия се правят разумно, като се отчита необходимостта от подходяща диверсификация.

Държавите членки могат да решат да не прилагат изискванията, посочени в букви е) и ж), по отношение на инвестициите в държавни облигации.

2. Като вземат предвид размера, естеството, мащаба и сложността на дейностите на поднадзорните ИППО, държавите членки гарантират, че компетентните органи следят за адекватността на процесите на ИППО за извършване на кредитна оценка, оценяват използването в техните инвестиционни политики на позовавания на кредитни рейтинги, присъдени от агенции за кредитен рейтинг, съгласно определението в член 3, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 1060/2009 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, и когато е целесъобразно, насърчават смекчаването на въздействието на такива позовавания с оглед намаляване на доверяването единствено и механично на тези кредитни рейтинги.

3. Държавата членка по произход забранява на ИППО да сключва заеми или да бъде поръчител на трети лица. Държавите членки могат все пак да разрешат на ИППО да сключват някои заеми с временен характер за целите на ликвидността.

4. Държавите членки не налагат на ИППО, регистрирани или лицензирани на тяхна територия, задължението да правят инвестициите си в определени категории активи.

5. Без да се засягат разпоредбите на член 30, държавите членки не въвеждат изискване за предварително разрешение или редовно уведомяване по отношение на решенията относно инвестициите на ИППО, регистрирана или лицензирана на тяхна територия, или на лицето, което управлява инвестициите ѝ.

6. При спазване на разпоредбите на параграфи 1 — 5 държавите членки могат да предвидят за ИППО, регистрирани или лицензирани на тяхна територия, по-подробни правила, включително и количествени правила, ако те са оправдани от гледна точка на предпазливостта, така че да бъде отразен целият комплекс от пенсионни схеми, управлявани от тези ИППО.

Все пак държавите членки не пречат на ИППО:

а) да инвестират до 70 % от активите, представляващи техническите резерви или от целия портфейл за схеми, при които инвестиционният риск се носи от членовете, в акции, в търгуеми ценни книжа, приравнени на акции и в корпоративни облигации, които се търгуват на регулирани пазари, или чрез МСТ или ОСТ, и да решават сами за относителната тежест на тези ценни книжа в инвестиционния портфейл. Ако обаче това е оправдано от гледна точка на предпазливостта, държавите членки може да прилагат долна граница, не по-ниска от 35 %, по отношение на ИППО, които управляват пенсионни схеми с гарантиран в дългосрочен план лихвен процент, понасят сами инвестиционния риск и сами осигуряват гаранцията;

б) да инвестират до 30 % от активите, покриващи техническите резерви, в активи, деноминирани във валути, различни от тези, в които са изразени пасивите;

в) да инвестират в инструменти, които имат дългосрочен инвестиционен хоризонт и не се търгуват на регулирани пазари, МСТ или ОСТ;

г) да инвестират в инструменти, които са издадени или гарантирани от ЕИБ, предоставени в рамките на Европейския фонд за стратегически инвестиции, европейските фондове за дългосрочни инвестиции, европейските фондове за социално предприемачество и европейските фондове за рисков капитал.

7. Параграф 6 не изключва правото на държавите членки да налагат, също на индивидуален принцип, на ИППО, регистрирани или лицензирани на тяхна територия, по-строги правила за инвестиране, оправдани от гледна точка на предпазливостта, по-специално с оглед на задълженията, поети от ИППО.

8. Компетентният орган на приемащата държава членка на дадена ИППО, осъществяваща трансгранична дейност съгласно посоченото в член 11, не определя правила за инвестиране в допълнение към тези, посочени в параграфи 1—6, по отношение на частта от активите, които покриват техническите резерви за трансгранична дейност.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1060/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно агенциите за кредитен рейтинг (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 1).

ДЯЛ III

УСЛОВИЯ, УРЕЖДАЩИ ДЕЙНОСТТА

ГЛАВА I

Система на управление

Раздел 1

Общи разпоредби

Член 20

Отговорност на управителния или надзорния орган

1. Държавите членки гарантират, че управителният или надзорният орган на ИППО носи главната отговорност в съответствие с националното законодателство за спазването от страна на съответната ИППО на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, приети съгласно настоящата директива.
2. Настоящата директива не засяга ролята на социалните партньори в управлението на ИППО.

Член 21

Общи изисквания към управлението

1. Държавите членки изискват от всички ИППО да разполагат с ефективна система на управление, която осигурява стабилно и разумно управление на дейностите им. Тази система включва адекватна и прозрачна организационна структура с ясно разпределение и целесъобразно разграничение на отговорностите, както и ефективна система, осигуряваща предаването на информация. В системата на управление се разглеждат и факторите, свързани с околната среда, социалните въпроси и управлението, които имат отношение към инвестиционните активи в решенията относно инвестициите, и тя е предмет на редовен вътрешен преглед.
2. Системата на управление, посочена в параграф 1, е съобразена с размера, естеството, мащаба и сложността на дейностите на ИППО.
3. Държавите членки гарантират, че ИППО установяват и прилагат писмени указания във връзка с управлението на риска, вътрешния одит и, когато е приложимо, актюерските дейности и дейностите, възложени на външни изпълнители. Тези писмени указания подлежат на предварително одобрение от управителния или надзорния орган на ИППО и се преразглеждат поне на всеки три години, като се адаптират при всяка значителна промяна в системата или в съответната област на дейност.
4. Държавите членки гарантират, че ИППО разполагат с ефективна система на вътрешен контрол. Тази система включва административни и счетоводни процедури, рамка за вътрешен контрол, подходящи правила за докладване на всички нива на ИППО.
5. Държавите членки гарантират, че ИППО вземат уместните мерки, за да осигурят непрекъснато и редовно упражняване на своите дейности, което включва разработване на планове за действие при извънредни ситуации. За тази цел ИППО използва подходящи и съизмерими системи, ресурси и процедури.
6. Държавите членки задължават ИППО да имат поне две лица, които ефективно ръководят ИППО. Държавите членки може да предвидят ИППО да се ръководи ефективно само от едно лице, въз основа на мотивирана оценка, извършена от компетентните органи. При оценката се взема предвид ролята на социалните партньори в цялостното управление на ИППО, както и размерът, естеството, мащабът и сложността на дейностите на ИППО.

Член 22

Изисквания за квалифицирано и надеждно управление

1. Държавите членки изискват от ИППО да гарантират, че лица, които ефективно ръководят ИППО, лицата, които изпълняват ключови функции, и когато е приложимо, лицата или образуванията, на които е възложена ключова функция в качеството им на външни изпълнители в съответствие с член 31, отговарят на следните изисквания при изпълнението на своите задачи:

а) изискването за квалификация:

- i) за лицата, които ефективно ръководят ИППО, това означава техните квалификации, знания и опит, взети заедно, да са адекватни, така че да им позволят да гарантират стабилно и разумно управление на ИППО;
- ii) за лицата, които изпълняват ключови функции във връзка с актоерски дейности или вътрешен одит, това означава техните професионални квалификации, знания и опит да са адекватни, за да изпълняват надлежно своите ключови функции;
- iii) за лицата, които изпълняват други ключови функции, това означава техните квалификации, знания и опит да са адекватни за надлежното изпълнение на техните ключови функции; и

б) изискването за надеждност: да имат добра репутация и да са почитени.

2. Държавите членки гарантират, че компетентните органи са в състояние да преценяват дали лицата, които ефективно ръководят ИППО или изпълняват ключови функции, отговарят на изискванията, посочени в параграф 1.

3. Когато някоя държава членка по произход изисква доказателство за добра репутация, доказателство за липса на предишна несъстоятелност или и двете от лицата, посочени в параграф 1, тази държава членка приема като достатъчно доказателство по отношение на гражданите на други държави членки представянето на свидетелство за съдимост, издадено от другата държава членка, или при липса на свидетелство за съдимост, издадено от другата държава членка, равностоен документ, доказващ, че тези изисквания са били спазени, издаден от компетентен съдебен или административен орган или в държавата членка, чийто гражданин е засегнатото лице, или в държавата членка по произход.

4. Когато никой компетентен съдебен или административен орган нито в държавата членка, чийто гражданин е засегнатото лице, нито в държавата членка по произход, не издаде равностоен документ, както е посочено в параграф 3, това лице има право да представи вместо него клетвена декларация.

Независимо от това, в държавите членки по произход, в които не е предвидено представянето на клетвени декларации, на гражданите на съответните други държави членки се разрешава да представят официална декларация, направена от тях пред компетентен съдебен или административен орган на държавата членка по произход или държавата членка, чиито граждани са те, или пред нотариус в една от тези държави членки. Този орган или нотариус издава удостоверение, потвърждаващо истинността на клетвената декларация или на официалната декларация.

5. Доказателството за липса на предишна несъстоятелност по параграф 3 може също така да бъде представено под формата на декларация, направена от гражданите на съответната друга държава членка пред компетентен съдебен, професионален или търговски орган в тази друга държава членка.

6. Документите, посочени в параграфи 3, 4 и 5, се представят в срок до три месеца след датата на тяхното издаване.

7. Държавите членки определят органите и структурите, които са компетентни да издават документите, посочени в параграфи 3, 4 и 5, и незабавно ги съобщават на останалите държави членки и Комисията.

Държавите членки съобщават също така на останалите държави членки и на Комисията кои са органите и структурите, на които трябва да се представят документите, посочени в параграфи 3, 4 и 5, в подкрепа на заявлението за извършване на дейностите по член 11 на територията на тази държава членка.

Член 23

Политика за определяне на възнагражденията

1. Държавите членки изискват от ИППО да установят и прилагат разумна политика за определяне на възнагражденията за всички лица, които ефективно ръководят ИППО, изпълняват ключови функции, както и за други категории персонал, чиито професионални дейности оказват съществено въздействие върху рисковия профил на ИППО по начин, пропорционален на размера и вътрешната организация, както и на размера, естеството, мащаба и сложността на техните дейности.

2. Освен ако в Регламент (ЕС) 2016/679 не е предвидено друго, ИППО редовно оповестяват публично информацията относно политиката за определяне на възнагражденията.
3. Когато установяват и прилагат политиките за определяне на възнагражденията, посочени в параграф 1, ИППО спазват следните принципи:
 - а) политиката за определяне на възнагражденията се установява, прилага и поддържа в съответствие с дейностите, рисковия профил, целите и дългосрочните интереси, финансова стабилност и резултати на ИППО като цяло и подкрепя разумното, предпазливо и ефективно управление на ИППО;
 - б) политиката за определяне на възнагражденията е в съответствие с дългосрочните интереси на членовете и бенефициерите на пенсионните схеми, управлявани от ИППО;
 - в) в политиката за определяне на възнагражденията се включват мерки, целящи да предотвратят конфликтите на интереси;
 - г) политиката за определяне на възнагражденията е в съответствие с разумното и ефективно управление на риска и не поощрява поемането на рискове, които не са съобразени с рисковите профили и правилата на ИППО;
 - д) политиката за определяне на възнагражденията се прилага към ИППО и към доставчиците на услуги, посочени в член 31, параграф 1, освен в случаите, когато тези доставчици на услуги са обхванати от директивите, посочени в член 2, параграф 2, буква б);
 - е) ИППО определя общите принципи на политиката за определяне на възнагражденията, подлага я на преглед и я актуализира най-малко на всеки три години, и отговаря за нейното прилагане;
 - ж) по отношение на възнагражденията и надзора върху тях е налице ясно, прозрачно и ефективно управление.

Раздел 2

Ключови функции

Член 24

Общи разпоредби

1. Държавите членки изискват от ИППО да имат въведени следните ключови функции: функция по управление на риска, функция по вътрешен одит и, когато е приложимо, актюерска функция. ИППО позволяват на титулярите на ключови функции да изпълняват ефективно своите задължения по обективен, справедлив и независим начин.
2. ИППО могат да позволят на едно лице или една организационна единица да изпълнява повече от една ключова функция, с изключение на функцията за вътрешен одит, посочена в член 26, която е независима от другите ключови функции.
3. Лицето или организационната единица, изпълняващи дадена ключова функция, са различни от лицето или единицата, изпълняващи сходна ключова функция в предприятието осигурител. Държавите членки могат, при отчитане на размера, естеството, мащаба и сложността на дейностите на ИППО, да разрешават на ИППО да изпълнява ключови функции чрез същото лице или организационна единица като в предприятието осигурител, при условие че ИППО разясни как тя предотвратява или управлява всички конфликти на интереси с предприятието осигурител.
4. Титулярите на ключова функция докладват за всички съществени констатации и препоръки в областта на тяхната отговорност пред административния, управителния или надзорния орган на ИППО, който решава какви действия да бъдат предприети.
5. Без да се засяга правото на лицето да не дава показания срещу себе си, титулярят на ключова функция информира компетентния орган на ИППО, ако административният, управителният или надзорният орган на ИППО не предприеме подходящи и своевременни коригиращи действия в следните случаи:
 - а) когато лицето или организационната единица, изпълняваща ключовата функция, са установили, че има значителен риск ИППО да не спази съществено законово изискване и са докладвали за това на административния, управителния или надзорния орган на ИППО и когато това би могло да има значително въздействие върху интересите на членовете и бенефициерите; или

- б) когато лицето или организационната единица, изпълняваща ключовата функция, са станали свидетели на съществено нарушение на законовите, подзаконовите или административните разпоредби, приложими за ИППО и нейните дейности в областта на ключовата функция на това лице или организационна единица, и са докладвали за това на административния, управителния или надзорния орган на ИППО.
6. Държавите членки гарантират правна защита на лица, които осведомяват компетентния орган в съответствие с параграф 5.

Член 25

Управление на риска

1. Държавите членки изискват от ИППО да разполагат с ефективна функция за управление на риска по начин, пропорционален на техния размер и вътрешна организация, както и на размера, естеството, мащаба и сложността на техните дейности. Тази функция се структурира по начин, улесняващ функционирането на системата за управление на риска, за която ИППО приема стратегии, процеси и процедури за докладване, необходими за редовното откриване, измерване, наблюдение, управление и докладване пред административния, управителния или надзорния орган на ИППО на рисковете на индивидуално и на съвкупно равнище, на които ИППО и управляваните от тях пенсионни схеми са или биха могли да бъдат изложени, както и тяхната взаимна зависимост.

Системата за управление на риска е ефективна и добре интегрирана в организационната структура и в процеса на вземане на решения на ИППО.

2. Системата за управление на риска покрива по начин, пропорционален на размера и вътрешната организация на ИППО, както и на размера, естеството, мащаба и сложността на техните дейности рисковете, които могат да възникнат в ИППО или в предприятията, на които като външни изпълнители са били възложени задачи или дейности на ИППО, поне в следните области, когато е приложимо:

- а) подписваческа дейност и формиране на резерви;
 - б) управление на активите и пасивите;
 - в) инвестиции, по-специално в деривати, секюритизации и сходни задължения;
 - г) управление на ликвидни и концентрационни рискове;
 - д) управление на операционния риск;
 - е) застраховане и други техники за намаляване на риска;
 - ж) екологичните, социалните и управленските рискове, свързани с инвестиционния портфейл и неговото управление.
3. В случаите, когато в съответствие с условията на пенсионната схема членовете и бенефициерите носят рискове, системата за управление на риска разглежда тези рискове и от гледна точка на членовете и бенефициерите.

Член 26

Функция по вътрешен одит

Държавите членки изискват от ИППО да предвидят ефективна функция по вътрешен одит по начин, пропорционален на техния размер и вътрешна организация, както и на размера, естеството, мащаба и сложността на техните дейности. Функцията по вътрешен одит включва оценка на адекватността и ефективността на системата за вътрешен контрол и на други елементи от системата на управление, включително, когато е приложимо, на възлагането на дейности на външни изпълнители.

Член 27

Актюерска функция

1. Когато самата ИППО осигурява покритие на биометричните рискове или гарантира определена доходност на инвестициите или определено ниво на обезщетенията, държавите членки изискват от ИППО да предвидят ефективна актюерска функция, която да:

- а) координира и контролира изчисляването на техническите резерви;

- б) оценява пригодността на използваните методологии и базови модели при изчисляване на техническите резерви, както и допусканията, направени за тази цел;
 - в) оценява достатъчността и качеството на данните, използвани при изчисляване на техническите резерви;
 - г) сравнява допусканията, които са в основата на изчисляването на техническите резерви, с практическите резултати;
 - д) информира административния, управителния или надзорния орган на ИППО за надеждността и адекватността на изчисляването на техническите резерви;
 - е) изразява мнение относно общата подписваческа политика, в случай че ИППО има такава политика;
 - ж) изразява мнение относно адекватността на застрахователните договорености, в случай че ИППО има такива договорености; и
 - з) допринася за ефективното прилагане на системата за управление на риска.
2. Държавите членки изискват от ИППО да назначат поне едно независимо лице, във или извън ИППО, което да е отговорно за актюерската функция.

Раздел 3

Документи във връзка с управлението

Член 28

Собствена оценка на риска

1. Държавите членки изискват от ИППО, по начин, пропорционален на техния размер и вътрешна организация, както и на размера, естеството, мащаба и сложността на техните дейности, да извършват и документират собствена оценка на риска.

Оценката на риска се извършва най-малко на всеки три години или незабавно след всяка значителна промяна в рисковия профил на ИППО или на пенсионните схеми, които се прилагат от ИППО. Когато е налице съществена промяна в рисковия профил на конкретна пенсионна схема, оценката на риска може да се ограничи до тази пенсионна схема.

2. Държавите членки гарантират, че оценката на риска, посочена в параграф 1, отчитаща размера и вътрешната организация на ИППО, както и размера, естеството, мащаба и сложността на дейностите на ИППО, включва следното:

- а) описание на начина, по който собствената оценка на риска се интегрира в процеса на управление и в процесите на вземане на решения на ИППО;
- б) оценка на ефективността на системата за управление на риска;
- в) описание на начина, по който ИППО предотвратява конфликтите на интереси с предприятието осигурител, в случай че ИППО е възложила ключови функции на предприятието осигурител в съответствие с член 24, параграф 3;
- г) оценка на цялостните нужди от финансиране на ИППО, включително описание на плана за възстановяване, когато е приложимо;
- д) оценка на рисковете за членовете и бенефициерите във връзка с изплащането на техните пенсионни обезщетения и ефективността на всяко коригиращо действие, като се вземат под внимание, когато е приложимо:
 - i) механизми за индексирание;
 - ii) механизми за намаляване на обезщетението, включително степента, до която натрупаните пенсионни обезщетения могат да бъдат намалени, при какви условия и от кого;
- е) качествена оценка на механизмите за защита на пенсионните обезщетения, включително, ако е приложимо, гаранции, конвенции или всякакъв друг вид финансова подкрепа от страна на предприятието осигурител, застрахователно или презастрахователно предприятие, попадащо в обхвата на Директива 2009/138/ЕО, или обхванати от механизъм за защита на пенсиите в полза на ИППО или на членовете и бенефициерите;

- ж) качествена оценка на операционните рискове;
- з) когато при вземането на инвестиционните решения се разглеждат екологични, социални и свързани с управлението фактори, оценка на новите и нововъзникващите рискове, в това число рискове, свързани с изменението на климата, използването на ресурсите и околната среда, социалните рискове и рисковете, свързани с амортизацията на активите поради регулаторна промяна.
3. За целите на параграф 2 ИППО разполагат с методи за откриване и оценяване на рисковете, на които те са или могат да бъдат изложени в краткосрочен или в дългосрочен план и които могат да окажат въздействие върху способността на ИППО да изпълнява задълженията си. Тези методи са съобразени с размера, естеството, мащаба и сложността на рисковете, присъщи за дейностите. Методите се описват в собствената оценка на риска.
4. Собствената оценка на риска се взема предвид при стратегическите решения на ИППО.

Член 29

Годишен счетоводен отчет и доклад за дейността

Държавите членки изискват всяка ИППО, регистрирана или лицензирана на тяхна територия, да изготвя и да оповестява публично годишен счетоводен отчет и доклад, като се съобразява с всяка пенсионна схема, управлявана от ИППО, и по целесъобразност годишни счетоводни отчети и годишни доклади за всяка отделна пенсионна схема. Годишните счетоводни отчети и годишните доклади дават точна и вярна картина на активите, на пасивите на ИППО и на нейното финансово състояние, и включват оповестяване на важните инвестиционни ресурси. Годишните счетоводни отчети и информацията, която се съдържа в докладите за дейността, следва да са последователни, пълни, ясно представени и надлежно одобрени от упълномощените за това лица в съответствие с националното законодателство.

Член 30

Декларация относно принципите, на които се основава инвестиционната политика

Държавите членки гарантират, че всяка ИППО, регистрирана или лицензирана на тяхна територия, изработва и преразглежда поне на всеки три години писмена декларация за принципите на своята инвестиционна политика. Тази декларация се актуализира незабавно след всяка значителна промяна на инвестиционната политика. Държавите членки гарантират, че тази декларация съдържа поне такива елементи, като методите на оценяване на инвестиционния риск, прилаганите техники на управление на риска и стратегическото разпределение на активите с оглед на естеството и продължителността на пенсионните задължения, а също и как инвестиционната политика взема предвид екологичните, социалните и управленските фактори. До декларацията се осигурява публичен достъп.

ГЛАВА 2

Възлагане на дейности на външни изпълнители и управление на инвестиции

Член 31

Възлагане на дейности на външни изпълнители

1. Държавите членки могат да разрешат или да задължат ИППО, регистрирани или лицензирани на тяхната територия, да поверят всяка дейност, включително ключови функции и управлението на тези ИППО, изцяло или отчасти, на доставчици на услуги, действащи за сметка на тези ИППО.
2. Държавите членки гарантират, че ИППО продължават да носят цялата отговорност за спазването на своите задължения по настоящата директива, когато възлагат ключови функции или други дейности на външни изпълнители.
3. Възлагането на ключови функции или други дейности на външни изпълнители се извършва по начин, който не води до някой от следните резултати:
 - а) нарушаване на качеството на системата на управление на съответната ИППО;
 - б) неоснователно нарастване на операционния риск;

- в) нарушаване на способността на компетентните органи да следят за това, дали ИППО спазва задълженията си;
- г) нарушаване на непрекъснатото и удовлетворително обслужване на членовете и бенефициерите.
4. ИППО следи за правилното функциониране на възложените на външни изпълнители дейности чрез процедурата по подбор на доставчик на услуги и текущото наблюдение на дейностите на този доставчик на услуги.
5. Държавите членки гарантират, че ИППО, които възлагат ключови функции, управлението на ИППО, или други дейности, попадащи в обхвата на настоящата директива, на външни изпълнители, сключват писмено споразумение с доставчика на услуги. Подобно споразумение е правно обвързващо и в него ясно са определени правата и задълженията на ИППО и доставчика на услуги.
6. Държавите членки гарантират, че ИППО уведомяват своевременно компетентните органи за всяко възлагане на външни изпълнители на дейности, обхванати от настоящата директива. Когато възлагането се отнася до ключови функции или управление на ИППО, това се съобщава на компетентните органи, преди споразумението по отношение на всяко такова възлагане да влезе в сила. Държавите членки гарантират, че ИППО уведомяват компетентните органи за всяко следващо значително изменение във връзка с дейности, възложени на външни изпълнители.
7. Държавите членки гарантират, че компетентните органи разполагат с необходимите правомощия да изискват по всяко време от ИППО и от доставчиците на услуги информация за възложените на външни изпълнители ключови функции и други дейности.

Член 32

Управление на инвестициите

Държавите членки не ограничават правото на ИППО да определят за целите на управлението на своите инвестиционни портфейли лица, управляващи инвестиции, които са установени в друга държава членка и са получили надлежно разрешение за тази дейност в съответствие с директиви 2009/65/ЕО, 2009/138/ЕО, 2011/61/ЕС, 2013/36/ЕС и 2014/65/ЕС, както и на лицензираните структури, посочени в член 2, параграф 1 от настоящата директива.

ГЛАВА 3

Депозитар

Член 33

Определяне на депозитар

1. За професионална пенсионна схема, в която членовете и бенефициерите изцяло носят инвестиционния риск, държавата членка по произход може да изисква от ИППО да определи един или повече депозитари, които да съхраняват активите и да изпълняват задължения по надзора в съответствие с членове 34 и 35. Приемачата държава членка може да изиска от тези ИППО да определят един или повече депозитари, които да съхраняват активите и да изпълняват задължения по надзора в съответствие с членове 34 и 35, когато извършват трансгранична дейност в съответствие с член 11, при условие че определянето на депозитар се изисква съгласно нейното национално право.
2. За професионалните пенсионни схеми, в които членовете и бенефициерите не носят изцяло инвестиционния риск, държавата членка по произход може да изиска от ИППО да определи един или повече депозитари, които да съхраняват активите, или да съхраняват активите и да изпълняват задължения по надзора в съответствие с членове 34 и 35.
3. Държавите членки не ограничават свободата на ИППО да определят депозитари, установени в друга държава членка и надлежно одобрени за тази дейност в съответствие с Директива 2013/36/ЕС или с Директива 2014/65/ЕС, или одобрени като депозитари по смисъла на Директива 2009/65/ЕО или 2011/61/ЕС.
4. Държавите членки въвеждат необходимите мерки, които дават възможност на компетентните органи в съответствие с тяхното национално право да забраняват, по искане на компетентния орган на държавата членка по произход на ИППО и съгласно член 48, свободното разпореждане с активи, държани от депозитар или пазител, установен на тяхна територия.

5. Депозитарят се назначава с на писмен договор, в който се посочва, че депозитарят получава необходимата информация, за да може да изпълнява задълженията си, както е предвидено в настоящата директива и в други приложими закони, подзаконови или административни разпоредби.
6. При изпълнение на задачите, предвидени по членове 34 и 35, ИППО и депозитарят действат честно, коректно, професионално, независимо и в интерес на членовете и бенефициерите на схемата.
7. Депозитарят не извършва дейности по отношение на ИППО, които може да доведат до конфликти на интереси между ИППО, членовете и бенефициерите на схемата и самия него, освен ако депозитарят функционално и йерархично е отделил изпълнението на задачите си като депозитар от другите си задължения, които е възможно да доведат до конфликт на интереси, и евентуалните конфликти на интереси са надлежно установени, управлявани, наблюдавани и оповестявани на членовете и бенефициерите на схемата, както и на административния, управителния или надзорния орган на ИППО.
8. Когато не е определен депозитар, ИППО предприемат мерки за предотвратяване и разрешаване на всякакви конфликти на интереси, които възникват в хода на работата, която при други обстоятелства се извършва от депозитаря и управителя на активи.

Член 34

Съхранение на активите и отговорност на депозитаря

1. Когато активите на ИППО, свързани с една пенсионна схема, състоящи се от финансови инструменти, които могат да бъдат държани на отговорно пазене, се възлагат на депозитар за съхранение, депозитарят държи на отговорно пазене всички финансови инструменти, които могат да бъдат вписани по сметка за финансови инструменти, открита в счетоводството на депозитаря, както и всички финансови инструменти, които могат да бъдат физически предадени на депозитаря.

За тези цели депозитарят гарантира, че финансовите инструменти, които могат да бъдат вписани по сметка за финансови инструменти, открита в счетоводството на депозитаря, са регистрирани в счетоводството на депозитаря в отделни сметки в съответствие с правилата, установени в Директива 2014/65/ЕС, и са открити на името на ИППО, така че по всяко време да могат да бъдат ясно разграничени като принадлежащи на ИППО или на членовете и бенефициерите на пенсионната схема.

2. Когато активите на ИППО, свързани с една пенсионна схема, се състоят от активи, различни от тези, посочени в параграф 1, депозитарят проверява дали активите ИППО е притежателят на активите и съхранява данни за тези активи. Проверката се извършва въз основа на информацията или документите, предоставени от ИППО, и на външни доказателства, когато такива са налице. Депозитарят актуализира тези данни.
3. Държавите членки гарантират, че депозитарят носи отговорност пред ИППО и членовете и бенефициерите за всяка понесена от тях загуба в резултат на неоправдано неизпълнение или неточно изпълнение на задълженията му.
4. Държавите членки гарантират, че отговорността на депозитаря съгласно посоченото в параграф 3 не се променя от обстоятелството, че е възложил на трета страна съхраняването на всички или на част от поверените му активи.
5. Когато не е определен депозитар за съхранението на активите, ИППО трябва най-малко да:
 - а) гарантират, че финансовите инструменти са предмет на надлежна грижа и защита;
 - б) водят отчети, които позволяват на ИППО по всяко време и незабавно да идентифицира всички активи;
 - в) предприемат необходимите мерки, за да избегнат конфликт на интереси във връзка с доверително съхранение на активите;
 - г) при поискване информират компетентните органи за начина, по който се съхраняват активите.

Член 35

Задължения по надзора

1. В допълнение към задачите, посочени в член 34, параграфи 1 и 2, депозитарят, назначен със задължения по надзора:
 - а) изпълнява указанията на ИППО, освен когато те противоречат на националното законодателство или правилника на ИППО;

- б) гарантира, че при сделки с активи на дадена ИППО, свързани с пенсионна схема, всички плащания се превеждат на ИППО в обичайните срокове; и
 - в) гарантира, че приходите от активи се разпределят в съответствие с правилата на ИППО.
2. Независимо от разпоредбите на параграф 1 държавата членка по произход на ИППО може да наложи други задължения по надзора, които да се извършат от депозитаря.
3. Когато не е определен депозитар, който да изпълнява задълженията по надзора, ИППО прилага процедури, с които гарантира, че задачите, които иначе подлежат на надзор от депозитаря, се изпълняват надлежно в рамките на ИППО.

ДЯЛ IV

ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО СЕ ПРЕДОСТАВЯ НА ПОТЕНЦИАЛНИТЕ ЧЛЕНОВЕ И БЕНЕФИЦИЕРИ

ГЛАВА I

Общи разпоредби

Член 36

Принципи

1. Като вземат предвид естеството на въведената пенсионна схема, държавите членки гарантират, че всяка ИППО, регистрирана или лицензирана на тяхна територия, предоставя на:
- а) потенциалните членове поне информацията, посочена в член 41;
 - б) настоящите членове поне информацията, посочена в членове 37—40, 42 и 44; и
 - в) бенефициерите поне информацията, посочена в членове 37, 43 и 44.
2. Информацията, посочена в параграф 1:
- а) се актуализира редовно;
 - б) е написана ясно на недвусмислен, прецизен и разбираем език, като се избягва използването на професионален жаргон и професионална терминология, ако тя може да бъде заместена с общоразбираеми понятия;
 - в) не е подвеждаща и се отличава със съгласуваност в изказа и съдържанието;
 - г) се представя по начин, който е лесен за четене;
 - д) се предоставя на официалния език на държавата членка, чието социално и трудово законодателство, свързано със схемите за професионално пенсионно осигуряване, се прилага за съответната пенсионна схема; и
 - е) се предоставя на потенциалните членове и бенефициерите безплатно по електронен път, включително на траен носител или на уебсайт, или на хартиен носител.
3. Държавите членки могат да приемат или запазват допълнителни разпоредби относно информацията, която трябва да се предоставя на потенциалните членове, членовете и бенефициерите.

Член 37

Обща информация относно пенсионната схема

1. Държавите членки гарантират по отношение на всяка регистрирана или лицензирана ИППО на тяхната територия, че членовете и бенефициерите са достатъчно информирани за съответната пенсионна схема, управлявана от ИППО, по-специално що се отнася до:
- а) наименованието на ИППО, държавата членка, в която ИППО е регистрирана или лицензирана, както и наименованието на нейния компетентен орган;

- б) правата и задълженията на заинтересованите страни по пенсионната схема;
 - в) информацията относно инвестиционния профил;
 - г) естеството на финансовите рискове, поети от членовете и бенефициерите;
 - д) условията относно пълните или частичните гаранции съгласно пенсионната схема или на определено равнище на обезщетения, или — когато не се предвижда никаква гаранция по пенсионната схема, декларация в този смисъл;
 - е) механизмите за защита на натрупаните права или механизмите за намаляване на обезщетението, ако има такива;
 - ж) когато членовете носят инвестиционен риск или могат да вземат инвестиционни решения, информация за резултатите от минали периоди на инвестиции, свързани с пенсионната схема в продължение на най-малко пет години, или за всички години, в които схемата функционира, когато този срок е по-кратък от пет години;
 - з) структурата на разходите, които се поемат от членовете и бенефициерите на схеми, които не предвиждат определено равнище на обезщетения;
 - и) вариантите, които са на разположение на членовете и на бенефициерите при получаване на техните пенсионни обезщетения;
 - й) в случай че даден член има право да прехвърля пенсионни права, допълнителна информация относно условията за такова прехвърляне.
2. При схеми, при които членовете носят инвестиционен риск и които предвиждат повече от един вариант с различни инвестиционни профили, членовете получават информация за условията по отношение на съществуващата гама от инвестиционни варианти и когато е приложимо, основния инвестиционен вариант и правилото на пенсионната схема за насочване на определен член към даден инвестиционен вариант.
3. Членовете и бенефициерите или техните представители получават в разумен срок всяка съществена информация, отнасяща се до евентуални промени на правилата на пенсионната схема. В допълнение ИППО предоставят на тяхно разположение описание на въздействието върху членовете и бенефициерите на значителни промени в техническите резерви.
4. ИППО предоставят общата информация за пенсионната схема, предвидена в настоящия член.

ГЛАВА 2

Извлечение от индивидуалната пенсионна партида и допълнителна информация

Член 38

Общи разпоредби

1. Държавите членки изискват от ИППО да изготвят кратък документ, съдържащ ключова информация за всеки член, като се отчита специфичното естество на националните пенсионни системи и на националното социално, трудово и данъчно право („извлечение от индивидуалната пенсионна партида“). Заглавието на документа съдържа думите „извлечение от индивидуалната пенсионна партида“.
2. На видно място се посочва точната дата, към която се отнася информацията в извлечението от индивидуалната пенсионна партида.
3. Държавите членки изискват съдържащата се в извлечението от индивидуалната пенсионна партида информация да е точна, както и да се актуализира и да се предоставя безплатно на всеки член по електронен път, включително на траен носител или на уебсайт, или на хартиен носител, поне веднъж годишно. Хартиено копие се предоставя на членовете при поискване, в допълнение към всяка информация чрез електронни средства.
4. Ясно се посочва всяко съществено изменение спрямо предходната година в информацията, съдържаща се в извлечението от индивидуалната пенсионна партида.
5. Държавите членки определят правила за определяне на допусканията на прогнозите, посочени в член 39, параграф 1, буква г). Тези правила се прилагат от ИППО, за да се определят, когато е уместно, годишното ниво на номинална възвръщаемост на инвестициите, годишният размер на инфлацията и развитието на бъдещите заплати.

Член 39

Извлечение от индивидуалната пенсионна партида

1. Извлечението от индивидуалната пенсионна партида включва най-малко следната ключова информация за членовете:
 - а) личните данни на члена, включително ясно посочване на законоустановената пенсионна възраст, пенсионната възраст, предвидена в пенсионна схема или очаквана от ИППО, или пенсионната възраст, определена от члена, според случая;
 - б) наименованието на ИППО и нейния адрес за връзка и идентификация на пенсионната схема на члена;
 - в) когато е приложимо, информацията относно пълните или частичните гаранции съгласно пенсионната схема и ако е приложимо, къде може да се намери повече информация;
 - г) информацията за прогнозите за пенсионните обезщетения, основани на пенсионна възраст, както е посочено в буква а), и уточнение, че тези прогнози може да се различават от крайната стойност на получените обезщетения. Ако прогнозите за пенсионното обезщетение се основават на икономическите сценарии, тази информация включва и най-добър сценарий, и неблагоприятен сценарий, като се отчита специфичното естество на пенсионната схема;
 - д) информацията за натрупаните обезщетения или събрания капитал, като се отчита специфичното естество на пенсионната схема;
 - е) информацията относно размера на вноските, платени от предприятието осигурител и от дадения член в пенсионната схема, поне през последните дванадесет месеца; като се отчита специфичното естество на пенсионната схема;
 - ж) разбивка на разходите, приспаднати от ИППО най-малко през последните дванадесет месеца;
 - з) информацията относно равнището на финансиране на пенсионната схема като цяло.
2. В съответствие с член 60 държавите членки обменят най-добри практики по отношение на формата и съдържанието на извлечението от индивидуалната пенсионна партида.

Член 40

Допълнителна информация

1. В извлечението от индивидуалната пенсионна партида се посочва къде и как може да се получи допълнителна информация, включително:
 - а) допълнителна практическа информация за вариантите, които се предоставят на члена съгласно пенсионната схема;
 - б) информацията, посочена в членове 29 и 30;
 - в) където е приложимо, информацията относно допусканията, използвани за изчисляване на сумите, изразени в анюитети, по-специално по отношение на лихвения процент, използван при преобразуването на еднократно обезщетение в месечен анюитет, вида на доставчика и продължителността на периода на изплащане на обезщетенията;
 - г) информацията относно равнището на обезщетенията в случай на преустановяване на трудовото правоотношение.
2. За пенсионните схеми, при които членовете носят инвестиционния риск и инвестиционният вариант е наложен на дадения член по силата на указано в пенсионната схема специално правило, в извлечението от индивидуалната пенсионна партида се посочва къде е предоставена допълнителна информация.

ГЛАВА 3

Друга информация и документи, които да бъдат представени

Член 41

Информация, която се предоставя на потенциалните членове

1. Държавите членки изискват от ИППО да гарантират, че потенциалните членове, които не са автоматично вписани в дадена пенсионна схема, са информирани преди да се присъединят към тази пенсионна схема, за:
 - а) всички съответни варианти, които са им предоставени, включително инвестиционни варианти;

- б) съответните характеристики на пенсионната схема, включително вида на обезщетенията;
- в) информация за това дали и как в инвестиционния подход са отразени факторите в областта на околната среда, климата и социалното и корпоративно управление; и
- г) къде е предоставена допълнителна информация.

2. Когато членовете носят инвестиционен риск и могат да вземат инвестиционни решения, на потенциалните членове се предоставя информация за резултатите от минали периоди на инвестиции, свързани с пенсионната схема в продължение на най-малко пет години, или за всички години, в които схемата функционира, когато този период е по-кратък от пет години, и информация относно структурата на разходите, които се поемат от членовете и бенефициерите.

3. Държавите членки изискват от ИППО да гарантират, че потенциалните членове, които автоматично биват вписани в дадена пенсионна схема, са информирани веднага след тяхното вписване за:

- а) всички съответни варианти, които са им предоставени, включително инвестиционни възможности;
- б) съответните характеристики на пенсионната схема, включително вида на обезщетенията;
- в) информация за това дали и как в инвестиционния подход са отразени факторите в областта на околната среда, климата, социалните и корпоративните фактори и факторите, свързани с управлението; и
- г) къде е предоставена допълнителна информация.

Член 42

Информация, която се предоставя на членовете по време на предпенсионния етап

ИППО предоставят на всеки член своевременно преди пенсионна възраст, както е посочено в член 39, параграф 1, буква а), или по искане на члена, информация за наличните варианти за изплащане на обезщетенията, в допълнение към извлечението от индивидуалната пенсионна партида, при получаване на техните пенсионни обезщетения.

Член 43

Информация, която се предоставя на бенефициерите в периода на изплащане на натрупаните средства

1. Държавите членки изискват от ИППО периодично да предоставят на бенефициерите информация относно дължимите обезщетения и съответните варианти за изплащането им.
2. ИППО информират бенефициерите без забавяне, след като бъде взето окончателно решение, което води до евентуално намаляване в размера на дължимите обезщетения, и три месеца преди решението да бъде изпълнено.
3. Когато значителен дял от инвестиционния риск се носи от бенефициерите през периода на изплащане на обезщетенията, държавите членки гарантират, че бенефициерите получават редовно подходяща информация.

Член 44

Допълнителна информация, която се предоставя при поискване на членовете и бенефициерите

По искане на даден член, бенефициер или на техни представители ИППО предоставя следната допълнителна информация:

- а) годишните счетоводни отчети и годишните доклади за дейността, посочени в член 29, или когато една ИППО отговаря за повече от една схема — отчетите и докладите, свързани със съответната пенсионна схема;

- б) декларацията за принципите, на които се основава инвестиционната политика, така, както е посочена в член 30;
- в) всяка допълнителна информация относно допусканията, използвани при изготвянето на прогнозите, посочени в член 39, параграф 1, буква г).

ДЯЛ V

ПРУДЕНЦИАЛЕН НАДЗОР

ГЛАВА 1

Общи правила във връзка с пруденциалния надзор

Член 45

Основна цел на пруденциалния надзор

1. Основната цел на пруденциалния надзор е защитата на правата на членовете и бенефициерите и гарантирането на стабилността и доброто състояние на ИППО.
2. Държавите членки гарантират, че на компетентните органи са предоставени необходимите средства и че те разполагат със съответния експертен опит, капацитет и мандат за постигане на основната цел на надзора, посочена в параграф 1.

Член 46

Обхват на пруденциалния надзор

Държавите членки гарантират, че ИППО подлежат на пруденциален надзор, включително, по целесъобразност, надзор върху:

- а) условията за извършване на дейност;
- б) техническите резерви;
- в) финансирането на техническите резерви;
- г) нормативно определените собствени средства;
- д) наличната граница на платежоспособност;
- е) изискваната граница на платежоспособност;
- ж) инвестиционните правила;
- з) управлението на инвестициите;
- и) системата на управление; и
- й) информацията, която се предоставя на членовете и бенефициерите.

Член 47

Общи принципи на пруденциалния надзор

1. Компетентните органи на държавата членка по произход отговарят за пруденциалния надзор върху ИППО.
2. Държавите членки гарантират, че надзорът се основава на подход, далновиден и основан на рисковете.
3. Надзорът върху ИППО включва подходяща комбинация от дейности от разстояние и проверки на място.

4. Надзорните правомощия се прилагат по начин, който е своевременен и пропорционален на размера, естеството, мащаба и сложността на дейностите на ИППО.

5. Държавите членки гарантират, че компетентните органи разглеждат надлежно потенциалното въздействие, което решенията им могат да окажат върху стабилността на финансовите системи в Съюза, по-специално в случай на извънредни ситуации.

Член 48

Правомощия за намеса и задължения на компетентните органи

1. Компетентните органи изискват всяка ИППО, регистрирана или лицензирана на тяхна територия, да разполага с добра административна и счетоводна организация и с подходящи счетоводни процедури и механизми за вътрешен контрол.

2. Без да се засягат надзорните правомощия на компетентните органи и правото на държавите членки да предвиждат и налагат наказателни санкции, държавите членки гарантират, че техните компетентни органи могат да налагат административни санкции и други мерки, приложими за всички нарушения на националните разпоредби за изпълнение на настоящата директива, и предприемат всички необходими мерки, за да гарантират прилагането на тези правила. Държавите членки гарантират, че предвидените от тях административни санкции и други мерки са ефективни, пропорционални и възпиращи.

3. Държавите членки могат да решат да не установяват правила за административни наказания съгласно настоящата директива за нарушения, които подлежат на наказателни санкции съгласно националното им право. В този случай държавите членки съобщават на Комисията съответните разпоредби от наказателното право.

4. Държавите членки гарантират, че компетентният орган своевременно оповестява всяка административна санкция или друга мярка, наложена за нарушаване на националните разпоредби за изпълнение на настоящата директива, която не е била обжалвана в срок, като съобщават вида и естеството на нарушението и имената на нарушителите. Когато обаче компетентният орган счита, че оповестяването на идентификационни данни за юридически лица или самоличността или лични данни за физически лица е непропорционално спрямо тежестта на нарушението, на база извършена оценка на всеки отделен случай относно пропорционалността на оповестяването на такива данни, или когато оповестяването застрашава стабилността на финансовите пазари или текущо разследване, компетентният орган може да реши да отложи оповестяването, да не го извърши или да оповести санкциите, без да посочва нарушителите.

5. Всяко решение за забрана или ограничаване на дейността на дадена ИППО се мотивира подробно и се съобщава на тази ИППО. Това решение се съобщава и на ЕОЗППО, който го предава на компетентните органи в случай на трансгранична дейност, както е посочено в член 11.

6. Компетентните органи могат също да ограничат или да забранят на ИППО да разполага свободно с активите си, когато по-специално:

- а) ИППО не е осигурила достатъчни технически резерви с оглед на цялостната ѝ дейност или разполага с активи, недостатъчни да покрият нейните технически резерви;
- б) ИППО не притежава изискуемите собствени средства.

7. За да гарантират интересите на членовете и бенефициерите, компетентните органи могат да прехвърлят, изцяло или отчасти, правомощията, предоставени от закона на държавата членка по произход на ръководителите на една ИППО, регистрирана или лицензирана на тяхната територия, на специален представител, способен да упражнява тези правомощия.

8. Компетентните органи могат да забранят или да ограничат дейностите на една ИППО, регистрирана или лицензирана на тяхната територия, по-специално, ако:

- а) ИППО не защитава по подходящ начин интересите на членовете и бенефициерите на схемата;
- б) ИППО е престанала да отговаря на условията, уреждащи дейността ѝ;
- в) ИППО нарушава сериозно своите задължения според правилата, на които тя е подчинена;

г) в случай на трансгранична дейност ИППО не спазва изискванията на социалното и трудовото законодателство на приемащата държава членка в областта на професионалните пенсионни схеми.

9. Държавите членки гарантират, че решенията, които са взети по отношение на една ИППО, въз основа на закони, подзаконови и административни разпоредби, приети въз основа на настоящата директива, могат да бъдат обжалвани пред съдилищата.

Член 49

Надзорен преглед

1. Държавите членки гарантират, че компетентните органи имат необходимите правомощия да правят преглед на стратегиите, процесите и отчетните процедури, които са установени от ИППО с оглед спазването на законите, подзаконовите и административните разпоредби, приети съгласно настоящата директива, като отчитат размера, естеството, мащаба и сложността на дейностите на ИППО.

При този преглед се вземат предвид обстоятелствата, при които ИППО извършват дейност, и по целесъобразност страните, на които ключови функции или други дейности са възложени като на външни изпълнители. Прегледът включва следните елементи:

- а) оценка на качествени изисквания по отношение на системата на управление;
- б) оценка на рисковете, пред които е изправена ИППО;
- в) оценка на способността на ИППО да оценява и управлява тези рискове.

2. Държавите членки гарантират, че компетентните органи разполагат с инструменти за наблюдение, включително стрес тестове, които им позволяват да установят влошаващите се финансови условия на дадена ИППО и да следят какви мерки се вземат за преодоляване на проблемите.

3. Компетентните органи разполагат с необходимите правомощия да изискат от ИППО да отстранят слабостите или недостатъците, установени в рамките на надзорния преглед.

4. Компетентните органи определят минималната честота и обхвата на прегледа по параграф 1, като вземат предвид размера, естеството, мащаба и сложността на дейностите на съответните ИППО.

Член 50

Информация, която се предоставя на компетентните органи

Държавите членки гарантират, че по отношение на всяка ИППО, регистрирана или лицензирана на тяхна територия, компетентните органи разполагат с необходимите правомощия и средства, за да:

- а) изискват от ИППО, от административния, управителния или надзорния орган на ИППО, или лицата, които ефективно управляват ИППО или изпълняват ключови функции, да предоставят по всяко време сведения за всички въпроси, свързани с тяхната дейност, или да предават всеки документ относно дейността им;
- б) упражняват надзор спрямо отношенията между ИППО и други предприятия или между ИППО, когато ИППО възлагат на външни изпълнители ключови функции или други дейности на тези други предприятия или ИППО, и всякакво последващо повторно възлагане на външни изпълнители, които имат влияние върху финансовото положение на ИППО или които имат съществено значение за ефикасността на надзора;
- в) получават следните документи: собствената оценка на риска, декларацията за принципите на инвестиционната политика, годишните счетоводни отчети и годишните доклади за дейността, както и всички други документи, необходими за упражняване на надзора;
- г) определят кои документи са необходими за целите на надзора, включително:
 - i) вътрешни междинни доклади;
 - ii) актюерски оценки и техните подробни допускания;

- iii) изследвания за съотношението между активите и пасивите;
 - iv) документи, удостоверяващи съответствието с принципите, на които се основава инвестиционната политика;
 - v) доказателства, че вноските са били внесени, така както е било предвидено;
 - vi) счетоводните отчети, посочени в член 29;
- д) извършват проверки на място в помещенията на ИППО и по целесъобразност, при възложени на външни изпълнители дейности и при последващо възлагане на външни изпълнители по веригата, за да проверяват дали дейностите се упражняват в съответствие с правилата за надзор;
- е) изискват по всяко време информация от ИППО за възлагане на дейности на външни изпълнители и за последващо възлагане на дейности на външни изпълнители по веригата.

Член 51

Прозрачност и докладване

1. Държавите членки гарантират, че компетентните органи изпълняват задачите, предвидени в настоящата директива, в съответствие с принципите на прозрачност, независимост и отчетност при надлежно спазване на защитата на поверителната информация.
2. Държавите членки гарантират, че следната информация се оповестява публично:
 - а) текстовете на законовите и подзаконовите разпоредби, административните правила и общите указания в областта на схемите за професионално пенсионно осигуряване и информация за това, дали дадена държава членка решава да прилага настоящата директива, в съответствие с членове 4 и 5;
 - б) информация относно надзорния преглед, уреден в член 49;
 - в) обобщени статистически данни за важните аспекти от прилагането на уредбата за пруденциалния надзор;
 - г) основната цел на пруденциалния надзор и информация за основните функции и дейности на компетентните органи;
 - д) правилата по отношение на административните санкции и другите мерки, които са приложими при нарушения на приетите в съответствие с настоящата директива национални разпоредби.
3. Държавите членки осигуряват въвеждането и прилагането на прозрачни процедури за назначаване и освобождаване от длъжност на членовете на ръководните и управителните структури на своите компетентни органи.

ГЛАВА 2

Професионална тайна и обмен на информация

Член 52

Професионална тайна

1. Държавите членки определят правила, които да гарантират, че всички лица, които работят или които са работили за компетентните органи, както и одиторите, и експертите, които действат от името на тези органи, са обвързани със задължението за спазване на професионална тайна. Без да се засягат случаите, които са предмет на наказателното право, тези лица нямат право да разгласяват на никое лице или орган поверителна информация, която са получили при изпълнение на задълженията си, освен в съкратена или обобщена форма, така че отделните ИППО да не могат да бъдат идентифицирани.
2. Чрез дерогация от разпоредбите на параграф 1, когато една пенсионна схема се прекратява, държавите членки могат да позволят в хода на граждански или търговски съдебни производства да бъде разкривана поверителна информация.

Член 53

Използване на поверителна информация

Държавите членки гарантират, че компетентните органи, които получават поверителна информация по силата на настоящата директива, я използват само при изпълнение на задълженията си и за следните цели:

- a) да проверят дали преди да започнат да упражняват дейността си ИППО са изпълнили условията за дейност за предоставяне на професионално пенсионно осигуряване;
- б) да улеснят наблюдението на дейностите на ИППО, включително мониторинга на техническите резерви, платежоспособността, системата на управление и информацията, предоставяна на членовете и бенефициерите;
- в) да налагат коригиращи мерки, включително административни санкции;
- г) да публикуват, ако това е разрешено от националното право, ключови показатели за ефективност за всички отделни ИППО, които могат да помогнат на членовете и бенефициерите за вземането на финансови решения, свързани с пенсиите им;
- д) при обжалване на решения на компетентните органи, взети в съответствие с разпоредбите, транспониращи настоящата директива;
- е) в съдебни производства по отношение на разпоредби, транспониращи настоящата директива.

Член 54

Право на разследване на Европейския парламент

Членове 52 и 53 не засягат правото на разследване, предоставено на Европейския парламент съгласно член 226 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Член 55

Обмен на информация между органите

1. Членове 52 и 53 не изключват следните възможности:
 - a) обмен на информация между компетентните органи в една и съща държава членка при изпълнението на техните надзорни функции;
 - б) обмен на информация между компетентните органи в различни държави членки при изпълнението на техните надзорни функции;
 - в) обмен на информация между компетентните органи и някой от следните субекти, намиращи се в същата държава членка, при изпълнение на техните надзорни функции:
 - i) органи, отговорни за надзора на субекти от финансовия сектор и други финансови организации, както и органите, отговорни за надзора на финансовите пазари;
 - ii) органи или организации, на които е възложена отговорността за поддържането на стабилността на финансовата система в държавите членки чрез употребата на макропруденциални правила;
 - iii) органи, участващи в прекратяването на пенсионна схема, както и в други подобни процедури;
 - iv) органи, отговарящи за реструктуриране, или органи, чиято дейност е насочена към защита на стабилността на финансовата система;
 - v) лица, отговорни за извършването на законоустановени одити на счетоводните отчети на ИППО, застрахователни дружества и други финансови институции;
 - г) разкриване пред органите, които администрират прекратяването на пенсионна схема, на информация, необходима за изпълнението на техните задължения.

2. Информацията, получена от органите, организациите и лицата, посочени в параграф 1, се подчинява на правилата за професионалната тайна, предвидени в член 52.
3. Разпоредбите на членове 52 и 53 не изключват възможността държавите членки да разрешават обмен на информация между компетентните органи и някои от следните:
 - а) органите, отговорни за надзора върху органите, участващи в прекратяването на пенсионни схеми и други подобни процедури;
 - б) органите, отговорни за надзора върху лицата, натоварени с извършването на законоустановени одити на счетоводните отчети на ИППО, застрахователните предприятия и други финансови институции;
 - в) независими актюери на ИППО, които извършват надзор върху тези ИППО, и органите, отговорни за надзора върху тези актюери.

Член 56

Предаване на информация на централните банки, на органите, отговарящи за паричната политика, на Европейските надзорни органи и на Европейския съвет за системен риск

1. Разпоредбите на членове 52 и 53 не възпрепятстват компетентните органи да предават информация с цел изпълнение на техните съответни задачи на следните субекти:
 - а) централни банки и други органи с подобна функция в качеството им на органи, отговарящи за паричната политика;
 - б) други публични органи, отговорни за надзора върху платежните системи, когато е уместно;
 - в) Европейския съвет за системен риск, ЕОЗППО, Европейския надзорен орган (Европейския банков орган), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ и Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾.
2. Разпоредбите на членове 55—58 не възпрепятстват органите или структурите, посочени в параграф 1, букви а), б) и в), да съобщават на компетентните органи информацията, от която компетентните органи може да се нуждаят за целите на член 53.
3. По отношение на информацията, получена в съответствие с параграфи 1 и 2, се прилагат изисквания за професионална тайна, които са най-малко равностойни на предвидените в настоящата директива.

Член 57

Разкриване на информация пред държавните администрации, отговорни за финансовото законодателство

1. Разпоредбите на член 52, параграф 1, член 53 и член 58, параграф 1 не възпрепятстват държавите членки да разрешават разкриването на поверителна информация между компетентните органи и други подразделения на своите централни държавни администрации, отговарящи за прилагането на законодателството в областта на надзора върху ИППО, кредитните институции, финансовите институции, инвестиционните услуги и застрахователните предприятия, или инспекторите, действащи от името на тези подразделения.

Такова разкриване може да бъде направено само когато е необходимо за целите на пруденциалния контрол, както и за предотвратяване на несъстоятелност и реструктуриране на проблемни ИППО. Без да се засягат разпоредбите на параграф 2 от настоящия член, по отношение на лицата, които имат достъп до информацията, се прилагат изисквания за професионална тайна, които са най-малко равностойни на предвидените в настоящата директива. Независимо от това държавите членки гарантират, че информацията, получена съгласно член 55, и информацията, получена в резултат от проверка на място, може да се разкрива само с изричното съгласие на компетентните органи, от които произхожда информацията, или на компетентния орган на държавата членка, в която е извършена проверката на място.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84).

2. Държавите членки могат да разрешат поверителна информация, свързана с пруденциалния надзор върху ИППО, да се разкрива пред парламентарни анкетни комисии или сметните палати в техните държави членки, както и пред други разследващи структури в техните държави членки, когато са изпълнени всички изброени по-долу следните условия:

- а) структурите имат правомощията съгласно националното законодателство да разследват или да проучват дейностите на органите, отговарящи за надзора върху ИППО или за законодателството в областта на този надзор;
- б) информацията е строго необходима за изпълнението на правомощията, посочени в буква а);
- в) по отношение на лицата, които имат достъп до информацията, се прилагат изисквания за професионална тайна съгласно националното право, които са най-малко равностойни на предвидените в настоящата директива;
- г) ако информацията е с произход от друга държава членка, тази информация се разкрива само с изричното съгласие на компетентните органи, от които произхожда информацията, и единствено за целите, за които тези органи са дали съгласието си.

Член 58

Условия за обмена на информация

1. При обмена на информация съгласно член 55, предаването на информация съгласно член 56 и разкриването на информация съгласно член 57 държавите членки изискват да са изпълнени най-малко следните условия:

- а) информацията се обмена, предава или разкрива за целите на извършването на надзор или проверка;
- б) по отношение на получената информация се прилага задължението за спазване на професионална тайна, предвидено в член 52.
- в) когато информацията е с произход от друга държава членка, тя не може да бъде разкривана без изричното съгласие на компетентния орган, от който тя произхожда, и когато е целесъобразно, единствено за целите, за които този орган е дал съгласието си.

2. Разпоредбите на член 53 не изключват възможността държавите членки да разрешават, с цел подобряване на стабилността и почтеността на финансовата система, обмена на информация между компетентните органи и органите или структурите, отговорни за разкриването и разследването на нарушения в областта на дружественото право, приложими към предприятията осигурители.

Държавите членки, които прилагат първа алинея, изискват да бъдат изпълнени поне следните условия:

- а) информацията трябва да бъде предназначена за целите на разкриването, разследването и проучването, посочено в член 57, параграф 2, буква а);
- б) по отношение на получената информация трябва да се прилага задължението за спазване на професионална тайна, предвидено в член 52;
- в) когато информацията е с произход от друга държава членка, тя не може да бъде разкривана без изричното съгласие на компетентния орган, от който тя произхожда, и когато е целесъобразно, единствено за целите, за които този орган е дал съгласието си.

3. Когато в една държава членка органите или структурите, посочени в първата алинея на параграф 2, изпълняват задачата си за разкриване или разследване с помощта на лица, назначени за тази цел поради специфичните им експертни познания и които не са наети на работа в общественния сектор, се прилага възможността за обмен на информация, предвидена в член 57, параграф 2.

Член 59

Национални разпоредби от пруденциално естество

1. Държавите членки докладват пред ЕОЗППО за националните си разпоредби от пруденциално естество в областта на схемите за професионално пенсионно осигуряване, които не са обхванати от националното социално и трудово законодателство относно организацията на пенсионните системи, както е посочено в член 11, параграф 1.

2. Държавите членки актуализират редовно и най-малко на всеки две години тази информация, а ЕОЗППО я публикува на своя уебсайт.

ДЯЛ VI

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 60

Сътрудничество между държавите членки, Комисията и ЕОЗППО

1. Държавите членки следят по подходящ начин за еднаквото прилагане на настоящата директива посредством редовен обмен на информация и практически опит, с оглед насърчаването на най-добрите практики в тази област и засилването на сътрудничеството чрез включване на социалните партньори, по целесъобразност, като така бъдат избегнати нарушенията на конкуренцията и бъдат създадени условия за безпроблемно трансгранично членство.
2. Комисията и компетентните органи на държавите членки осъществяват тясно сътрудничество с оглед улесняването на надзора над дейностите на ИППО.
3. Компетентните органи на държавите членки си сътрудничат с ЕОЗППО за целите на настоящата директива в съответствие с Регламент (ЕС) № 1094/2010 и незабавно предоставят на ЕОЗППО цялата необходима информация за изпълнение на задълженията му по настоящата директива и по Регламент (ЕС) № 1094/2010 в съответствие с член 35 от същия регламент.
4. Всяка държава членка уведомява Комисията и ЕОЗППО за евентуални съществени трудности, до които води прилагането на настоящата директива. Комисията, ЕОЗППО и компетентните органи на съответните държави членки проучват тези трудности възможно най-бързо, за да намерят подходящо решение.

Член 61

Обработка на лични данни

По отношение на обработката на лични данни в рамките на настоящата директива ИППО и компетентните органи изпълняват своите задачи за целите на настоящата директива в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679. По отношение на обработката на личните данни от ЕОЗППО в рамките на настоящата директива ЕОЗППО спазва Регламент (ЕО) № 45/2001.

Член 62

Оценка и преглед

1. Най-късно до 13 януари 2023 г. Комисията прави преглед на настоящата директива и докладва на Европейския парламент и на Съвета относно нейното прилагане и ефективност.
2. Прегледът по смисъла на параграф 1 в частност разглежда:
 - а) адекватността на настоящата директива от пруденциална и управленска гледна точка;
 - б) трансграничната дейност;
 - в) опита, придобит при прилагането на настоящата директива, както и нейното въздействие върху стабилността на ИППО;
 - г) извлечението от индивидуалната пенсионна партида.

Член 63

Изменение на Директива 2009/138/ЕО

Директива 2009/138/ЕО се изменя, както следва:

1) В член 13, точка 7 се заменя със следното:

„(7) „презастраховане“ означава една от следните дейности:

- а) дейност, която се състои в поемането на рискове, цедирани от застрахователно предприятие или застрахователно предприятие в трета държава, или от друго презастрахователно предприятие или презастрахователно предприятие в трета държава;
- б) в случая на асоциацията на поемателите, позната като Lloyd's, дейност, която се състои от поемането на рискове, преотстъпени от който и да е член на Lloyd's, от застрахователно или презастрахователно предприятие, различно от асоциацията на поемателите, позната като Lloyd's; или
- в) осигуряване на покритие от презастрахователно предприятие за институция, която попада в обхвата на Директива (ЕС) 2016/2341 на Европейския парламент и на Съвета (*).

(* Директива (ЕС) 2016/2341 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2016 г. относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване (ИППО) (ОВ L 354, 23.12.2016 г., стр. 37)“.

2) В член 308б параграф 15 се заменя със следното:

„15. Когато при влизане в сила на настоящата директива държавите членки по произход прилагат разпоредбите, посочени в член 4 от Директива (ЕС) 2016/2341, тези държави членки по произход могат да продължат да прилагат законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които са били приети от тях с оглед спазване на членове 1—19, членове 27—30, членове 32—35 и членове 37—67 от Директива 2002/83/ЕО, както е в сила към 31 декември 2015 г., за преходен период, изтичащ на 31 декември 2022 г.

Ако дадена държава членка по произход продължи да прилага тези закони, подзаконови и административни разпоредби, застрахователните предприятия в тази държава членка по произход изчисляват капиталовото си изискване за платежоспособност като сбора от следните елементи:

- а) номиналното капиталово изискване за платежоспособност по отношение на тяхната застрахователна дейност, изчислено без да се взема предвид дейността по професионално пенсионно осигуряване по силата на член 4 от Директива (ЕС) 2016/2341;
- б) границата на платежоспособност по отношение на дейността по професионално пенсионно осигуряване, изчислена в съответствие с действащите закони, подзаконови и административни разпоредби, които са били приети, за да се спази член 28 от Директива 2002/83/ЕО.

До 31 декември 2017 г. Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета относно това, дали посоченият в първа алинея срок следва да бъде удължен, като се вземат предвид промените в законодателството на Съюза или в националното право, произтичащи от настоящата директива.“

Член 64

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазване на настоящата директива до 13 януари 2019 г. Те незабавно съобщават на Комисията текстовете на тези мерки.

Когато държавите членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Те включват също така уточнение, че позоваванията в съществуващите закони, подзаконови и административни разпоредби на директивите, отменени с настоящата директива, се тълкуват като позовавания на настоящата директива. Условиата и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, обхваната от настоящата директива.

Член 65

Отмяна

Директива 2003/41/ЕО, изменена с директивите, посочени в приложение I, част А, се отменя считано от 13 януари 2019 г., без да се засягат задълженията на държавите членки относно сроковете за транспониране в националното право и датите за прилагане на директивите, посочени в приложение I, част Б.

Позоваванията на отменената Директива 2003/41/ЕО се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение II.

Член 66

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 67

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 14 декември 2016 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
I. KORČOK

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ЧАСТ А

Отменената директива и списък на нейните последователни изменения

(посочени в член 65)

Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 235, 23.9.2003 г., стр. 10).	
Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1).	Единствено член 303
Директива 2010/78/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 120).	Единствено член 4
Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1).	Единствено член 62
Директива 2013/14/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 145, 31.5.2013 г., стр. 1).	Единствено член 1

ЧАСТ Б

Срокове за транспониране в националното право и за прилагане

(посочени в член 65)

Директива	Срок за транспониране	Дата на прилагане
2003/41/ЕО	23.9.2005	23.9.2005
2009/138/ЕО	31.3.2015	1.1.2016
2010/78/ЕС	31.12.2011	31.12.2011
2011/61/ЕС	22.7.2013	22.7.2013
2013/14/ЕС	21.12.2014	21.12.2014

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Таблица на съответствието

Директива 2003/41/ЕО	Настоящата директива
Член 1	Член 1
Член 2	Член 2
Член 3	Член 3
Член 4	Член 4
Член 5	Член 5
Член 6, буква а)	Член 6, параграф 1
Член 6, буква б)	Член 6, параграф 2
Член 6, буква в)	Член 6, параграф 3
Член 6, буква г)	Член 6, параграф 4
Член 6, буква д)	Член 6, параграф 5
Член 6 буква е)	Член 6, параграф 6
	Член 6, параграф 7
Член 6, буква ж)	Член 6, параграф 8
Член 6, буква з)	Член 6, параграф 9
Член 6, буква и)	Член 6, параграф 10
Член 6, буква й)	Член 6, параграф 11
	Член 6, параграфи 12—19
Член 7	Член 7
Член 8	Член 8
Член 9 параграф 1, буква а)	Член 9
Член 9, параграф 1, буква в)	Член 10, параграф 1, буква а)
Член 9, параграф 1, буква д)	Член 10, параграф 1, буква б)
Член 9 параграф 2	Член 10, параграф 2
Член 20, член 9, параграф 5	Член 11
	Член 12
Член 15, параграфи 1—5	Член 13, параграфи 1—5
Член 15, параграф 6	
Член 16	Член 14
Член 17	Член 15

Директива 2003/41/ЕО	Настоящата директива
Член 17а, параграфи 1—4	Член 16, параграфи 1—4
Член 17а, параграф 5	
Член 17б	Член 17
Член 17в	
Член 17г	Член 18
Член 18	Член 19 Член 20 Член 21
Член 9, параграф 1, буква б)	Член 22, параграф 1 Член 22, параграфи 2—7 Член 23 Член 24 Член 25 Член 26 Член 27 Член 28
Член 10	Член 29
Член 12	Член 30
Член 9, параграф 4	Член 31, параграф 1 Член 31, параграфи 2—7
Член 19, параграф 1	Член 32
Член 19, параграф 2, втора алинея	Член 33, параграф 1 Член 33, параграф 2
Член 19, параграф 2, първа алинея	Член 33, параграф 3
Член 19, параграф 3	Член 33, параграф 4 Член 33 параграфи 5—8 Член 34 Член 35 Член 36
Член 9, параграф 1, буква е)	Член 37, параграф 1
Член 11, параграф 4, буква в)	Член 37, параграф 2
Член 11, параграф 2, буква б)	Член 37, параграф 3 Член 37, параграф 4 Член 38 Член 39 Член 40, параграф 1, букви а)—в)

Директива 2003/41/ЕО	Настоящата директива
Член 11, параграф 4, буква б)	Член 40 параграф 1, буква г) Член 40, параграф 2 Член 41 Член 42
Член 11, параграф 5	Член 43
Член 11, параграф 2, буква а)	Член 44, буква а)
Член 11, параграф 3	Член 44, буква б) Член 44, буква в) Член 45 Член 46 Член 47
Член 14, параграф 1	Член 48, параграф 1
Член 14, параграф 2, първа алинея	Член 48, параграф 2 Член 48, параграфи 3—5
Член 14, параграф 2, втора алинея	Член 48, параграф 6
Член 14, параграфи 3—5	Член 48, параграфи 7—9 Член 49
Член 13, параграф 1	Член 50
Член 13, параграф 2	Член 51 Член 52 Член 53 Член 54 Член 55 Член 56 Член 57 Член 58
Член 20, параграф 11, първа алинея	Член 59, параграф 1
Член 20, параграф 11, втора алинея	Член 59, параграф 2
Член 20, параграф 11, трета и четвърта алинея	
Член 21	Член 60 Член 61 Член 62 Член 63
Член 22	Член 64 Член 65 Член 66 Член 67

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG